

Bài học ở trường ngày Sabát

CÁC BƯỚC ĐẾN VỚI Chúa Kitô

Bộ thiên thần thứ tư
Cảnh báo cuối cùng

Liên minh châu Phi

Sản xuất: Bộ trưởng Sabbath

Thiên thần thứ tư - Cảnh báo cuối cùng

Bài 1 - Tình yêu Thiên Chúa dành cho con người.....	2 Bài học
2 - Tội nhân cần có Đấng Christ..	9 Bài 3 - Sám
Hối.....	16 Bài 4 - Lời Sám
Hối.....	28 Bài 5
- Thánh hiến ...	33.....
Bài 6 - Niềm tin và sự chấp nhận.....	39 Bài học 7 -
Thử thách tinh thần đệ tử.....	45
Bài học 8 - Tăng trưởng trong Chúa Kitô.....	52
Bài 9 - Công việc và cuộc sống.....	59
Bài 10 - Sự nhận biết về Thiên Chúa.....	65
Bài 11 - Đặc ân cầu nguyện.....	71 Bài 12 -
Làm gì Thực hiện bằng câu hỏi.....	79 Bài 13
- Vui Mừng Trong Chúa.....	85

Bài 1 - Tình Yêu Thiên Chúa Dành Cho Con Người

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 1 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Ai không yêu thì không biết Thiên Chúa, vì Thiên Chúa là tình yêu" I Giăng 4:8

Chủ nhật

1) Thiên Chúa mạc khải chính Ngài và đặc tính của Ngài cho chúng ta như thế nào? Rôm. 1:19, 20

Trả lời: "Những gì có thể biết về Thiên Chúa đều được thể hiện nơi họ, bởi vì Thiên Chúa đã bày tỏ điều đó cho họ.

Vì những điều vô hình của Ngài từ khi sáng tạo thế giới, cả quyền năng vĩnh cửu lẫn thần tính của Ngài, đều được những vật được tạo ra hiểu và nhìn thấy rõ ràng."

Thiên nhiên, cũng như sự mạc khải, chứng tỏ tình yêu của Thiên Chúa. Cha chúng ta ở trên trời là nguồn sự sống, sự khôn ngoan và niềm vui. Hãy nhìn vào những điều đẹp đẽ và tuyệt vời trong thiên nhiên. Hãy nghĩ đến sự thích ứng tuyệt vời của nó với nhu cầu và hạnh phúc, không chỉ của con người mà còn của mọi sinh vật. Sự chói sáng của nắng và mưa, làm vui tươi và tươi mát mặt đất, núi non, biển cả và đồng bằng, tất cả đều nói cho chúng ta biết về tình yêu của Đấng Tạo Hóa. Chính Thiên Chúa là Đấng cung cấp nhu cầu hàng ngày cho mọi tạo vật của Ngài. bên trong

những lời hay ý đẹp của tác giả thánh vịnh:

"Mọi người đều trông đợi bạn và bạn, vào đúng thời điểm, sẽ cho họ thức ăn. Bạn mở rộng bàn tay của mình và làm hài lòng mọi sinh vật bằng lòng nhân từ. (Thi Thiên 145:15, 16).

Thiên Chúa tạo nên con người hoàn toàn thánh thiện và hạnh phúc; và trái đất nhiều màu, vì nó đến từ bàn tay của Đấng Tạo Hóa, không có dấu vết mực nát hay bóng tối của lời nguyền. Chính sự vi phạm luật Chúa - luật yêu thương - đã đem lại sự rửa sả và sự chết.

2) Tại sao Đức Chúa Trời khiến trái đất sinh ra gai góc sau tội lỗi? Tướng quân 3:17.

A.: "Đất sẽ bị nguyền rủa vì người" Gen. 3:17 Bản dịch tiếng Tây Ban Nha Reina Valera, 1859.

Nhưng ngay cả giữa đau khổ do tội lỗi gây ra, tình yêu của Thiên Chúa vẫn được biểu lộ. Người ta viết rằng Đức Chúa Trời nguyền rủa trái đất vì con người (Sáng thế ký 3:17). Ồ

Cây gai và cây tật lê—những khó khăn và đau khổ khiến cuộc sống của bạn trở thành một cuộc sống vất vả và cần mẫn—được thiết kế vì lợi ích của bạn, như một phần của kỷ luật cần thiết trong kế hoạch của Chúa để phục hồi bạn khỏi sự hủy hoại và suy thoái mà tội lỗi đã mang lại. Thế giới tuy sa ngã nhưng không chỉ có đau buồn và khốn khổ. Trong thiên nhiên có những thông điệp về hy vọng và sự an ủi. Có hoa trên cây kếp, và trên gai phủ đầy hoa hồng.

Thứ hai

1) Thiên Chúa là gì? I Giăng 4:8.

Đáp: “Ai không yêu thì không biết Thiên Chúa, vì Thiên Chúa là tình yêu” (Bản dịch cập nhật và sửa đổi của Almeida).

“Chúa là tình yêu” được viết trên mỗi nụ hoa nở ra, trên mỗi thân cây mọc lên. Những chú chim đáng yêu lấp đầy không gian với những bài hát vui tươi, những bông hoa có màu sắc tinh tế làm thơm không khí trong sự hoàn hảo của chúng, những cây rừng cao chót vót với những tán lá xanh tươi phong phú - tất cả đều minh chứng cho sự chăm sóc dịu dàng, đầy tình phụ tử của Thiên Chúa chúng ta và mong muốn của Ngài. để làm cho con bạn hạnh phúc.

2) Ngoài thiên nhiên, chúng ta có thể biết Thiên Chúa bằng cách nào khác? Tím. 2:1, 5.

Đáp: “Hỡi con, nếu con chấp nhận lời Ta và giấu kín các điều răn của Ta. thì. con sẽ tìm thấy sự hiểu biết về Thiên Chúa.”

Lời Chúa bày tỏ bản tính của Ngài. Chính Ngài đã tuyên bố tình yêu vô hạn của Ngài và

lòng trắc ẩn. Khi Môi-se cầu nguyện: “Xin cho tôi thấy sự vinh hiển của Ngài”, Chúa đáp: “Ta sẽ khiến mọi sự nhân từ của Ta đi qua trước mặt ngươi” (Xuất Ê-díp-tô Ký 33:18, 19). Đây là vinh quang của Ngài. Chúa đi ngang qua Môi-se và tuyên bố: “Lạy Chúa, là Đức Chúa Trời, nhân từ, nhân từ, nhậm nhục, đầy dẫy lòng thương xót và thành tín; là Đấng giữ lòng thương xót đến ngàn đời, tha thứ gian ác, vi phạm và tội lỗi” (Xuất Ê-díp-tô ký 34:6, 7). Ngài “chậm giận và đầy dẫy ân điển” (Giăng 4:2) “vì Ngài ưa thích sự nhân từ”. nhân từ.” (Mic. 7:18).

3) Tại sao con người không nhận ra rằng Thiên Chúa là tình yêu, đầy sự tốt lành? Tại sao họ không thấy rằng Ngài tha thứ lỗi lầm của họ? II Cô-rinh-tô 4:4.

Trả lời: “Thần của đời này đã làm mù tâm trí những người không tin Chúa, đến nỗi ánh sáng Phúc âm vinh hiển của Đấng Christ, tức là vinh quang của Đức Chúa Trời, không chiếu đến họ”.

Thiên Chúa đã kéo lòng chúng ta đến với Ngài bằng vô số dấu lạ trên trời và dưới đất.

Qua những sự vật của thiên nhiên, và những mối ràng buộc sâu sắc và dịu dàng nhất trần thế mà trái tim con người có thể hiểu được, Ngài đã tìm cách mạc khải chính Ngài cho chúng ta.

Nhưng tất cả những điều này tượng trưng một cách không hoàn hảo cho tình yêu của Ngài. Mặc dù tất cả những bằng chứng này đã được đưa ra, kẻ thù của lòng tốt đã làm mù tâm trí con người để họ sợ hãi nhìn Chúa; họ đánh giá Ngài là người nghiêm khắc và không thể tha thứ. Satan đã khiến con người có khái niệm về Thiên Chúa như một đấng mà công lý chính của nó là công lý nghiêm khắc, - là một thẩm phán cực đoan, một kẻ thu phí nghiêm khắc và khắt khe. Ông miêu tả Đấng Tạo Hóa như một đấng đang tìm kiếm với con mắt đầy nghi ngờ để phân biệt những lỗi lầm và lỗi lầm của con người, để Ngài có thể đến thăm họ bằng những phán xét.

Thứ ba

1) Sự mạc khải lớn nhất mà Đức Chúa Trời ban cho chính Ngài là gì? Heb. 1:1, 3.

Đáp: “Thiên Chúa. đã phán với chúng ta, trong những ngày sau hết này, qua Người Con. Đấng là ánh sáng vinh quang của Người, là hình ảnh rõ ràng về thân vị của Người”.

Con Thiên Chúa từ trời xuống để biểu lộ Chúa Cha. “Chúa có ai từng thấy Chúa; Con Một, Đấng ở trong lòng Chúa Cha, là Đấng đã mạc khải điều đó.” (Giăng 1:18). “Không ai biết Con ngoại trừ Chúa Cha; và không ai biết Chúa Cha, ngoại trừ Chúa Con và những người Chúa Con muốn mạc khải cho”. (Ma-thi-ơ 11:27). Khi một môn đệ hỏi: “Xin chỉ Cha cho chúng tôi”, Chúa Giêsu đáp: “Philip, Thầy ở với anh em đã lâu mà anh em không biết Thầy sao? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha; sao Thầy lại nói: Xin chỉ Cha cho chúng tôi?” (Giăng 14:8, 9).

Mô tả sứ mệnh của Ngài trên trần gian, Chúa Giêsu nói: Chúa “đã xức dầu cho tôi để rao giảng Tin Mừng cho người nghèo; Ngài đã sai tôi đi loan báo sự giải thoát cho những người bị giam cầm, cho người mù được sáng mắt, trả tự do cho những người bị áp bức.” (Lu-ca 4:18). Đây là công việc của Ngài. Ngài đến để làm điều tốt và chữa lành tất cả những ai bị Satan áp bức. Có cả những ngôi làng không có một tiếng rên rỉ nào của bệnh tật ở bất kỳ ngôi nhà nào; vì Ngài đã đi ngang qua họ và chữa lành mọi bệnh tật của họ. Công việc của Ngài đưa ra bằng chứng về sự xức dầu thiêng liêng của Ngài. Tình yêu thương, lòng thương xót và trắc ẩn được thể hiện trong mọi hành động của cuộc đời Ngài; Trái tim anh rung động với sự cảm thông dịu dàng đối với con người. Ngài lấy bản chất con người để có thể đáp ứng nhu cầu của nhân loại. Những người nghèo nhất và khiêm tốn nhất đều không ngại đến gần Ngài.

Ngay cả những trẻ nhỏ cũng được đưa đến với Ngài, chúng thích ngồi trên đầu gối của Ngài và nhìn vào khuôn mặt phản chiếu, nhân hậu và yêu thương của Ngài.

Chúa Giêsu không giấu giếm một lời lẽ thật nào, nhưng luôn nói điều đó trong tình yêu thương.

Ngài thực hiện sự khéo léo nhất và sự quan tâm chu đáo, cẩn thận trong cách đối xử với mọi người. Anh ấy không bao giờ thô lỗ, không bao giờ nói một lời gay gắt không cần thiết, không bao giờ gây ra nỗi đau khổ không đáng có cho một tâm hồn nhạy cảm. Ông không đổ lỗi cho sự yếu đuối của con người. Anh ấy nói sự thật, nhưng luôn trong tình yêu. Ông tố cáo thói đạo đức giả, sự vô tín và sự gian ác; nhưng có những giọt nước mắt trong giọng nói của Ngài khi Ngài tuyên bố những lời quở trách long trọng của Ngài. Ngài khóc thương Giêrusalem, thành phố Ngài yêu thương, đã từ chối tiếp nhận Ngài là Con Đường, Sự Thật và Sự Sống. Họ đã khước từ Ngài, Đấng Cứu Thế, nhưng Ngài nhìn họ với tấm lòng nhân ái dịu dàng. Cuộc sống của anh là một cuộc sống phủ nhận Bản thân và quan tâm chu đáo đến người khác. Mỗi linh hồn đều quý giá trong mắt Ngài. Ngài luôn mang trong mình phẩm giá thiêng liêng và dành sự quan tâm dịu dàng nhất cho mọi thành viên trong gia đình Thiên Chúa. Ngài nhìn thấy nơi mọi người những linh hồn sa ngã mà sứ mệnh của Ngài là cứu rỗi.

Đó là đặc tính của Đấng Christ được bày tỏ trong cuộc đời Ngài. Đây là tính cách của Thiên Chúa. ồ

Trái tim của Chúa Cha là nguồn mạch của lòng trắc ẩn thiêng liêng được thể hiện nơi Chúa Kitô, tuôn chảy đến con cái loài người. Chúa Giê-su, Đấng Cứu Rỗi dịu dàng và giàu lòng thương xót, là “Đức Chúa Trời bày tỏ trong xác thịt”. (I Ti-mô-thê 3:16).

Thứ Tư

1) Thiên Chúa sai Con Ngài đến thế gian nhằm mục đích gì? Giăng 3:17.

Đáp: “Bởi vì Thiên Chúa đã sai Con của Ngài đến thế gian không phải để lên án thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con của Người mà được cứu”.

Chính để cứu chuộc chúng ta mà Chúa Giêsu đã sống, chịu đau khổ và chết. Ngài đã trở thành “Người đau buồn” để chúng ta được dự phần vào vinh quang đời đời. Thiên Chúa đã cho phép Con yêu dấu của Ngài, Đấng đầy ân sủng và chân lý, rời khỏi một thế giới vinh quang khôn tả để đến một thế giới tàn tạ và bệnh tật vì tội lỗi, tội tằm trong bóng tối của sự chết và sự nguyên rủa. Nó cho phép Ngài rời bỏ lòng yêu thương của Ngài, việc tôn thờ các thiên thần, để chịu đựng sự xấu hổ, sỉ nhục, sỉ nhục, hận thù và cái chết. “Sự trừng phạt mang lại bình an cho chúng ta đã thuộc về Ngài; và bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” (Ê-sai 53:5).

Hãy chiêm ngắm Ngài trong sa mạc, tại Vườn Gethsemane, trên thập giá! Con Đức Chúa Trời vô nhiễm đã gánh lấy gánh nặng tội lỗi. Đáng từng là một với Thiên Chúa, cảm nhận trong tâm hồn mình sự chia cắt khủng khiếp mà tội lỗi gây ra giữa Thiên Chúa và con người. Cái này đã lấy đi của Ngài

môi kêu lên đau khổ: “Lạy Chúa, lạy Chúa, sao Ngài bỏ rơi con?” (Mat.

27:46). Chính gánh nặng của tội lỗi, cảm giác về tầm cỡ khủng khiếp của nó, về sự chia cách mà nó tạo ra giữa linh hồn và Thiên Chúa, đã làm tan nát trái tim của Con Thiên Chúa.

2) Thiên Chúa có yêu thương tội nhân không? Êph. 2:4, 5; Giăng 16:26, 27.

Trả lời: “Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng giàu lòng thương xót, bởi tình yêu lớn lao mà Ngài đã yêu thương chúng ta, ngay cả khi chúng ta đã chết vì vi phạm, đã làm cho chúng ta sống lại.” “Trong ngày đó, các người sẽ nhận danh Ta mà cầu xin, và Ta không nói với các người rằng Ta sẽ cầu xin Cha cho các người, vì chính Cha yêu thương các người.”

Nhưng sự hy sinh cao cả này không phải để tạo nên tình yêu dành cho con người trong trái tim Chúa Cha, cũng không phải để khiến Người sẵn lòng cứu độ. Không không! “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Người”. (Giăng 3:16). Đức Chúa Cha yêu thương chúng ta không phải vì của lễ lớn lao, nhưng Ngài cung cấp của lễ chuộc tội vì Ngài yêu thương chúng ta. Đấng Christ là phương tiện để Ngài có thể tuân đổ tình yêu vô hạn của Ngài xuống thế giới sa ngã. “Thiên Chúa ở trong Chúa Kitô, hòa giải thế giới với chính Ngài”. (II Cô-rinh-tô 5:19). Đức Chúa Trời đã chịu đau khổ với Con Ngài.

Trong cơn thống khổ ở Vườn Ghết-sê-ma-nê, trong cái chết trên Đồi Sọ, trái tim của Tình Yêu Vô Biên đã trả giá để cứu chuộc chúng ta.

Chúa Giêsu nói: “Đó là lý do tại sao Chúa Cha yêu mến tôi, vì tôi hy sinh mạng sống mình để lấy lại”.

(Giăng 10:17). Nghĩa là: “Cha Ta đã yêu các con nhiều đến nỗi Cha càng yêu Ta hơn vì Ta đã hy sinh mạng sống để cứu chuộc các con. Trở thành Người thay thế và Người bảo đảm cho việc hy sinh mạng sống của Ta, gánh lấy những giới hạn, những vi phạm của các con. Ta là Đấng yêu quý nhất đối với Cha Ta; bởi vì nhờ Sự Hy Sinh của Ta, Thiên Chúa có thể trở nên công chính và cũng là Đấng Công Chính cho những ai tin vào Chúa Giêsu.”

Thứ năm

1) Hành động nào của Thiên Chúa thể hiện rõ nhất tình yêu của Ngài đối với chúng ta? Giăng 3:16

Trả lời: “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì không bị hư mất mà được sự sống đời đời”.

Không ai ngoài Con Đức Chúa Trời có thể thực hiện việc cứu chuộc chúng ta; vì chỉ có Đấng ở trong lòng Chúa Cha mới có thể mạc khải Người. Chỉ có Đấng biết chiều cao và chiều sâu của tình yêu Thiên Chúa mới có thể làm cho nó được biểu lộ. Không có gì ít hơn vô cùng

Sự hy sinh của Đấng Christ cho con người sa ngã có thể bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Cha dành cho nhân loại hư mất.

“Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Người”. Ngài không chỉ ban Ngài để sống giữa loài người, gánh lấy tội lỗi của họ và chết làm của lễ hy sinh cho họ, Ngài còn ban Ngài cho dòng giống sa ngã. Chúa Kitô phải đồng nhất mình với những mối quan tâm và nhu cầu của nhân loại. Đấng là một với Thiên Chúa đã được kết hợp với con cái loài người bằng những mối ràng buộc không bao giờ đứt đoạn. Chúa Giêsu “không xấu hổ khi gọi họ là anh em” (Dt 2:11). Ngài là Đấng Hy Sinh của chúng ta, Đấng Bảo Trợ của chúng ta, Người Anh của chúng ta, mang lấy hình dạng con người của chúng ta trước ngai của Đức Chúa Cha, và qua các thời đại vĩnh cửu, hiệp một với dòng giống mà Ngài đã cứu chuộc, - Con Người. Và tất cả những điều này là để con người có thể được nâng lên khỏi sự hủy hoại và suy thoái của tội lỗi, để họ có thể phản ánh tình yêu của Thiên Chúa và tham gia vào niềm vui của sự thánh thiện.

Thứ sáu

1) Vì tình yêu của Ngài, Thiên Chúa ban cho chúng ta đặc ân gì? I Giăng 3:1

Đáp: “Hãy xem Chúa Cha đã ban cho chúng ta tình yêu lớn lao biết bao, đến nỗi chúng ta được gọi là con Thiên Chúa”. Bản dịch Almeida được sửa đổi và cập nhật.

Cái giá phải trả cho sự cứu chuộc của chúng ta, sự hy sinh vô hạn của Cha Thiên Thượng khi ban Con Ngài chết thay cho chúng ta, sẽ cho chúng ta những quan niệm cao quý về những gì chúng ta đã trở thành qua Đấng Christ. Khi sứ đồ Giăng được soi dẫn nhìn thấy chiều cao, chiều sâu, chiều rộng của tình yêu thương của Đức Chúa Cha dành cho chủng tộc hư mất, lòng ông tràn đầy sự tôn kính và tôn kính; và, không thể tìm được một ngôn ngữ thích hợp để diễn tả sự cao cả và dịu dàng của tình yêu này, ngài đã mời gọi thế giới chiêm ngưỡng nó. “Hãy xem Chúa Cha đã ban cho chúng ta tình yêu lớn lao biết bao, đến nỗi chúng ta được gọi là con Thiên Chúa.” (I Giăng 3:1). Những lời này có giá trị gì đối với con người! Thông qua sự phạm giới, con cái loài người trở thành thần dân của Sa-tan. Qua đức tin nơi sự hy sinh chuộc tội của Đấng Ky Tô, con cái của A Đam có thể trở thành con cái của Thượng Đế. Bằng cách đảm nhận bản chất con người, Chúa Kitô nâng cao nhân loại. Những người sa ngã được đặt ở nơi, thông qua mối liên hệ với Đấng Christ, họ có thể thực sự trở nên xứng đáng với danh hiệu “con trai của Đức Chúa Trời”.

Ngẫm nghĩ:

“Nhưng hể ai đã nhận Ngài [Chúa Giê-su] thì Ngài ban quyền trở nên con Đức Chúa Trời cho những ai tin danh Ngài” Giăng 1:12.

Thứ bảy

Tình yêu như vậy là vô song. Con cái của Vua trên trời! Lời hứa quý giá! Chủ đề cho sự thiên định sâu sắc nhất! Tình yêu vô song của Thiên Chúa dành cho một thế giới không yêu mến Ngài! Suy nghĩ này có sức mạnh chế ngự tâm hồn và khiến tâm trí phải phục tùng ý muốn của Chúa. Càng nghiên cứu bản chất Thiên Chúa dưới ánh sáng thập giá, chúng ta sẽ càng thấy lòng thương xót, dịu dàng và tha thứ kết hợp với công lý và bình đẳng hơn, và chúng ta sẽ càng nhận ra rõ ràng hơn vô số bằng chứng về một tình yêu vô hạn và một lòng trắc ẩn. sự dịu dàng vượt trội hơn cả sự thương cảm lo lắng của người mẹ dành cho đứa con nổi loạn.

1) Tình yêu Chúa dành cho chúng ta có thay đổi khi chúng ta phạm lỗi lầm không? Tình yêu của Ngài dành cho chúng ta có phụ thuộc vào cách chúng ta cư xử với Ngài không? Mal 3:6; Di. 1:17.

A.: "Bởi vì Ta, CHÚA, không hề thay đổi." "Mọi ân tứ tốt lành và mọi ân tứ hoàn hảo đều đến từ trên cao, từ Cha sáng láng mà xuống, là Đấng không có sự thay đổi cũng như bóng tối của sự thay đổi."

“Mỗi mối ràng buộc của con người có thể tan vỡ,
Một người bạn có thể không chung thủy với một người bạn,
Mẹ có thể ngừng trao tình cảm,
Trời đất có thể dời đi;
Nhưng không có thay đổi
Bạn có thể đến với tình yêu thương của Đức Giê-hô-va”

Bài học 2 - Tội nhân cần Đấng Christ

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 2 - Ellen G. White.

Câu vàng: "Ta là cây nho, các người là nhánh; ai ở trong ta và ta trong người ấy thì sinh nhiều trái; vì ngoài ta các người chẳng làm chi được" Giảng 15:5.

Chủ nhật

1) Con người được tạo ra như thế nào? Sáng 1:31

A.: "Và Chúa thấy mọi thứ Ngài đã làm ra đều rất tốt đẹp." _____

2) Ai đã đặc biệt làm việc để dẫn dắt con người không vâng lời Thiên Chúa và rơi vào tình trạng ô nhục của tội lỗi? II Cô-rinh-tô 11:3; Khải Huyền 12:9.

A.: "Con rắn đã lừa dối Eva". "Và con rồng lớn đã bị đuổi ra ngoài, con rắn cổ xưa đó, được gọi là ma quỷ và Satan."

Con người ban đầu được ban tặng những khả năng cao quý và trí tuệ cân bằng. Ông có bản chất hoàn hảo và hòa hợp với Đức Chúa Trời. Suy nghĩ của anh trong sáng, khát vọng của anh thánh thiện. Nhưng vì sự bất tuân, năng lực của họ bị hư hỏng, và tính ích kỷ đã thay thế tình yêu thương. Bản chất của anh ta đã trở nên suy yếu do vi phạm đến mức anh ta không thể tự mình chống lại sức mạnh của cái ác bằng sức mạnh của mình. Ông đã bị Sa-tan bắt giữ và có lẽ sẽ ở đó mãi mãi nếu Đức Chúa Trời không đặc biệt can thiệp. Mục đích của kẻ cám dỗ là làm thất bại kế hoạch thiêng liêng trong việc tạo ra con người, đồng thời lấp đầy trái đất bằng lời nguyền và sự hoang tàn. Và ông sẽ chỉ ra tất cả những điều xấu xa này là kết quả công việc của Chúa trong việc tạo ra con người.

Thứ hai

1) Con người tội lỗi đặt mình vào mối tương quan với Thiên Chúa như thế nào? Rôm. 8:7

Trả lời: “Vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, vì nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời”.

2) Con người tội lỗi trốn tránh Thiên Chúa hay Thiên Chúa trốn tránh con người?

Tướng quân 3:9, 10.

A.: "Giê-hô-va Đức Chúa Trời gọi A-đam và phán rằng: Người ở đâu? Người đáp rằng: Có nghe tiếng

Tiếng Ngài vang vọng trong vườn, con sợ hãi vì con trần truồng và con lẩn trốn.”

Trong trạng thái vô tội của mình, con người duy trì mối quan hệ vui vẻ với Ngài “trong Ngài ẩn giấu mọi kho tàng khôn ngoan và hiểu biết” (Cô-lô-se 2:3). Nhưng sau khi phạm tội, ông không còn tìm thấy niềm vui trong sự thánh thiện nữa và tìm cách trốn tránh sự hiện diện của Chúa. Đây vẫn là tình trạng của tâm lòng chưa hoán cải. Người ấy không hòa hợp với Đức Chúa Trời và không tìm thấy niềm vui khi được hiệp thông với Ngài. Tội nhân không thể cảm thấy hạnh phúc trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời; anh ta sẽ tránh xa sự bầu bạn của các thánh nhân. Nếu anh ta có thể được phép vào thiên đường, điều đó sẽ không mang lại cho anh ta niềm vui. Tình thần yêu thương vị tha ngự trị ở đó - mỗi trái tim tương ứng với trái tim của Tình Yêu Vô Biên - sẽ không tìm được một âm hưởng nào trong tâm hồn mình. Suy nghĩ của họ, sở thích của họ, động cơ của họ sẽ bị xa lánh khỏi những hành động đối với những cư dân vô tội của họ. Anh sẽ là nốt nhạc bất hòa trong giai điệu thiên đường. Thiên đường sẽ là nơi tra tấn anh; anh ta rất muốn được ẩn mình khỏi Đấng là ánh sáng của anh ta; và là trung tâm của niềm vui của bạn. Đó không phải là một sắc lệnh tùy tiện của Thiên Chúa loại trừ những người tội lỗi khỏi thiên đàng: họ bị loại trừ vì họ không thích hợp với điều đó. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ là ngọn lửa thiêu đốt họ. Họ vui lòng chấp nhận sự hủy diệt, để họ có thể được ẩn giấu khỏi mặt Đấng đã chết để cứu chuộc họ.

Thứ ba

1) Ai cứu con người khỏi tội lỗi? Ma-thi-ơ 1:21; Công vụ 4:12.

Trả lời: “Bà sẽ sinh một Con Trai, ông hãy đặt tên là Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân Người ra khỏi tội”.

“Và chẳng có sự cứu rỗi nơi ai khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.”

Chúng ta không thể tự mình thoát khỏi hố tội lỗi mà chúng ta đang chìm trong đó. Tâm lòng của chúng ta vốn xấu xa và chúng ta không thể thay đổi được nó. “Ai cho

Sự bắn thiu có thể lấy đi một thứ sạch sẽ? Không ai." "Sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, vì nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, và cũng không thể phục được" (Gióp 14:4; Rô-ma 8:7).

2) Một tội nhân, nếu không có sự giúp đỡ của Chúa Kitô, có thể làm điều tốt được không? Jer. 13:23.

A.: "Người Ê-thi-ô-bi có thể thay đổi làn da của mình hay con báo có thể thay đổi đốm của mình được không? Trong trường hợp đó, bạn cũng có thể làm điều tốt, được dạy làm điều ác."

Giáo dục, văn hóa, rèn luyện ý chí, nỗ lực của con người, tất cả đều có phạm vi riêng, nhưng ở đây chúng không hiệu quả. Chúng có thể tạo ra sự thay đổi trong hành vi bên ngoài, nhưng chúng không thể thay đổi tấm lòng; họ không thể thanh lọc được nguồn sống. Phải có một sức mạnh hoạt động từ bên trong, một sự sống mới từ bên trên, trước khi con người có thể được biến đổi từ tội lỗi trở nên thánh thiện. Quyền năng này là Chúa Kitô. Chỉ có ân sủng của Ngài mới có thể làm sống lại những khả năng đã chết của linh hồn và lôi kéo nó đến với Thiên Chúa, đến sự thánh thiện. Đáng Cưu Rỗi đã phán: "Nếu một người không được sinh lại", trừ khi người đó nhận được tấm lòng mới, những ước muốn, mục đích và động cơ mới, dẫn đến một cuộc sống mới, "thì người đó không thể nhìn thấy vương quốc của Đức Chúa Trời". (Giăng 3:3). Ý tưởng cho rằng chỉ cần phát triển những điều tốt đẹp vốn có trong con người là một sai lầm chết người. "Con người tự nhiên không chấp nhận những điều thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì đối với họ chúng là điều ngu ngốc; và anh ta không thể hiểu được chúng, bởi vì chúng được phân biệt bằng tâm linh." "Đừng ngạc nhiên khi tôi nói với bạn: bạn phải được sinh lại" (I Cô-rinh-tô 2:14; Giăng 3:7). Về Đáng Christ, có lời viết, "sự sống ở trong Ngài; và sự sống là sự sáng của loài người," danh duy nhất "được ban cho loài người ở dưới trời, để chúng ta nhờ đó mà được cứu" (Giăng 1:4; Công vụ 4:12).

Thứ Tư

1) Ai là người duy nhất có khả năng giải thoát chúng ta khỏi ách nô lệ tội lỗi? Luce. 4:14, 16-19.

Đáp: "Chúa Giêsu trở lại Galilê. Khi đến Nazareth, nơi Người lớn lên, Người vào hội đường vào ngày Sabát, theo thói quen của Người, và đứng dậy để đọc. sách tiên tri Ê-sai, và khi mở sách ra, ông gặp chỗ có chép rằng:

Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, vì Người đã xức dầu cho tôi để rao giảng Tin Mừng cho người nghèo, Người đã sai tôi đi chữa lành những tấm lòng tan vỡ, công bố lệnh tự do cho kẻ bị giam cầm, cho kẻ mù được sáng, trả tự do cho kẻ bị áp bức. ."

Chỉ cảm nhận được tình yêu nhân hậu của Thiên Chúa, thấy được lòng nhân hậu và sự dịu dàng hiền phụ của Ngài thì chưa đủ. Chỉ phân biệt sự khôn ngoan và công bằng trong luật của Ngài và thấy rằng nó được đặt nền tảng trên nguyên tắc tình yêu vĩnh cửu thì chưa đủ. Sứ đồ Phao-lô đã nhìn thấy tất cả những điều này khi ông thốt lên: “Tôi ứng thuận luật pháp tốt lành”. “Luật pháp là thánh; và điều răn thánh thiện, công bằng và tốt lành.” Nhưng ông nói thêm trong nỗi cay đắng và tuyệt vọng của tâm hồn đau khổ của mình: “Tuy nhiên, tôi là xác thịt, bị bán làm nô lệ cho tội lỗi” (Rô-ma 7:16, 12, 14). Ông hy vọng sự trong sạch, sự công chính mà bản thân ông không thể đạt được, và ông kêu lên: “Ôi, tôi là người khốn nạn! Ai sẽ giải thoát tôi khỏi thân xác hay chết này?”

(Rô-ma 7:24). Đó là tiếng kêu phát ra từ những trái tim nặng trĩu ở mọi vùng đất và mọi thời đại. Đối với tất cả mọi người, chỉ có một câu trả lời duy nhất: “Đây Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian!” (Giăng 1:29).

2) Nhờ Thiên Chúa, ai đã hòa giải chúng ta với Ngài? II Cô-rinh-tô 5:18.

Đáp: “Và tất cả những điều này đều đến từ Thiên Chúa, Đấng đã hòa giải chúng ta với Ngài qua Đức Giêsu Kitô.”

Có nhiều hình ảnh mà Thánh Linh Chúa đã tìm cách minh họa sự thật này và làm sáng tỏ sự thật này cho những linh hồn đang chờ đợi được giải thoát khỏi gánh nặng tội lỗi. Sau khi phạm tội lừa dối Ê-sau, Gia-cốp trốn khỏi nhà cha mình, ông cúi đầu với cảm giác tội lỗi. Anh bị cô đơn và bị vứt bỏ, bị tách biệt khỏi tất cả những gì anh đã yêu quý trong đời, ý nghĩ rằng tất cả những người khác đang áp bức tâm hồn anh là nỗi sợ rằng tội lỗi đã chia cắt anh khỏi sự hiện diện của Chúa, rằng anh đã bị bỏ rơi bởi Chúa. Thiên đường, trong nỗi buồn, anh nằm xuống mặt đất trở trụi, xung quanh chỉ có những ngọn núi cô đơn, và phía trên bầu trời đầy sao. Ngay khi anh chìm vào giấc ngủ, một ánh sáng kỳ lạ chiếu vào tầm nhìn của anh; và sau đó, bắt đầu từ mặt phẳng nơi anh nằm, những bậc thang tối tăm và rộng lớn dường như dẫn lên chính cổng thiên đường, và trên đó các thiên thần của Chúa đang đi ngang qua; trong khi từ vinh quang từ trên cao vang lên, tiếng Chúa vang lên như một thông điệp an ủi và hy vọng. Điều này đã được Gia-cốp biết đến để thỏa mãn những nhu cầu và khao khát của tâm hồn ông - một Đấng Cứu Rỗi. Với niềm vui và lòng biết ơn, anh đã nhìn thấy con đường mà anh, một tội nhân, có thể được phục hồi mối thông công với Chúa. Chiếc thang thần bí trong giấc mơ của anh tượng trưng cho Chúa Giêsu, phương tiện giao tiếp duy nhất giữa Thiên Chúa và con người.

Thứ năm

“VẬY, Gia-cóp rời Bê-e-sê-ba đi đến Cha-ran. Ông đến một nơi mà ông đã nghỉ đêm vì mặt trời đã lặn; ông lấy một trong những viên đá ở nơi đó đội lên đầu và đặt Chính nó ở nơi đó. Và ông nằm mơ: Kìa, một cái thang được đặt trên đất, đầu thang chạm đến trời, và kìa, các thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên đó.” **Tướng quân 28:10-**

12.

Đây chính là nhân vật mà Chúa Kitô đã đề cập đến trong cuộc trò chuyện của Ngài với Nathanael, khi Ngài nói: “Các người sẽ thấy trời mở ra và các thiên thần của Thiên Chúa lên xuống trên Con Người” (Ga 1:51). Trong sự bội đạo, con người xa lánh Thiên Chúa; trái đất đã được tách ra khỏi bầu trời. Qua vực sâu giữa họ không thể có sự hiệp thông. Nhưng qua Đấng Christ, trái đất một lần nữa được kết nối với trời. Với công lao của chính Ngài, Đấng Ky Tô đã xây dựng một cây cầu bắc qua vực thẳm mà tội lỗi đã tạo ra, cho phép các thiên thần phụ trợ duy trì sự hiệp thông với con người. Chúa Kitô kết nối con người sa ngã, trong sự yếu đuối và vô vọng, với Nguồn sức mạnh vô hạn.

Nhưng những ước mơ tiến bộ của con người đều vô ích, mọi nỗ lực nâng cao nhân loại đều vô ích nếu họ gạt bỏ nguồn hy vọng và sự giúp đỡ duy nhất cho chúng tộc sa ngã. “Mọi ân tứ tốt lành và mọi ân tứ hoàn hảo” (Gia-cơ 1:17) đều đến từ Đức Chúa Trời. Không có tính cách xuất sắc nào ngoài Ngài.

1) Quyền năng của Thiên Chúa được thực thi nơi Người nào để đắc thắng tội lỗi? I Cô-rinh-tô 1:24.

Trả lời: “Đối với những người được kêu gọi, cả người Do Thái lẫn người Hy Lạp, chúng tôi rao giảng cho họ Chúa Kitô, quyền năng của Thiên Chúa”.

Và con đường duy nhất đến với Thiên Chúa là Chúa Kitô. Ngài phán: “Ta là Đường Đi, Chân Lý và Sự Sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha” (Giăng 14:6).

Thứ sáu

"Tôi đã yêu bạn bằng tình yêu vĩnh cửu; Tôi cũng đã thu hút bạn bằng lòng nhân từ dịu dàng" Jer. 31:3.

Trái tim Thiên Chúa khao khát con cái trần thế của Ngài với một tình yêu mạnh mẽ hơn sự chết. Bằng cách ban Con của Ngài, Ngài đã tuôn đổ cho chúng ta tất cả thiên đàng trong một món quà duy nhất. Sự sống, cái chết và sự chuyển cầu của Đấng Cứu Rỗi, sự phục vụ của các thiên sứ, sự nài xin của Thánh Linh, công việc của Đức Chúa Cha đối với tất cả mọi người, sự quan tâm không ngừng nghỉ của các đấng trên trời—tất cả đều tranh thủ để ủng hộ sự cứu chuộc con người .

1) Chúng ta sẽ đáp lại tình yêu của Thiên Chúa được chúng ta thể hiện nơi Chúa Kitô như thế nào? II Cô-rinh-tô 5:14, 15, 17.

A.: "tình yêu của Chúa Kitô thúc đẩy chúng tôi, phán xét chúng tôi như thế này: nếu có một Người chết cho mọi người, thì tất cả đều chết. Và Người đã chết cho mọi người, để những ai sống không còn sống cho chính mình nữa, nhưng sống cho Đấng đã sống cho họ." họ đã chết và sống lại... Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nầy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới."

Ồi, chúng ta hãy chiêm ngưỡng sự hy sinh cao cả đã được thực hiện vì chúng ta!

Chúng ta hãy cho phép mình trải nghiệm việc quý trọng công sức và nghị lực mà Thiên đàng đang bỏ ra để tìm lại những người đã mất và đưa họ về nhà Cha. Những động cơ mạnh mẽ hơn và những tác nhân mạnh mẽ hơn không bao giờ có thể được thực hiện; những phần thưởng tuyệt vời của hành động đúng đắn, niềm vui của thiên đàng, sự hội tụ của các thiên thần, tình bằng hữu và tình yêu thương của Chúa Cha và Con Ngài, sự nâng cao và mở rộng tất cả các khả năng của chúng ta qua các thời đại vĩnh cửu - không phải là những động lực và khuyến khích mạnh mẽ để hành động. chúng ta phục vụ với tấm lòng tràn đầy tình yêu thương đối với Đấng Tạo Hóa và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta không?

Và mặt khác, những sự phán xét của Thiên Chúa chống lại tội lỗi, sự trừng phạt không thể tránh khỏi, sự suy thoái nhân cách của chúng ta và sự hủy diệt cuối cùng, được trình bày trong Lời Chúa để cảnh báo chúng ta chống lại sự phục vụ của Satan.

Thứ bảy

"Nhưng luật pháp đến để có nhiều tội phạm; nhưng ở đâu tội lỗi nhiều, ở đó ân điển càng tràn đầy; để tội lỗi thống trị trong sự chết thê nào thì ân điển cũng cai trị bằng sự công bình dẫn đến sự sống đời đời qua Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta" (Rô. 5:20, 21).

Chúng ta há không nghĩ tới lòng thương xót của Thiên Chúa sao? Ngài có thể làm gì hơn nữa?

Chúng ta hãy đặt mình vào mối quan hệ đúng đắn với Đấng đã yêu thương chúng ta bằng tình yêu lạ lùng. Chúng ta hãy sử dụng những phương tiện được cung cấp để chúng ta có thể được biến đổi giống như Ngài, và được phục hồi mối thông công với các thiên thần phù trợ, để hòa hợp và hiệp thông với Chúa Cha và Chúa Con.

1) Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm gì với những phương tiện Ngài đã cung cấp để cứu rỗi chúng ta?

Khải Huyền 22:17.

A.: "Ai muốn có thể lấy nước sự sống miễn phí."

2) Theo Kinh Thánh, Đức Chúa Trời mong đợi chúng ta hợp tác với Ngài như thế nào để được cứu?
Fil. 2:12, 13.

Trả lời: "Hãy thực hiện sự cứu rỗi của anh em với lòng kính sợ và run rẩy, vì chính Thiên Chúa tác động trong anh em vừa muốn vừa làm theo ý tốt của Người".

Bài học 3 - Sám hối

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 3 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Từ lúc đó Chúa Giêsu bắt đầu giảng dạy rằng: Hãy ăn năn, vì Nước Trời đã đến gần" Ma-thi-ơ 4:17.

Chủ nhật

Làm sao một người có thể công chính trước mặt Đức Chúa Trời? Làm sao một tội nhân có thể được xưng công bình? Chỉ qua Chúa Kitô chúng ta mới có thể hòa hợp với Thiên Chúa, với sự thánh thiện; nhưng làm sao chúng ta có thể đến với Đấng Christ? Nhiều người đang hỏi cùng một câu hỏi mà đám đông đã hỏi vào ngày Lễ Ngũ Tuần, họ bị thuyết phục về tội lỗi nên đã kêu lên: "Chúng tôi phải làm gì?" Lời đầu tiên trong câu trả lời của Phi-e-rơ là "Hãy ăn năn". (Công vụ 2:38). Vào một lúc khác, ngay sau đó, Ngài nói: "Hãy sám hối... và hãy hoán cải để tội lỗi của các con được xóa bỏ." (Công vụ 3:19).

1) Ai sẽ nhận được lòng thương xót của Chúa? Tinh. 28:13.

Trả lời: "Người che đậy tội lỗi mình sẽ không bao giờ được thịnh vượng; nhưng ai thú nhận chúng và bỏ đi sẽ không bao giờ thành công".
sẽ nhận được sự thương xót."

Sự ăn năn bao gồm sự đau buồn về tội lỗi và từ bỏ nó. Chúng ta sẽ không từ bỏ tội lỗi trừ khi chúng ta nhìn thấy tội lỗi của nó; sẽ không có sự thay đổi thực sự nào trong cuộc sống của chúng ta cho đến khi chúng ta quay lưng lại với Ngài trong lòng mình.

Có nhiều người không hiểu bản chất của sự ăn năn. Nhiều người đau buồn vì đã phạm tội, thậm chí còn thực hiện cải cách bên ngoài vì sợ hành động xấu xa của mình sẽ mang lại đau khổ cho bản thân. Nhưng đây không phải là sự ăn năn theo quan điểm của Kinh thánh. Họ than khóc đau khổ hơn là tội lỗi. Đây là nỗi đau buồn của Ê-sau khi ông thấy quyền trưởng nam vĩnh viễn bị mất vào tay mình. Balaam, khiếp sợ trước thiên thần cầm kiếm rút ra đứng chắn đường mình, đã nhận ra tội lỗi của mình vì có thể mất mạng; nhưng không có sự ăn năn thực sự về tội lỗi, không có sự thay đổi mục đích, không có sự ghê tởm cái ác.

Giữa Iscariot, sau khi phản bội Chúa, đã thốt lên: "Tôi đã phạm tội phản bội máu vô tội".
(Ma-thi-ơ 27:4).

Lời thú tội bị buộc phải ra khỏi tâm hồn tội lỗi của anh ta bởi một cảm giác lên án khủng khiếp và một viễn cảnh đáng sợ về sự phán xét. Những hậu quả xảy đến khiến ông kinh hoàng, nhưng không có sự hối hận sâu sắc, đau lòng, vì ông đã phản bội Con Thiên Chúa vô nhiễm và chối bỏ Vị Thánh duy nhất của Israel. Pha-ra-ôn khi đau khổ dưới sự phán xét của Đức Chúa Trời đã thừa nhận tội lỗi của mình để thoát khỏi sự trừng phạt trong tương lai, nhưng lại quay lại bất chấp trời cao ngay khi các tai họa chấm dứt. Tất cả những người này đều than thở về hậu quả của tội lỗi, nhưng không hề đau buồn vì chính tội lỗi đó.

2) Công tác của Thánh Linh Đức Chúa Trời trong lòng con người là gì? Joe. 16:8.

A.: "Khi Ngài đến, Ngài sẽ thuyết phục thế gian về tội lỗi."

Nhưng khi tâm lòng chịu khuất phục trước ảnh hưởng của Thánh Linh Đức Chúa Trời, thì lương tâm sẽ thức tỉnh, và tội nhân sẽ nhận ra điều gì đó về chiều sâu và sự thiêng liêng của luật pháp thánh khiết của Đức Chúa Trời, nền tảng của sự cai trị của Ngài trên trời và dưới đất. "Ánh sáng đến thế gian soi sáng mọi người" (Giăng 1:9) chiếu sáng những căn phòng bí mật của tâm hồn, và những điều ẩn giấu trong bóng tối được lộ rõ. Sự kết án chiếm lấy tâm trí và trái tim. Tội nhân cảm nhận được sự công bình của Đức Giê-hô-va và cảm thấy kinh hoàng khi phải xuất hiện trước Đấng dò xét tâm lòng trong tội lỗi và sự ô uế của chính mình. Ông nhìn thấy tình yêu của Thiên Chúa, vẻ đẹp thánh thiện, niềm vui của sự trong sạch; anh ta hy vọng được thanh tẩy và được phục hồi mối hiệp thông với Thiên đàng.

Thứ hai

1) Kết quả của sự ăn năn thật sự là gì? II Cô-rinh-tô 7:10, 11.

A.: "Vì sự đau buồn thánh thiện tạo nên sự ăn năn dẫn đến sự cứu rỗi, điều mà không ai hối tiếc; nhưng nỗi buồn trần tục tạo ra cái chết. Bởi vì điều này đã mang lại cho bạn biết bao sự quan tâm, những người mà theo Chúa, đã buồn bã! Thật là một lời xin lỗi! , thật là phẫn nộ, sợ hãi, khao khát, nhiệt tình, trả thù! Trong mọi việc, bạn đã chứng tỏ rằng mình trong sáng trong công việc kinh doanh này".

Lời cầu nguyện của Đa-vít sau khi ông sa ngã minh họa bản chất của sự đau buồn thực sự vì tội lỗi. Sự ăn năn của ông rất chân thành và sâu sắc. Không có nỗ lực nào để xoa dịu cảm giác tội lỗi của anh ta; không có mong muốn thoát khỏi mối đe dọa phán xét đã truyền cảm hứng cho lời cầu nguyện của anh ấy. Đa-vít nhìn thấy sự vi phạm to lớn của mình; anh nhìn thấy sự ô uế của tâm hồn mình; ghê tởm bạn tội. Ngài không chỉ cầu nguyện để được tha tội mà còn cầu xin sự trong sạch của tâm hồn.

Ngài khao khát niềm vui thánh thiện - được phục hồi sự hòa hợp và hiệp thông với

Chúa. Đây là ngôn ngữ của tâm hồn ông: (Thi Thiên 32:1, 2) - “Phước cho người nào tội lỗi được tha, tội lỗi được che đậy. Phước cho người nào Đức Giê-hô-va không kể tội ác và trong lòng không có sự dối trá.”

“Lạy Chúa, xin thương xót con theo lòng nhân từ của Chúa; và theo vô số lòng thương xót của bạn, hãy xóa đi những vi phạm của tôi...”

Vì tôi biết các vi phạm tôi, và tội lỗi tôi luôn ở trước mặt tôi...

Hãy dùng bài hương làm sạch tôi thì tôi sẽ được sạch; hãy rửa tôi và tôi sẽ trắng hơn tuyết...

Lạy Chúa, xin tạo cho con một trái tim trong sạch và canh tân một tinh thần không lay chuyển trong con.

Đừng xua đuổi tôi khỏi sự hiện diện của Ngài, cũng đừng lấy đi Đức Thánh Linh của Ngài khỏi tôi.

Xin ban lại cho con niềm vui về sự cứu rỗi của Ngài và nâng đỡ con với tinh thần sẵn sàng...

Lạy Chúa, xin giải cứu con khỏi tội ác đắm máu, và lưỡi con sẽ ca ngợi sự công bình của Ngài.”

(Thi Thiên 51:1-14).

Một sự ăn năn như thế này vượt quá khả năng của chúng ta để đạt được; nó chỉ có được từ Chúa Kitô, Đấng đã lên trời và ban quà cho loài người.

2) Ai cho loài người sám hối? Sự ăn năn đến từ chính chúng ta hay chúng ta nhận được nó? Công vụ 5:31.

Đáp: “Thiên Chúa dùng tay hữu năng Ngài [Chúa Giêsu] lên làm Vua và Đấng Cứu Độ, để ban cho dân Israel lòng ăn năn và được tha tội.”

Thứ ba

“Ai đến với Ta, Ta sẽ không loại ra ngoài” Jo. 6:37.

Đây chính là thời điểm mà nhiều người mắc sai lầm và do đó không nhận được sự giúp đỡ mà Chúa Kitô muốn ban cho họ. Họ nghĩ rằng họ không thể đến cùng Đấng Ky Tô trừ khi họ ăn năn trước tiên, và sự ăn năn đó chuẩn bị cho họ sự tha thứ tội lỗi của họ. Đúng là sự sám hối thực sự đi trước sự tha tội; bởi vì chỉ có tấm lòng tan vỡ và thống hối mới cảm thấy cần đến Đấng Cứu Rỗi. Nhưng tội nhân có phải đợi cho đến khi mình ăn năn rồi mới đến với Chúa Giê-su không? Sự ăn năn có phải là trở ngại giữa tội nhân và Đấng Cứu Rỗi không?

Kinh Thánh không dạy rằng tội nhân phải ăn năn trước khi có thể nghe những lời của Đấng Christ: “Hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được yên nghỉ” (Ma-thi-ơ 11:28). Chính nhân đức đến từ Đấng Christ sẽ dẫn đến sự ăn năn chân thật. Phi-e-rơ đã nói rõ chủ đề này trong lời tuyên bố của ông với dân Y-sơ-ra-ên,

khi ông nói: “Nhưng Đức Chúa Trời đã giao tay phải tôn Ngài làm Vua và Cứu Chúa, để ban sự ăn năn và sự tha tội cho dân Y-sơ-ra-ên” (Công vụ 5:31). Chúng ta không thể ăn năn nếu không có Thánh Linh của Đấng Christ đánh thức lương tâm cũng như chúng ta không thể được tha thứ nếu không có Đấng Christ.

Chúa Kitô là nguồn mạch của mọi động lực tốt lành. Ngài là Đấng duy nhất có thể gieo vào lòng sự thù nghịch chống lại tội lỗi. Mọi khát vọng theo đuổi lẽ thật và sự trong sạch, mọi niềm tin về tội lỗi của chúng ta đều là bằng chứng cho thấy Thánh Linh của Ngài đang hoạt động trong lòng chúng ta.

Chúa Giêsu đã nói: “Còn Ta, khi Ta được treo lên khỏi mặt đất, sẽ kéo mọi người đến với Ta”. (Jo. 12:32). Đấng Christ phải được bày tỏ cho tội nhân là Đấng Cứu Rỗi bằng cách chết vì tội lỗi của thế gian; và ngay khi chúng ta chiêm ngưỡng Chiên Thiên Chúa trên thập giá Can-vê, màu nhiệm cứu chuộc bắt đầu mở ra trong tâm trí chúng ta, và lòng nhân lành của Thiên Chúa dẫn chúng ta đến sự ăn năn sám hối. Khi chết thay cho tội nhân, Chúa Kitô đã biểu lộ một tình yêu không thể hiểu nổi; và ngay khi tội nhân nhìn thấy tình yêu này, nó làm mềm lòng, in sâu vào tâm trí và gợi lên sự thống hối trong tâm hồn.

1) Có ai có thể ăn năn ngoài Đấng Christ được không? Joe. 15:5.

Đáp: “Không có Ta [Chúa Giêsu] con không thể làm gì được”.

Đúng là đàn ông đôi khi trở nên xấu hổ về đường lối tội lỗi của mình và thay đổi một số thói quen trước khi họ nhận ra rằng họ đang được Chúa Kitô thu hút. Nhưng bất cứ khi nào họ nỗ lực cải tổ bản thân, vì ước muốn chân thành làm điều đúng, thì chính quyền năng của Đấng Christ đang thu hút họ. Một ảnh hưởng mà họ vô thức tác động lên tâm hồn, lương tâm được đánh thức và đời sống bên ngoài được sửa đổi. Và khi Chúa Kitô kéo họ nhìn lên thập giá của Ngài, để ngắm nhìn Đấng mà tội lỗi của Ngài đã đâm thấu, thì điều răn diễn ra trong lương tâm. Sự gian ác trong cuộc sống của họ, tội lỗi ăn sâu trong tâm hồn họ, đã được phơi bày trước mắt họ. Họ bắt đầu hiểu điều gì đó về sự công bình của Đấng Christ, và kêu lên: “Tội lỗi là gì mà đòi hỏi sự hy sinh như vậy để cứu chuộc nạn nhân của nó? Có phải tất cả tình yêu này, tất cả sự đau khổ này, tất cả sự sỉ nhục này đều đòi hỏi để chúng ta không bị hư mất mà có được sự sống đời đời?”

Tội nhân có thể chống lại tình yêu này, có thể từ chối không được lôi kéo đến với Chúa Kitô; nhưng nếu anh ta không chống cự, anh ta sẽ bị Chúa Giêsu thu hút; sự hiểu biết về kế hoạch cứu rỗi sẽ dẫn dắt bạn

dưới chân thập giá để ăn năn sám hối tội lỗi đã gây ra đau khổ cho Con Thiên Chúa yêu dấu.

Thứ Tư

"Lòng nhân lành của Thiên Chúa dẫn bạn đến sự ăn năn" Rom. 2:4 (Bản dịch tiếng Mỹ được sửa đổi và cập nhật).

Chính trí tuệ thiêng liêng đang làm việc trên những sự vật của thiên nhiên đang nói với trái tim con người và tạo ra một niềm khao khát không thể diễn tả được đối với một thứ mà họ không sở hữu. Những thứ của thế gian không thể thỏa mãn mong muốn của bạn. Thánh Thần Chúa đang nài xin họ tìm kiếm những điều mà chỉ có thể mang lại bình an và nghỉ ngơi - ân sủng của Chúa Kitô, niềm vui của sự thánh thiện. Bằng những ảnh hưởng hữu hình và vô hình, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta không ngừng nỗ lực lôi kéo tâm trí con người từ những thú vui không thỏa mãn của tội lỗi đến những phước lành vô tận có thể thuộc về họ trong Ngài. Đối với tất cả những linh hồn này, những người đang tìm cách uống nước từ những bể chứa nước bị vỡ của thế giới này một cách vô ích, thông điệp thiêng liêng được gửi đến: "Ai nghe hãy nói: Hãy đến! Kẻ khát hãy đến, và ai muốn thì có thể nhận được nước sự sống cách miễn phí." (Khải huyền 22:17).

Bạn, người trong lòng hy vọng vào điều gì đó tốt đẹp hơn thế giới này có thể mang lại, hãy nhận ra ước muốn này là tiếng nói của Chúa đối với tâm hồn Bạn. Hãy cầu xin Ngài ban cho bạn sự ăn năn, bày tỏ Đấng Christ cho bạn trong tình yêu vô hạn của Ngài, trong sự thanh khiết trọn vẹn của Ngài.

Trong cuộc đời Đấng Cứu Thế, những nguyên tắc của lề luật Thiên Chúa - tình yêu Thiên Chúa và con người - đã được minh họa một cách hoàn hảo. Lòng nhân hậu, tình yêu quên mình là sự sống của tâm hồn Người. Và chính khi chúng ta nhìn thấy Ngài, khi ánh sáng của Đấng Cứu Rỗi chiếu trên chúng ta, chúng ta mới thấy được tội lỗi trong lòng mình.

1) Những người được Đức Chúa Trời xưng công bình tự coi mình như thế nào? Luce. 18:10-14.

Đáp: "Có hai người lên đền thờ cầu nguyện, một người Pha-ri-si, một người thu thuế. Người Pha-ri-si đứng cầu nguyện thầm rằng: Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa vì con không giống như những người khác, tham lam, bất công, ngoại tình, cũng như người thu thuế này. Tôi ăn chay mỗi tuần hai lần và dâng một phần mười tất cả những gì tôi có. Nhưng người thu thuế đứng đằng xa, thậm chí không dám ngước mắt lên trời, mà còn đánh đập những người khác. trước ngực, rằng: Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ có tội! Tôi nói cùng các ông, người này về nhà đã được xưng công bình, chứ không phải người kia; vì ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên. "

Chúng ta có thể tự cho rằng, như Nicodemus đã làm, rằng cuộc sống của chúng ta đã đúng, tư cách đạo đức của chúng ta là đúng, và nghĩ rằng chúng ta không cần phải hạ mình xuống trước Chúa, giống như một tội nhân tầm thường: nhưng khi ánh sáng của Đấng Christ chiếu sáng trong tâm hồn chúng ta, chúng ta sẽ thấy mình bất tịnh đến mức nào; chúng ta sẽ nhận ra tính ích kỷ của các động cơ, sự thù nghịch chống lại Thiên Chúa, đã làm ô uế mọi hành vi của cuộc sống. Khi đó, chúng ta sẽ nhận ra rằng sự công bình của chính chúng ta quả thực giống như giẻ rách bẩn thỉu, và chỉ có huyết của Đấng Christ mới có thể tẩy sạch chúng ta khỏi sự ô uế của tội lỗi, và đổi mới tấm lòng chúng ta theo hình ảnh của Ngài.

Một tia sáng vinh quang của Thiên Chúa, một tia sáng trong sạch của Chúa Kitô, xuyên thấu tâm hồn, làm cho mọi vết nhơ hay ô uế trở nên rõ ràng một cách đau đớn, và để lộ những dị tật và khiếm khuyết trong nhân cách con người. Nó làm rõ những ham muốn xấu xa, sự không chung thủy của trái tim, sự ô uế của môi miệng. Những hành động bất trung của tội nhân, làm vô hiệu luật pháp của Đức Chúa Trời, bị vạch trần trước mắt họ, và tâm hồn họ bị chạm đến và đau khổ dưới ảnh hưởng dò xét của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Anh ta ghê tởm chính mình ngay khi nhìn thấy bản chất trong sạch, không tì vết của Đấng Christ.

Khi nhà tiên tri Đa-ni-ên nhìn thấy vinh quang bao quanh sứ giả trên trời được sai đến với ông, ông cảm thấy choáng ngợp về sự yếu đuối và bất toàn của chính mình. Mô tả tác dụng của khung cảnh tuyệt vời, anh nói, “tôi không còn sức lực nữa; mặt tôi biến sắc, biến dạng và tôi không còn sức lực” (Đa-ni-ên 10:8). Tâm hồn được chạm đến như vậy sẽ ghét sự ích kỷ của mình, ghê tởm sự ích kỷ của mình và sẽ tìm kiếm sự công chính của Đấng Christ, để tìm kiếm sự trong sạch của tâm hồn phù hợp với luật pháp của Đức Chúa Trời và đặc tính của Đấng Christ.

Phao-lô nói rằng “về sự công bình theo luật pháp” - xét về những hành động bề ngoài của ông - ông là người “không chỗ trách được” (Phi-líp 3:6); nhưng khi nhận ra tính chất thiêng liêng của luật pháp, ông thấy mình là một tội nhân. Được phán xét theo từng chữ của luật pháp khi con người áp dụng nó vào đời sống bên ngoài, ông đã tránh xa tội lỗi; nhưng khi nhìn sâu vào giới luật thiêng liêng của mình và thấy mình giống như Chúa nhìn thấy mình, anh ta đã cúi đầu nhục nhã và thú nhận tội lỗi của mình. Anh ta nói, “Ngày xưa, không có luật pháp, tôi đã sống; nhưng khi điều răn đến thì tội lỗi sống lại và tôi chết” (Rô-ma 7:9). Khi ông nhìn thấy bản chất thiêng liêng của luật pháp, tội lỗi lộ rõ về tàn ác thực sự và lòng tự trọng của ông biến mất.

Thứ năm

1) Ai nhận được ân sủng của Thiên Chúa? Lược. 18:13, 14.

A.: “Người thu thuế đứng xa xa, không dám ngước mắt lên trời mà đấm ngực rằng: Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ có tội! vào nhà mình, chứ không phải nhà đó; vì ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.”

Đức Chúa Trời không coi mọi tội lỗi đều có mức độ như nhau; có những mức độ tội lỗi trong sự đánh giá của Ngài, cũng như có những mức độ tội lỗi trong sự đánh giá của con người; nhưng dù hành động sai trái này hay hành vi sai trái kia có thể xuất hiện trong mắt con người không đáng kể, thì không có tội lỗi nào là nhỏ trong mắt Thiên Chúa. Sự phán xét của con người là phiến diện, không hoàn hảo; nhưng Đức Chúa Trời coi trọng mọi sự theo đúng bản chất của chúng. Người say rượu bị khinh thường và được cho biết rằng tội lỗi của anh ta sẽ loại anh ta khỏi thiên đường; trong khi sự kiêu ngạo, ích kỷ và tham lam hầu như luôn trôi qua mà không bị chê trách. Nhưng đây là những tội đặc biệt xúc phạm đến Thiên Chúa; bởi vì chúng trái ngược với lòng nhân từ trong tính cách của Ngài, với tình yêu tự chối bỏ chính là bầu không khí của vũ trụ không sa ngã. Ai rơi vào bất kỳ tội lỗi trắng trợn nào trong số này có thể cảm nhận được sự xấu hổ, nghèo khó của mình cũng như nhu cầu về ân điển của Đấng Christ; nhưng kẻ kiêu ngạo cảm thấy không cần thiết, và khép lòng mình lại chống lại Đấng Christ và những phước lành vô hạn mà Ngài đã đến để ban cho.

Người thu thuế tội nghiệp đã cầu nguyện: “Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi!” (Lc 18:13), hẳn tự coi mình là kẻ rất độc ác, và những người khác cũng nhìn hẳn như vậy; nhưng anh cảm nhận được nhu cầu của mình, và với gánh nặng tội lỗi và xấu hổ, anh đã đến trước mặt Chúa, cầu xin lòng thương xót của Ngài. Tấm lòng của ông đã rộng mở để Thánh Linh của Đức Chúa Trời thực hiện công việc đầy ân điển của Ngài và giải cứu ông khỏi quyền lực của tội lỗi. Lời cầu nguyện kiêu ngạo và tự cho mình là công chính của người Pha-ri-si cho thấy lòng ông đã khép kín trước ảnh hưởng của Đức Thánh Linh. Vì xa cách Thiên Chúa, ông không có cảm giác về sự ô nhiễm của chính mình, trái ngược với sự thánh thiện hoàn hảo của Thiên Chúa. Anh ta cảm thấy không cần thiết và không nhận được gì cả.

Nếu bạn nhìn thấy tội lỗi của mình, đừng mong trở nên tốt hơn. Có nhiều người nghĩ rằng họ không đủ tốt để đến với Đấng Christ. Bạn có hy vọng trở nên tốt hơn nhờ nỗ lực của chính mình không? “Người Ê-thi-ô-bi có thể thay đổi làn da của mình hay con báo có thể thay đổi được đốm của mình không? Thế thì người có thể làm điều lành, dù người vốn quen làm điều ác” (Giê.

13:23). Chỉ nơi Chúa mới có sự giúp đỡ cho chúng ta. Chúng ta không được chờ đợi những lời thuyết phục mạnh mẽ hơn, những cơ hội tốt hơn hoặc những tâm tính thánh thiện hơn. Chúng ta không thể tự mình làm bất cứ điều gì. Chúng ta phải đến với Đấng Christ như chính mình.

2) Người cứ tiếp tục phạm tội, coi thường lời cảnh báo của Chúa, có được Ngài ưu ái không?
Heb. 10:26, 27.

Trả lời: “Vì nếu chúng ta cố tình phạm tội, thì sau khi đã nhận biết lẽ thật, thì không còn có của lễ chuộc tội nữa, chỉ còn có sự chờ đợi kinh khiếp về sự phán xét và lửa cháy sẽ thiêu nuốt kẻ thù nghịch chúng ta.”

Nhưng đừng ai tự lừa dối mình khi nghĩ rằng Thiên Chúa, với tình yêu và lòng thương xót cao cả của Ngài, sẽ cứu cả những người khước từ ân sủng của Ngài. Tình trạng tội lỗi quá mức chỉ có thể được đánh giá dưới ánh sáng của thập tự giá. Khi người ta khẳng định rằng Đức Chúa Trời quá nhân lành để đuổi tội nhân, hãy khiến họ nhìn lên Đồi Sọ. Đó là bởi vì không có cách nào khác để con người có thể được cứu, bởi vì nếu không có sự hy sinh này thì loài người không thể thoát khỏi sức mạnh ô uế của tội lỗi và được phục hồi sự hiệp thông với các đấng thánh thiện, - họ không thể trở thành lại dự phần vào đời sống thiêng liêng - chính vì điều này mà Đấng Christ đã gánh lấy tội lỗi của những kẻ không vâng phục, và chịu đau khổ thay cho những kẻ tội lỗi. Tình yêu, sự đau khổ và cái chết của Con Thiên Chúa đều minh chứng cho sự khủng khiếp khủng khiếp của tội lỗi, và tuyên bố rằng không có cách nào thoát khỏi quyền lực của nó, không có hy vọng về một cuộc sống tốt đẹp hơn, ngoại trừ việc linh hồn quy phục Chúa Kitô.

3) Theo những gì Chúa Giêsu dạy trong dụ ngôn, điều gì sẽ xảy ra cho những người biết ý muốn Thiên Chúa mà nhất quyết không vâng phục? Luce. 12:47.

Trả lời: “Đầy tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị sẵn sàng cũng như không làm theo ý chủ thì sẽ bị phạt nhiều roi”.

Những người không ăn năn đôi khi bào chữa cho mình bằng cách nói về những người tự xưng là Cơ-đốc nhân: “Tôi cũng tốt như họ. Họ không hy sinh bản thân, kiềm chế hay thận trọng trong hành vi của mình hơn tôi. Họ yêu thích thú vui và sự buông thả bản thân nhiều như tôi vậy.” Vì vậy, họ lấy lỗi lầm của người khác làm cái cớ cho việc mình lơ là bổn phận. Nhưng tội lỗi và khuyết điểm của người khác không bào chữa được cho ai; bởi vì Chúa đã không ban cho chúng ta một mẫu người lỗi lạc. Con Thiên Chúa vô nhiễm đã được ban

như tấm gương của chúng tôi, và những người phản nản về lối sống sai trái của những người theo đạo Thiên Chúa là những người phải nêu gương sống tốt hơn và cao quý hơn. Nếu họ có quan niệm quá cao về việc một Cơ-đốc nhân phải như thế nào, thì tội lỗi của họ chẳng phải lớn hơn nhiều sao? Họ biết điều gì là đúng nhưng họ lại từ chối làm điều đó.

Thứ sáu

“Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì đừng cứng lòng” Hê-bơ-rơ 4:7.

Hãy cẩn thận với sự trì hoãn. Đừng trì hoãn việc từ bỏ tội lỗi và tìm kiếm sự trong sạch của tâm hồn qua Chúa Giê-su. Đây là nơi mà hàng nghìn hàng nghìn người đã mắc sai lầm, dẫn tới sự mất mát vĩnh viễn. Ở đây tôi sẽ không dừng lại ở sự ngăn ngại và bấp bênh của cuộc sống; nhưng có một mối nguy hiểm khủng khiếp - một mối nguy hiểm chưa được hiểu đầy đủ - trong việc trì hoãn đáp lại tiếng kêu gọi của Chúa Thánh Thần, chọn một cuộc sống tội lỗi; vì đây là ý nghĩa của sự chậm trễ đó. Tội lỗi, dù có thể được coi là nhỏ nhặt, nhưng chỉ có thể được trân trọng trước nguy cơ mất mát vô cùng. Những gì chúng ta không vượt qua sẽ vượt qua chúng ta và sẽ mang lại sự hủy diệt cho chúng ta.

A-đam và Ê-va tự thuyết phục mình rằng một việc nhỏ như ăn trái cấm không thể gây ra hậu quả thảm khốc như Đức Chúa Trời đã tuyên bố. Nhưng điểm nhỏ này là sự vi phạm luật thiêng liêng và bất di bất dịch của Đức Chúa Trời, nó tách rời con người khỏi Đức Chúa Trời và mở ra những cơn lũ chết chóc và lời nguyền rủa trên thế giới của chúng ta. Hết thời này đến thời khác, từ trái đất đã phát ra tiếng kêu khóc liên tục, và toàn thể tạo vật đã rên rỉ và cùng nhau lang thang trong đau đớn, do hậu quả của sự bất tuân của con người. Ngay cả thiên đường cũng cảm nhận được tác động của cuộc nổi loạn của bạn chống lại

Chúa. Đòi Can-vê tượng trưng cho sự hy sinh đáng kinh ngạc cần thiết để chuộc tội cho sự vi phạm luật pháp thiêng liêng. Chúng ta đừng cho phép mình coi tội lỗi là chuyện tầm thường.

Mọi hành vi vi phạm, mọi sự lơ là hay khước từ ân sủng của Chúa Kitô, đều đang phản ứng lại chính bạn, làm cứng lòng, làm sa đọa ý chí, làm cùn mòn sự hiểu biết, và không những khiến bạn ít có khuynh hướng nhượng bộ mà còn kém khả năng nhượng bộ. hãy cầu xin Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Nhiều người đang xoa dịu lương tâm đang bối rối với ý nghĩ rằng họ có thể thay đổi đường lối của tội ác bất cứ khi nào họ muốn; người có thể xem nhẹ những lời mời gọi của lòng thương xót mà vẫn tiếp tục bị ấn tượng. Họ nghĩ rằng sau khi phàn nàn với Thần ân sủng, sau khi đặt ảnh hưởng của mình về phía Sa-tan, trong thời điểm khó khăn khủng khiếp, họ sẽ có thể thay đổi đường hướng của mình. Nhưng điều này không dễ dàng đạt được như vậy. Kinh nghiệm, sự giáo dục trong cuộc sống, đã hình thành nhân cách một cách trọn vẹn đến nỗi ít người ao ước được đón nhận hình ảnh của Chúa Giê-su.

Ngay cả một tính cách xấu, một ham muốn tội lỗi, được áp ử một cách kiên trì, cuối cùng cũng sẽ vô hiệu hóa mọi quyền năng của phúc âm. Mọi niềm đam mê tội lỗi đều làm tăng thêm sự ác cảm của tâm hồn đối với Thiên Chúa. Người nào tỏ ra ngoan cố không chung thủy, hoặc thờ ơ với sự thật thiêng liêng, thì chỉ gặt những gì mình đã gieo. Không có lời cảnh báo nào trong Kinh thánh về việc chơi đùa với cái ác hơn lời của một nhà thông thái, rằng tội nhân “sẽ bị trói buộc bởi sợi dây tội lỗi của mình” (Châm ngôn 5:22).

Đấng Christ sẵn sàng giải thoát chúng ta khỏi tội lỗi, nhưng Ngài không ép buộc ý chí; và nếu do sự vi phạm dai dẳng mà chính ý chí hoàn toàn phạm tội ác, và chúng ta không mong muốn được tự do, nếu chúng ta không chấp nhận ân sủng của Ngài, thì Ngài có thể làm gì khác?

Chúng ta đã tự hủy hoại chính mình khi cương quyết từ chối tình yêu của Ngài. “Kìa, hiện nay là thì thuận tiện nhất, kìa, hiện nay là ngày cứu rỗi” “Hôm nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, thì đừng cứng lòng” (II Cô-rinh-tô 6:2; Hê-bơ-rơ 3:7, 8) .

Ngẫm nghĩ:

Bạn có muốn Đấng Christ giải thoát bạn khỏi tội lỗi ngay hôm nay không?

Thứ bảy

1) Chúng ta nên cộng tác với Chúa như thế nào trong công việc thanh tẩy tâm hồn mình?

Khải Huyền 3:19.

Đáp: “Hãy sốt sắng và ăn năn.”

“Con người nhìn bề ngoài, nhưng Đức Giê-hô-va nhìn thấy trong lòng” (I Sa-mu-ên 16:7), tấm lòng con người, với những cảm xúc vui mừng và nước mắt trái ngược nhau, một tấm lòng nổi loạn và lầm lạc, trong đó chứa đựng biết bao ô uế và tội lỗi. Lối nguy hiểm. Ngài biết động cơ, ý định và mục đích của bạn. Hãy đến với Ngài với tâm hồn bạn hoàn toàn bị hoen ố. Giống như tác giả Thi Thiên, hãy mở toang căn phòng của bạn cho con mắt thấu suốt và kêu lên: “Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy tra xét tôi và biết lòng tôi, thử tôi và biết suy nghĩ tôi; Xin xem tôi có lối ác nào chăng, và dẫn tôi vào con đường đời đời.” (Thi Thiên 139:23, 24).

Nhiều người chấp nhận một tôn giáo trí thức, một hình thức tử tế, khi tâm hồn họ không trong sạch. Hãy để đây là lời cầu nguyện của bạn: “Lạy Chúa, xin tạo cho con một trái tim trong sạch và trong sạch.

đổi mới tinh thần không lay chuyển trong tôi” (Thi Thiên 51:10). Hãy thành thật đối xử với tâm hồn của chính mình. Hãy nghiêm túc và kiên trì như bạn sẽ làm nếu mạng sống trần thế của bạn đang bị đe dọa. Đây là vấn đề phải được giải quyết giữa Chúa và linh hồn của chính bạn, được giải quyết vĩnh viễn. Một niềm hy vọng được cho là và không có gì hơn nữa sẽ chứng tỏ nó là sự hủy hoại.

Học Lời Chúa với nhiều lời cầu nguyện. Lời này đặt trước mặt bạn, trong luật pháp của Đức Chúa Trời và đời sống của Đấng Christ, những nguyên tắc cao cả của sự thánh khiết, nếu không có những nguyên tắc đó thì “không ai sẽ thấy Chúa” (Hê-bơ-rơ 12:14). Nó thuyết phục về tội lỗi; nó tiết lộ đầy đủ con đường cứu rỗi. Hãy chú ý đến nó, giống như tiếng nói của Chúa nói với tâm hồn bạn.

Ngay khi bạn nhìn thấy sự to lớn của tội lỗi, ngay khi bạn nhìn thấy con người thật của mình - đừng tuyệt vọng. Đấng Christ đến để cứu tội nhân. Chúng ta không cần phải hòa giải Chúa với chúng ta, nhưng: Ôi, tình yêu tuyệt vời! Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ “làm cho thế gian hòa thuận với Ngài” (II Cô-rinh-tô 5:19). Ngài dùng tình yêu dịu dàng của Ngài để dỗ dành tấm lòng của những đứa con tội lỗi của Ngài. Không một người cha trần thế nào có thể kiên nhẫn với những lỗi lầm và khuyết điểm của con cái mình như Thiên Chúa đối với những người Ngài đang tìm cách cứu rỗi. Không ai có thể cầu xin một cách dịu dàng hơn với kẻ vi phạm. Chưa bao giờ môi miệng con người bày tỏ những lời cầu xin dịu dàng dành cho kẻ lang thang hơn Ngài. Mọi lời hứa, những lời cảnh báo của Ngài chỉ là những tiếng thở dài của tình yêu không thể diễn tả được.

2) Chúa Giêsu có thể nhận được sự tha thứ cho mọi tội lỗi, dù lớn hay nhỏ, từ mọi tội nhân không? Công vụ 2:38, 39, 21.

Trả lời: “Hãy sám hối và mỗi người trong anh em hãy chịu phép rửa nhân danh Chúa Giêsu Kitô để được tha tội... vì lời hứa liên quan đến anh em, con cái anh em và những người mà Thiên Chúa, Chúa chúng ta, kêu gọi”. “và chuyện sẽ xảy ra là ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu.”

Khi Satan đến nói với bạn rằng bạn là một tội nhân lớn, hãy nhìn lên Đấng Cứu Chuộc của bạn và nói về công nghiệp của Ngài. Điều sẽ giúp bạn là nhìn vào ánh sáng của Ngài. Hãy thừa nhận tội lỗi của mình, nhưng hãy nói với kẻ thù rằng “Chúa Giê-su Christ đã đến thế gian để cứu tội nhân” (1 Ti-mô-thê 1:15), và bạn có thể được cứu nhờ tình yêu vô song của Ngài. Chúa Giêsu hỏi ông Simon một câu hỏi liên quan đến hai người mắc nợ. Một người nợ chủ một số tiền nhỏ, một người nợ chủ một số tiền lớn; nhưng Ngài đã tha thứ cho cả hai, và Đấng Christ hỏi Simon con nợ nào sẽ yêu chủ mình hơn. Simon trả lời: “Người tha thứ nhiều nhất” (Lc 7:43). Chúng ta là những tội nhân lớn, nhưng Đấng Christ đã chết để chúng ta được tha thứ. Công đức hy sinh của Ngài là

đủ để trình lên Cha thay cho chúng ta. Những người được Ngài tha thứ nhiều nhất sẽ yêu mến Ngài nhất, và sẽ đến gần Ngài của Ngài nhất để ca ngợi Ngài vì tình yêu vĩ đại và sự hy sinh vô hạn của Ngài. Đây là lúc chúng ta hiểu rõ hơn về tình yêu của Thiên Chúa để chúng ta nhận biết rõ hơn tội lỗi của tội lỗi. Khi chúng ta nhìn thấy chiều dài của sợi dây đã được đặt ra cho chúng ta, khi chúng ta hiểu được điều gì đó về sự hy sinh vô hạn mà Chúa Kitô đã thực hiện cho chúng ta, trái tim chúng ta tan chảy trong sự dịu dàng và thống hối.

Bài 4 - Xưng Tội

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 4 - Ellen G. White.

Câu thơ vàng: "Tôi đã xưng tội với ngài và không che đậy tội ác của mình; Tôi thừa rằng: Tôi sẽ xưng các vi phạm mình cùng Đức Giê-hô-va; và Ngài đã tha thứ tội lỗi tôi." Thi Thiên 32:5.

Chủ nhật

"Người nào che đậy sự vi phạm mình sẽ không bao giờ thịnh vượng; nhưng ai xưng thú và từ bỏ chúng sẽ được thương xót" (Châm ngôn 28:13).

Điều kiện để nhận được lòng thương xót của Chúa rất đơn giản, công bằng và hợp lý. Chúa không đòi hỏi chúng ta phải làm điều gì đau đớn để được tha tội. Chúng ta không cần phải thực hiện những cuộc hành hương dài ngày và mệt mỏi, hay thực hiện những việc đền tội đau đớn để dâng linh hồn mình cho Thiên Chúa trên trời, hoặc để đền tội; nhưng ai xưng thú và từ bỏ tội lỗi mình sẽ được thương xót.

Sứ đồ nói: "Hãy xưng tội cùng nhau và cầu nguyện cho nhau để anh em được lành bệnh" (Gia-cơ 5:16). Hãy thú nhận tội lỗi của bạn với Chúa, người duy nhất có thể tha thứ cho bạn và lỗi lầm của bạn với nhau. Nếu bạn đã xúc phạm đến bạn bè hoặc hàng xóm của mình, bạn phải nhận ra lỗi lầm của mình và nhiệm vụ của họ là phải tha thứ cho bạn. Sau đó, bạn phải tìm kiếm sự tha thứ từ Chúa, bởi vì người anh em mà bạn làm tổn thương là tài sản của Chúa, và khi làm tổn thương anh ấy, bạn đã phạm tội chống lại Đấng Tạo Hóa và Đấng Cứu Chuộc của bạn. Vụ việc được đưa ra trước Đấng Trung Bảo chân chính duy nhất, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm vĩ đại của chúng ta, Đấng "bị cám dỗ trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội," và là Đấng "có thể cảm thông sự yếu đuối của chúng ta" (Hê-bơ-rơ 4:15). , và có thể tẩy sạch chúng ta khỏi mọi vết nhơ gian ác.

1) Đức Chúa Trời đã hứa điều gì với Đa-vít khi ông xưng tội? II Sam. 12:13.

A.: "Đa-vít nói cùng Na-than rằng: Tôi đã phạm tội cùng Đức Giê-hô-va. Na-than nói với Đa-vít rằng: Đức Giê-hô-va cũng đã đem thùng tội lỗi của người; bạn sẽ không chết."

Thứ hai

1) Điều kiện để con người được Chúa chấp nhận là gì? II Cro. 7:14.

Đáp: "Và nếu dân Ta, là dân được gọi bằng danh Ta, hạ mình xuống, cầu nguyện, tìm kiếm mặt Ta và từ bỏ con đường gian ác của mình, thì từ trên trời Ta sẽ lắng nghe và Ta sẽ tha tội cho họ và chữa lành xứ sở của họ."

Những ai không hạ mình xuống trước mặt Thiên Chúa để thừa nhận tội lỗi của mình là chưa đáp ứng được điều kiện đầu tiên được chấp nhận. Nếu chúng ta không trải nghiệm sự ăn năn mà từ đó không có gì phải ăn năn, và không có sự hạ nhục thực sự trong tâm hồn và tinh thần tan nát khi thú nhận tội lỗi, chán ghét sự gian ác của mình, thì chúng ta không bao giờ thực sự tìm kiếm sự tha thứ tội lỗi; và nếu chúng ta không bao giờ tìm kiếm, chúng ta sẽ không bao giờ tìm thấy sự bình an với Chúa. Lý do duy nhất khiến chúng ta không được xá miễn các tội lỗi trong quá khứ là vì chúng ta không sẵn lòng hạ mình xuống và chấp nhận những điều kiện của lời lẽ thật. Hướng dẫn cụ thể được đưa ra liên quan đến vấn đề này. Việc thú nhận tội lỗi, dù công khai hay riêng tư, phải được bày tỏ một cách chân thành và tự do. Nó không được giặt lấy khỏi tay tội nhân vì xấu hổ. Việc này không được thực hiện một cách phù phiếm và bất cần, hoặc bị ép buộc đối với những người không có ý thức hiểu biết về tính chất khủng khiếp của tội lỗi. Lời xưng tội là sự trút bỏ gánh nặng trong sâu thẳm tâm hồn sẽ tìm đến được Thiên Chúa giàu lòng thương xót vô hạn. Tác giả Thi Thiên nói: “Đức Giê-hô-va ở gần những người có tấm lòng tan nát và cứu những ai có tâm hồn bị áp bức” (Thi Thiên 34:18).

Thứ ba

1) Chúng ta nên xưng tội điều gì? Lê-vi 5:5.

Đáp: “Do đó, nếu anh ta phạm một trong những điều này, anh ta sẽ thú nhận điều mình đã phạm.”

Việc xưng tội thực sự luôn có tính chất cụ thể và nhận ra những tội lỗi cụ thể.

Chúng có thể có bản chất đến mức phải được đưa đến một mình Chúa; chúng có thể là những sai sót phải được thú nhận với những cá nhân đã phải chịu tổn hại vì chúng; hoặc chúng có thể có tính chất công khai và sau đó phải được thú nhận một cách công khai.

Nhưng mọi lời xưng tội phải dứt khoát và đi thẳng vào vấn đề, thừa nhận những tội lỗi mà bạn đã mắc phải.

Vào thời Sa-mu-ên, dân Y-sơ-ra-ên đã quay lưng lại với Đức Chúa Trời. Họ đang gánh chịu hậu quả của tội lỗi vì họ đã mất niềm tin vào Chúa, mất đi sự nhận thức về quyền năng và sự khôn ngoan của Ngài để lãnh đạo đất nước, mất niềm tin vào khả năng bảo vệ và biện minh cho chính nghĩa của Ngài. Họ quay lưng lại với Đấng Cai Trị vĩ đại của vũ trụ và mong muốn được cai trị như các quốc gia xung quanh họ. Trước khi tìm được hòa bình, họ đã thú nhận cụ thể thế này: “Chúng tôi thêm vào tội ác của mình là tự đòi có một vị vua” (1 Sa-mu-ên 12:19). Tội lỗi tương tự mà họ bị thuyết phục phải được thú nhận. Sự vô ơn của họ đã đè nén tâm hồn họ và khiến họ xa cách Thiên Chúa.

“Con đã xưng tội với Ngài và không che giấu sự gian ác của mình. Tôi nói: Tôi sẽ thú nhận các vi phạm của mình với CHÚA; và Chúa đã tha thứ tội lỗi tôi”
32:5.

Thứ Tư

1) Điều gì sẽ xảy ra sau khi xưng tội? Tít. 28:13.

A.: “Ai che đây tội ác của mình sẽ không bao giờ thịnh vượng, nhưng ai thú nhận và từ bỏ chúng sẽ được thương xót.”

Việc xưng tội sẽ không được Chúa chấp nhận nếu không thành thật ăn năn và cải cách. Phải có những thay đổi mang tính quyết định trong cuộc sống; mọi điều xúc phạm đến Đức Chúa Trời đều phải bị gạt sang một bên. Đây sẽ là kết quả của sự đau buồn thực sự vì tội lỗi. Công việc mà chúng ta phải làm về phần mình đã được bày ra đầy đủ trước mắt chúng ta: “Hãy rửa sạch, hãy làm cho sạch, hãy bỏ đi những việc ác của các người khỏi trước mắt Ta; ngừng làm điều ác. Hãy học làm điều tốt; xét xử công lý, quở trách kẻ áp bức; bênh vực quyền lợi của trẻ mồ côi, bênh vực quyền lợi của quả phụ” (Ê-sai 1:16, 17). “Nếu kẻ ác trả lại của cầm, trả lại kẻ đã trộm, tuân theo luật lệ của sự sống và không phạm tội ác, thì chắc chắn nó sẽ sống; sẽ không chết” (Ê-xê-chiên 33:15). Thánh Phaolô nói về công cuộc sám hối: “Vì chính điều này đã không được thực hiện trong anh em, những người mà theo Thiên Chúa, đã đau buồn! Thật là phòng thủ, thật là phẫn nộ, thật là sợ hãi, thật là khao khát, thật là nhiệt thành, thật là minh oan! Trong mọi việc này, anh em chứng tỏ mình trong sạch trong công việc này” (II Cô-rinh-tô 7:11).

2) Những người từ bỏ con đường xấu xa sẽ nhận được phước lành gì? Eze. 18:21, 22.

Đáp: “Nhưng nếu kẻ ác từ bỏ mọi tội lỗi mình đã phạm, tuân giữ mọi luật lệ ta và hành động cách công bình và chính trực, thì chắc chắn nó sẽ sống; sẽ không chết. Về mọi tội lỗi nó đã phạm, sẽ không còn ai nhớ đến nó nữa; Anh ta sẽ sống theo sự công chính mà anh ta đã thực hành.”

Thứ năm

1) Vấn đề lớn nhất mà con người ngày nay phải đối mặt là gì? Một Pô. 3:17.

A.: “bạn nói: Tôi giàu, tôi giàu, tôi chẳng thiếu thốn gì; và bạn không biết rằng bạn khốn khổ, khốn khổ, nghèo khó, đui mù và trần truồng.”

Khi tội lỗi làm câm lặng nhận thức đạo đức, người làm điều ác không nhận ra những khuyết điểm trong nhân cách của mình, cũng không hiểu được mức độ nghiêm trọng của điều ác mình đã phạm; và trừ khi anh ta khuất phục trước quyền năng thuyết phục của Chúa Thánh Thần, anh ta vẫn bị mù một phần trước tội lỗi của mình. Lời thú tội của họ không chân thành và kiên quyết. Đối với mỗi lần thừa nhận tội lỗi của mình, anh ta lại thêm một lời bào chữa cho con đường của mình, tuyên bố rằng nếu không vì một số trường hợp nhất định, anh ta đã không làm điều này điều kia, vì vậy anh ta bị khiển trách.

Sau khi Adam và Eva ăn trái cấm, họ cảm thấy xấu hổ và kinh hãi. Đầu tiên, suy nghĩ duy nhất của anh là làm thế nào để bào chữa cho tội lỗi của mình và thoát khỏi bản án tử hình đáng sợ. Khi Chúa hỏi ông về tội lỗi của ông, A-đam trả lời, đổ lỗi một phần cho Đức Chúa Trời và một phần cho người bạn đồng hành của ông: “Người đàn bà mà Chúa đã gả cho tôi làm vợ, cho tôi trái cây đó, và tôi đã ăn rồi”. Người phụ nữ đổ lỗi cho con rắn và nói: “Con

Con rắn lừa dối tôi và tôi đã ăn" (Sáng Thế Ký 3:12, 13). Tại sao bạn lại tạo ra con rắn? Tại sao bạn lại cố gắng đưa cô ấy vào Eden? Đây là những câu hỏi ngầm ẩn trong lời xin lỗi về tội lỗi của ông, do đó buộc tội Đức Chúa Trời phải chịu trách nhiệm về sự sa ngã của ông. Tinh thần tự biện minh bắt nguồn từ cha đẻ của sự dối trá và đã được thể hiện qua

tất cả các con trai và con gái của Adam. Những lời xưng tội theo trật tự này không được Thánh Thần soi dẫn và sẽ không được Thiên Chúa chấp nhận. Sự ăn năn thực sự sẽ khiến một người tự đổ lỗi cho mình và thừa nhận điều đó mà không lừa dối hay đạo đức giả.

Giống như người thu thuế tội nghiệp, không thèm ngước mắt lên trời, anh ta sẽ kêu lên: "Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ có tội;" ai biết nhận lỗi sẽ được xưng công chính; vì Chúa Giêsu sẽ lấy máu Ngài cầu thay cho linh hồn ăn năn.

2) Con người tôn vinh Thiên Chúa bằng cách nào? José. 7:19.

A.: "Sau đó, Giô-suê nói với A-can: Con đi, cha cầu xin con hãy tôn vinh Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên và xưng tội trước mặt Ngài; và bây giờ hãy nói cho tôi biết bạn đã làm gì, đừng giấu tôi."

Thứ sáu

1) Khi thú nhận tội lỗi của mình và của dân tộc mình, Đa-ni-ên có cố gắng biện minh cho lỗi lầm của mình hoặc giảm bớt tội lỗi của mình không? Đa-ni-ên 9:4-15.

A.: "Và tôi đã cầu nguyện với Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tôi, và tôi đã xưng tội, và tôi nói: A! Quý ngài! Thiên Chúa vĩ đại và vĩ đại, Đấng giữ giao ước và lòng thương xót đối với những ai yêu mến Ngài và tuân giữ các điều răn của Ngài; Chúng tôi đã phạm tội, làm những điều gian ác, làm điều ác, phản nghịch, rời bỏ các điều răn và phán quyết của Ngài; Và chúng tôi đã không nghe lời tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri, những người đã nhận danh Ngài mà nói với các vua, các quan trưởng của chúng tôi, với tổ phụ chúng tôi, và với toàn thể dân tộc trên đất. Lạy Chúa, công lý thuộc về Ngài, nhưng sự bối rối thuộc về chúng con, như ngày nay; cho người Giu-đa, cư dân Giê-ru-sa-lem, và toàn thể Y-sơ-ra-ên, gần xa, trong mọi nước mà Ngài đã xua đuổi chúng, vì cơ sự phản loạn mà chúng đã phạm chống lại Ngài. Lạy Chúa, chúng con đáng hổ mặt, thuộc về các vua, các quan trưởng, và tổ phụ chúng con, vì chúng con đã phạm tội chống lại Ngài.

lòng thương xót và sự tha thứ; vì chúng tôi đã phản nghịch Ngài, không vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, để bước theo luật pháp Ngài đã ban cho chúng tôi qua các tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri. Phải, toàn thể Y-sơ-ra-ên đã vi phạm luật pháp Ngài, quay mặt không vâng theo tiếng Ngài; Vì thế, lời rủa sả và lời thề đã chép trong luật pháp Môi-se, tôi tớ Đức Chúa Trời, đã đổ xuống trên chúng tôi; vì chúng ta đã phạm tội cùng Ngài, và Ngài đã xác nhận lời Ngài đã phán nghịch cùng chúng ta, cùng các quan án đã đoán xét chúng ta, mà giáng tai họa lớn trên chúng ta; vì việc đó chưa bao giờ được thực hiện ở dưới trời như đã được thực hiện ở Giê-ru-sa-lem. Như đã viết trong luật Môi-se, tất cả điều ác này đã xảy đến với chúng tôi; mặc dù vậy, chúng tôi không cầu xin mặt Chúa, Đức Chúa Trời của chúng tôi, để từ bỏ sự gian ác của mình và chuyển tâm vào lẽ thật của Ngài. Đó là lý do tại sao

Đức Giê-hô-va canh chừng tai họa và giáng nó trên chúng tôi; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi là công bình trong mọi việc Ngài làm, vì chúng tôi đã không vâng theo tiếng Ngài. Giờ thì, ồ Lạy Chúa, Thiên Chúa của chúng con, Đáng đã dùng cánh tay quyền năng đưa dân Ngài ra khỏi đất Ai Cập và đã mang lại cho Ngài danh tiếng như ngày nay; Chúng tôi đã phạm tội, chúng tôi đã hành động một cách gian ác.” Đa-ni-ên 9:4-15.

Những tấm gương về sự ăn năn và khiêm nhường chân thành được tìm thấy trong Lời Chúa cho thấy tinh thần xưng tội trong đó không có lý do gì để bào chữa cho tội lỗi hoặc cố gắng tự biện minh. Phao-lô không tìm cách tự bảo vệ mình; anh ta vẽ tội lỗi của mình bằng màu đen nhất, không cố gắng xoa dịu cảm giác tội lỗi của mình. Ông nói: “Tôi đã nhốt nhiều vị thánh vào tù; và tôi đã bỏ phiếu chống lại những điều này khi họ giết họ.

Ta thường trừng phạt họ trong mỗi hội đường, thậm chí còn ép họ nói phạm thượng. Và quá tức giận với họ, ông đã truy đuổi họ đến tận các thành phố xa lạ.” (Công vụ 26:10, 11). Ông đã không ngần ngại tuyên bố rằng “Chúa Giêsu Kitô đã đến thế gian để cứu những kẻ có tội, mà tôi là kẻ đứng đầu” (1 Tim. 1:15).

Thứ bảy

1) Người con hoang đàng đã làm gì khi nhận ra tình yêu của cha dành cho mình? Luce. 15:17-21.

A.: “Và khi tỉnh lại, ông nói: Bao nhiêu người làm công ngày của cha tôi có đủ bánh mì, còn tôi thì chết đói ở đây! Tôi sẽ đứng dậy trở về cùng cha tôi và thưa với người rằng: Thưa cha, con đã phạm tội. chống lại thiên đường và trước mặt bạn; Tôi không còn xứng đáng được gọi là con trai của bạn nữa; khiến tôi trở thành một trong những cậu bé bán báo của bạn. Người đứng dậy đi về cùng cha... Người con thưa rằng: Thưa cha, con đã phạm tội. chống lại trời và trước mặt cha, và con không còn đáng gọi là con cha nữa.

Tấm lòng khiêm tốn, tan vỡ, được khuất phục bởi sự ăn năn chân thành, sẽ đánh giá cao điều gì đó về tình yêu của Đức Chúa Trời và cái giá phải trả của Đồi Sọ; và như người con xưng tội với người cha yêu thương, người sám hối chân chính cũng sẽ trình mọi tội lỗi của mình lên trước mặt Thiên Chúa. Và có lời chép rằng: “Còn nếu chúng ta xưng tội mình thì Ngài là thành tín công bình sẽ tha tội cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (1 Giăng 1:9).

2) Theo dự ngôn, Thiên Chúa sẵn sàng tha thứ cho người có tội như thế nào? Luce. 15:20, 22-24.

A.: “Và anh ta đứng dậy đi đến chỗ cha mình; Khi anh còn đi xa, người cha nhìn thấy anh thì động lòng thương xót, chạy ra ôm lấy cổ anh mà hôn... Người cha bảo người hầu: Hãy nhanh chóng mang quần áo đẹp nhất đi; mặc cho người, đeo nhẫn vào tay, mang dép vào chân; Hãy bắt con bê béo làm thịt; chúng ta hãy ăn uống vui vẻ; Vì con ta đây đã chết mà sống lại, đã mất mà lại tìm thấy được. Và họ bắt đầu vui mừng.”

Bài học 5 - Thánh hiến

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 5 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Hãy ký thác đường lối mình cho Chúa; hãy tin cậy nơi Ngài, thì Ngài sẽ làm được mọi sự." Thi Thiên 37:5

(Bản dịch tiếng Mỹ đã được sửa đổi và sửa chữa).

Chủ nhật

1) Những người đến với Chúa Giêsu phải làm gì để được Ngài thánh hóa? Rôm. 6:19.

A.: "Tôi nói với tư cách một người đàn ông, vì sự yếu đuối của xác thịt bạn; vì như các người đã dâng các chi thể của mình để phục vụ sự ô uế, và sự gian ác để phục vụ sự gian ác, thì bây giờ hãy dâng các chi thể của mình để phục vụ sự công bình để được thánh hóa."

Lời hứa của Đức Chúa Trời là: "Các người sẽ tìm kiếm Ta và gặp được Ta khi các người hết lòng tìm kiếm Ta" (Giê-rê-mi 29:13).

Phải dâng trọn tâm lòng cho Đức Chúa Trời, nếu không chúng ta sẽ không bao giờ có được sự thay đổi nào để được phục hồi theo hình ảnh của Ngài. Về bản chất, chúng ta xa cách Thiên Chúa. Đức Thánh Linh mô tả tình trạng của chúng ta bằng những lời sau: "chết vì làm lỗi và tội lỗi mình" (Ê-phê-sô 2:1); "mọi cái đầu đều đau, mọi tâm lòng đều đau" "trong nó chẳng còn âm thanh gì" (Ê-sai 1:5, 6). Chúng ta bị bẫy chặt của Sa-tan; "bị Ngài bắt làm phu tù để làm theo ý Ngài" (II Ti-mô-thê 2:26). Chúa muốn chữa lành chúng ta, giải phóng chúng ta. Nhưng để điều này xảy ra, cần phải có một sự biến đổi toàn diện, một sự đổi mới hoàn toàn về bản chất của chúng ta; chúng ta cần đầu phục hoàn toàn Ngài Cuộc chiến chống lại bản thân là trận chiến vĩ đại nhất từng xảy ra. Việc phó thác bản thân, phó thác hoàn toàn cho ý muốn Thiên Chúa, đòi hỏi nỗ lực; nhưng linh hồn phải phục tùng Thiên Chúa trước khi có thể đổi mới trong sự thánh thiện.

2) Phao-lô đã dâng bao nhiêu phần "bản ngã" của mình cho Đức Chúa Trời? Vậy chúng ta nên giao bao nhiêu? Cô gái. 2:20.

Đáp: "Tôi đã bị đóng đinh với Đấng Christ rồi; và không phải tôi sống nữa, nhưng Chúa Kitô sống trong tôi; còn cuộc sống hiện nay tôi sống trong xác thịt là sống trong đức tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi".

Thứ hai

1) Chúa bắt chúng ta phục vụ Ngài hay cho chúng ta quyền tự do lựa chọn? Nó đã cho. 30:19.

Đáp: “Hôm nay, ta lấy trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt các người sự sống và sự chết, phước lành và sự rửa sả; Vậy hãy chọn sự sống để người và dòng dõi người được sống.”

Chính phủ của Đức Chúa Trời không giống như những gì Sa-tan tưởng tượng, được thành lập dựa trên sự phục tùng mù quáng, kiểm soát phi lý. Nó hấp dẫn trí tuệ và lương tâm. “Hãy đến và chúng ta cùng nhau lý luận” là lời mời gọi của Đấng Tạo Hóa đối với những sinh vật mà Ngài đã tạo ra. Thiên Chúa không ép buộc ý muốn của các tạo vật của Ngài. Anh ta không thể chấp nhận sự tôn kính nếu không được thực hiện một cách thông minh và tự nguyện. Chỉ một sự phục tùng bị ép buộc đơn thuần sẽ cản trở mọi sự phát triển thực sự về trí tuệ hoặc tính cách; sẽ biến con người thành một cỗ máy đơn thuần. Đây không phải là mục đích của Đấng Tạo Hóa. Ngài mong muốn con người, công trình đỉnh cao của quyền năng sáng tạo của Ngài, sẽ đạt được sự phát triển cao nhất có thể được. Ngài đặt trước chúng ta đỉnh cao của phước hạnh mà Ngài có ý định nâng chúng ta lên bằng ân điển của Ngài. Ngài mời gọi chúng ta dâng mình cho Ngài để Ngài có thể thực hiện ý muốn của Ngài trong chúng ta. Chúng ta có quyền lựa chọn liệu chúng ta có được giải thoát khỏi ách nô lệ tội lỗi để chia sẻ sự tự do vinh quang của con cái Thiên Chúa hay không.

2) Thiên Chúa đưa ra lời mời gọi nào cho tất cả chúng ta? José. 24:15.

Đáp: “Tuy nhiên, nếu việc phục vụ Đức Giê-hô-va là điều không tốt đối với các người, thì hôm nay hãy chọn người mà các người muốn phục vụ; hoặc là với các vị thần mà tổ phụ các người đã phụng sự ở bên kia sông, hoặc là các thần của dân A-mô-rít, nơi các người cư ngụ; nhưng tôi và nhà tôi sẽ phục vụ CHÚA.”

Thứ ba

1) Dân Israel, được biệt riêng cho Đức Chúa Trời, nên làm gì? Hôm nay, chúng ta nên làm gì? Deut. 7:1-6.

Trả lời: “Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em đã đem anh em vào xứ mà anh em sẽ chiếm hữu, và đã đuổi khỏi trước mặt anh em nhiều dân tộc, dân Hê-tít, dân Ghi-ga-sít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an và dân Phê-rê-sít. , dân Khi-vi và dân Giê-bu-sít, bảy dân tộc đông hơn và mạnh hơn các người; Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em đã ban chúng trước mặt anh em để đánh chúng, anh em phải tiêu diệt chúng hoàn toàn; bạn sẽ không lập giao ước với họ, bạn cũng sẽ không thương xót họ; Bạn cũng sẽ không có quan hệ họ hàng với họ; Người không được gả con gái của người cho con trai của chúng, người cũng không được gả con gái của chúng cho con trai người; Vì chúng sẽ khiến con cái các người lìa bỏ Ta để phụng sự các thần khác; cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va sẽ phừng phừng nghịch cùng người, và nó sẽ nhanh chóng tiêu diệt người. Nhưng đây là điều các người sẽ làm với chúng: Các người sẽ phá hủy bàn thờ của chúng, đập vỡ tượng đài của chúng; Các người sẽ chặt phá rừng cây của chúng và đốt tượng chạm của chúng trong lửa. Vì các người là dân thánh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người; Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em đã chọn anh em làm dân đặc biệt của Ngài, trong số tất cả dân tộc trên đất.”

Khi dâng mình cho Thiên Chúa, chúng ta nhất thiết phải từ bỏ mọi điều ngăn cách chúng ta với Ngài. Vì lý do này, Đấng Cứu Rỗi đã nói: “Vậy ai trong anh em không từ bỏ tất cả những gì mình có thì không thể làm môn đệ tôi” (Lu-ca 14:33). Tất cả những gì khiến tâm hồn chúng ta xa rời Thiên Chúa đều phải bị loại bỏ. Tất cả những gì khiến trái tim xa rời Thiên Chúa đều phải bị loại bỏ. Mammon là thần tượng của nhiều người. Lòng tham tiền bạc, ham muốn giàu sang là sợi dây vàng trói buộc họ với Satan. Danh tiếng và danh dự thế gian được tôn thờ bởi một tầng lớp khác. Cuộc sống thoải mái ích kỷ và không có trách nhiệm là thần tượng của người khác. Nhưng những ràng buộc nô lệ này phải bị phá bỏ. Chúng ta không thể là một nửa Thiên Chúa và một nửa thế giới. Chúng ta không phải là con Thiên Chúa trừ khi chúng ta hoàn toàn như vậy. Có những người tuyên bố phụng sự Đức Chúa Trời nhưng lại dựa vào nỗ lực của chính mình để tuân theo luật pháp của Ngài, hình thành nhân cách công chính và đảm bảo được sự cứu rỗi. Tâm hồn họ không bị lay động bởi cảm nhận sâu sắc về tình yêu của Đấng Christ, mà tìm cách hoàn thành các bổn phận của đời sống Cơ-đốc nhân như thể Đức Chúa Trời yêu cầu họ để được vào thiên đàng. Một tôn giáo như vậy là vô giá trị. Khi Chúa Kitô ngự trong trái tim, linh hồn sẽ tràn ngập tình yêu của Người, niềm vui được hiệp thông với Người, đến nỗi sẽ được hiệp nhất với Người; và khi chiêm ngưỡng Ngài, bản thân sẽ bị lãng quên. Tình yêu dành cho Chúa Kitô sẽ là động cơ thúc đẩy hành động. Những người cảm nhận được tình yêu thương đầy sức thuyết phục của Đức Chúa Trời sẽ không hỏi có thể làm được ít đến mức nào để đáp ứng những yêu cầu của Đức Chúa Trời; họ không yêu cầu tiêu chuẩn thấp nhất, nhưng khao khát tuân theo ý muốn của Đấng Cứu Chuộc một cách hoàn hảo. Với mong muốn chân thành, họ cho đi mọi thứ và thể hiện sự quan tâm tương ứng với giá trị của mục tiêu mà họ tìm kiếm.

Tuyên xưng Đấng Christ mà không có tình yêu sâu sắc của Ngài chỉ là nguy hiểm, hình thức khô khan và là gánh nặng.

2) Khi chúng ta chiêm ngưỡng tình yêu của Chúa Kitô, điều gì xảy ra? II Cô-rinh-tô 5: 14, 15, 17.

Đáp: “Bởi vì tình yêu Đức Kitô thúc bách chúng tôi, phán xét chúng tôi như thế này: nếu một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết. Và Ngài đã chết cho mọi người, để những ai sống không còn sống cho mình nữa, nhưng sống cho Đấng đã chết và sống lại cho họ... Vì vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là thọ tạo mới; những điều cũ đã qua đi; kia, mọi việc lại được thực hiện lại”.

Thứ Tư

“Và kia, có một thanh niên đến gặp Ngài và nói: Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm việc lành gì để được sự sống đời đời? Và anh ta nói với anh ta, Tại sao bạn gọi tôi là tốt? Không có điều tốt lành nào ngoại trừ một điều tốt lành, đó là Thiên Chúa. Tuy nhiên, nếu muốn bước vào cuộc sống, hãy giữ các điều răn. Anh ta nói với anh ta: Cái nào? Và Chúa Giêsu đã nói: Người không được giết người, người không được ngoại tình, người không được trộm cắp, người không được làm chứng dối; Hãy hiếu kính cha mẹ và yêu người lân cận như chính mình. Chàng trai thưa với anh ta: Tất cả những điều này tôi đã giữ từ khi còn trẻ; Tôi vẫn còn thiếu gì? Chúa Giêsu bảo anh: Nếu anh muốn nên hoàn thiện, hãy đi bán hết gia tài anh có mà bố thí cho người nghèo, thì anh sẽ được một kho tàng trên trời; và hãy đến và theo Ta. Người thanh niên nghe lời ấy thì buồn bã bỏ đi, vì anh ta có nhiều tài sản.” Ma-thi-ơ 19:16-22.

Bạn có cảm thấy việc dâng hiến mọi sự cho Đấng Christ là một sự hy sinh quá lớn lao không? Hãy tự hỏi mình câu hỏi sau đây: “Chúa Kitô đã ban cho tôi điều gì?” Con Thiên Chúa đã ban tất cả: sự sống, tình yêu và đau khổ để cứu chuộc chúng ta. Và có phải chúng ta, những đối tượng không xứng đáng của tình yêu vĩ đại, lại từ chối Ngài? Mỗi giây phút trong cuộc sống, chúng ta đều là những người dự phần vào các phước lành của ân sủng Ngài, và chính vì lý do này mà chúng ta không thể hiểu hết chiều sâu của sự ngu dốt và đau khổ mà chúng ta đã được cứu thoát. Bạn có thể nhìn lên Đấng mà tội lỗi của bạn có không bị đâm thủng mà vẫn sẵn sàng hủy bỏ mọi tình yêu và sự hy sinh của Ngài? Trước sự sỉ nhục vô cùng của Chúa vinh quang, liệu chúng ta có than phiền vì chúng ta chỉ có thể bước vào cuộc sống bằng xung đột và từ bỏ chính mình không?

Thứ năm

“Đức Giêsu lại phán cùng các môn đệ rằng: Nếu ai muốn theo Ta, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo Ta; Vì ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất, còn ai vì Ta mà mất mạng sống thì sẽ tìm lại được.” Ma-thi-ơ 16:24, 25.

Câu hỏi của nhiều tấm lòng kiêu ngạo là: “Tại sao tôi phải sám hối và chịu nhục trước khi có thể chắc chắn rằng tôi được Thiên Chúa chấp nhận?” Tôi hướng dẫn bạn đến với Chúa Kitô. Ngài không có tội, và hơn thế nữa, Ngài là Hoàng tử thiên đàng; nhưng có lợi cho con người Nó đã trở thành tội lỗi cho chúng tộc. “Anh ta bị liệt vào hàng kẻ vi phạm; Ngài đã gánh tội lỗi nhiều người và cầu thay cho những kẻ phạm tội.” (Ê-sai 53:12).

Nhưng chúng ta sẽ từ bỏ điều gì khi cho đi tất cả? Một trái tim bị ô nhiễm bởi tội lỗi, để Chúa Giêsu thanh tẩy, thanh tẩy bằng chính máu của Người và cứu độ bằng tình yêu vô song của Người. Vậy mà đàn ông lại nghĩ từ bỏ tất cả là khó! Tôi xấu hổ khi nghe về nó, tôi xấu hổ khi viết nó.

Đức Chúa Trời không đòi hỏi chúng ta phải từ bỏ bất cứ điều gì mà chúng ta có lợi nhất để giữ lại. Trong mọi việc Ngài làm, Ngài luôn quan tâm đến hạnh phúc của con cái Ngài. Cầu mong tất cả những ai chưa chọn Đấng Christ hiểu rằng Ngài có điều gì đó tốt hơn để ban cho hơn những gì họ đang tìm kiếm cho chính mình. Con người đang gây tổn hại và bất công lớn nhất cho chính tâm hồn mình khi suy nghĩ và hành động trái với ý muốn của Thiên Chúa. Không thể tìm thấy niềm vui thực sự nào trên con đường bị cấm bởi Đấng biết điều gì là tốt nhất và là Đấng lập kế hoạch vì lợi ích của các tạo vật của Ngài. Con đường vi phạm là con đường đau khổ và hủy diệt.

“Một người có được cả thế giới nếu mất đi linh hồn thì có ích gì? Hoặc người ta sẽ lấy gì để đổi lấy linh hồn mình?” Ma-thi-ơ 16:26.

1) Thiên Chúa có muốn ban hạnh phúc cho con người không? Jer. 29:11.

Đáp: Đức Giê-hô-va phán: “Vì ta biết những ý tưởng ta nghĩ về người; những ý nghĩ hòa bình, chứ không phải tội lỗi, để mang lại cho bạn kết quả mà bạn mong đợi.”

Thật sai lầm khi nghĩ rằng Chúa vui lòng khi thấy con cái Ngài đau khổ. Cả Thiên Đàng đều quan tâm đến hạnh phúc của con người. Cha Thiên Thượng của chúng ta không đóng cửa niềm vui đối với bất kỳ tạo vật nào của Ngài. Những yêu cầu của Thiên Chúa kêu gọi chúng ta hãy từ bỏ những ân xá vốn mang lại đau khổ và thất vọng, vốn sẽ đóng chặt cánh cửa hạnh phúc và thiên đàng trước chúng ta. Đáng Cúi Chuộc của thế giới chấp nhận con người như họ vốn có, với tất cả những ham muốn, sự không hoàn hảo và điểm yếu của họ; và Ngài sẽ không chỉ tẩy sạch tội lỗi và đảm bảo sự cứu chuộc bằng huyết của Ngài, mà Ngài còn làm thỏa mãn niềm khao khát trong lòng của tất cả những ai bằng lòng gánh lấy ách và gánh nặng của Ngài. Mục đích của Ngài là truyền đạt sự bình an và yên nghỉ cho tất cả những ai đến với Ngài để nhận bánh sự sống. Ngài yêu cầu chúng ta chỉ thực hiện những nhiệm vụ sẽ đưa bước đi của chúng ta đến đỉnh cao của phước lành mà kẻ bất tuân không bao giờ có thể đạt tới. Cuộc sống đích thực, vui tươi của tâm hồn là có Chúa Kitô hình thành bên trong, niềm hy vọng vinh quang.

2) Cuộc sống sẽ như thế nào đối với những người để Chúa hoàn thành kế hoạch của Ngài dành cho họ? Là một. 55:8, 12.

Đáp: Đức Giê-hô-va phán: “Vì ý tưởng ta không phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta, Đức Giê-hô-va phán vậy... Vì các người sẽ ra đi cách vui vẻ, và được dẫn dắt trong bình an”.

Thứ sáu

“Tôi đã chọn con đường lẽ thật; Tôi bắt đầu làm theo sự phán xét của Ngài.” Thi Thiên 119:30

Nhiều người đang hỏi: “Tôi nên dâng mình cho Chúa như thế nào?” Bạn muốn dâng mình cho Ngài, nhưng bạn yếu đuối về sức mạnh đạo đức, bị trói buộc bởi sự nghi ngờ và bị kiểm soát bởi những thói quen của cuộc sống tội lỗi. Những lời hứa và quyết tâm của bạn giống như dấu vết của cát. Bạn không thể kiểm soát được suy nghĩ, sự bốc đồng, tình cảm của mình. Việc nhận thức được những lời hứa thất bại và những lời thề không được thực hiện sẽ làm suy yếu niềm tin vào sự chân thành của chính bạn và khiến bạn cảm thấy rằng Chúa không thể chấp nhận bạn; nhưng bạn không cần phải tuyệt vọng. Điều bạn cần hiểu là ý chí thực sự. Đây là quyền lực chi phối bản chất con người, quyền lực quyết định hoặc lựa chọn. Mọi việc đều phụ thuộc vào hành động đúng đắn của ý chí. Chúa trao quyền lựa chọn cho con người; nhiệm vụ của bạn là phải thực hiện nó. Bạn không thể thay đổi tâm lòng mình, bạn không thể tự mình dâng lên Thiên Chúa những tình cảm của mình; nhưng bạn có thể chọn phục vụ Ngài. Bạn có thể trao cho Ngài ý muốn của bạn; Khi ấy Ngài sẽ tác động trong bạn để bạn muốn và làm theo ý muốn tốt lành của Ngài. Như vậy toàn bộ bản chất của bạn sẽ được đặt dưới sự kiểm soát của Thánh Linh của Đấng Christ; tình cảm của bạn sẽ tập trung vào Ngài, suy nghĩ của bạn sẽ hòa hợp với Ngài.

Thứ bảy

1) Khi nào chúng ta có thể thực hiện quyền lựa chọn phục vụ Chúa? José. 24:15.

Đáp: “Tuy nhiên, nếu việc phục vụ Đức Giê-hô-va đối với các người là điều không tốt, thì hôm nay hãy chọn người mà các người muốn phục vụ”.

Mong muốn sự tốt lành và thánh thiện tự nó là đúng; nhưng nếu bạn dừng lại ở đó, chúng sẽ vô giá trị. Nhiều người sẽ lạc lối trong khi chờ đợi và mong muốn trở thành Cơ-đốc nhân. Họ không đạt đến mức đầu phục ý muốn của mình cho Đức Chúa Trời. Họ không chọn bây giờ hãy là những Cơ-đốc nhân.

Thông qua việc rèn luyện ý chí đúng đắn, một sự thay đổi hoàn toàn có thể được thực hiện trong cuộc sống của bạn. Bằng cách đầu phục ý chí của bạn cho Đấng Christ, bạn liên minh chính mình với sức mạnh vượt trên mọi quyền lực và thẩm quyền. Bạn sẽ có sức mạnh từ trên cao để giữ cho bạn không bị lay chuyển, và do đó, qua việc liên tục đầu phục Chúa, bạn sẽ có thể sống một cuộc sống mới, chính cuộc sống đức tin.

2) Làm thế nào chúng ta có thể hợp tác với Chúa để quyền năng của Ngài biến đổi cuộc đời chúng ta? Muối.
37:5; Thi Thiên 119:173.

A.: “Hãy phó thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-va; hãy tin cậy nơi Ngài, thì Ngài sẽ làm được mọi sự.” “Xin hãy để tay Chúa sẵn sàng giúp đỡ tôi, vì tôi đã chọn các giới luật của Chúa.” (Bản dịch Almeida đã được sửa đổi và sửa chữa).

Bài 6 - Niềm tin và sự chấp nhận

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 6 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Họ nói: Hãy tin Chúa Giê-su Christ thì người và người sẽ được cứu".

Căn nhà". Công vụ 16:31.

Chủ nhật

1) Bằng cách nào người đàn bà bị mất huyết được chữa lành? Lục. 8:46-48.

Đáp: "Và Chúa Giêsu nói: Có người đã chạm vào tôi, vì tôi biết rằng nhân đức đã ra khỏi tôi.

Sau đó, khi người đàn bà thấy mình không thể giấu mình được, bà run rẩy đến gần Ngài, phủ phục trước mặt Ngài và tuyên bố với mọi người tại sao bà lại chạm vào Ngài và làm thế nào mà bà sớm được chữa lành. Và ông nói với cô ấy: Hãy vui lên, con gái, đức tin của con đã cứu con; đi bình yên nhé".

Ngay khi lương tâm của bạn được Chúa Thánh Thần đánh thức, bạn đã nhìn thấy điều gì đó về sự ác độc của tội lỗi, sức mạnh của nó, tội lỗi, lời nguyền rửa của nó; và bạn nhìn anh ta với sự căm ghét. Bạn có cảm thấy rằng tội lỗi đã chia cắt bạn khỏi Thiên Chúa, rằng bạn nô lệ cho quyền lực của cái ác. Càng cố trốn chạy, bạn càng hiểu rõ sự bất lực của mình. Động cơ của họ là không trong sạch; trái tim bạn bẩn thỉu. Bạn thấy rằng cuộc sống của bạn đầy rẫy sự ích kỷ và tội lỗi. Bạn khao khát được tha thứ, được thanh tẩy, được giải thoát. Hòa hợp với Chúa, tương đồng với Ngài, bạn có thể làm gì để có được những điều đó?

Đó là sự bình yên bạn cần, sự tha thứ, sự bình yên thiên đường và tình yêu trong tâm hồn. Tiền không thể mua được chúng, trí tuệ không thể có được chúng, trí tuệ không thể đạt được chúng; bạn không bao giờ có thể hy vọng, bằng nỗ lực của chính mình, bảo vệ được chúng. Nhưng Chúa ban chúng cho bạn như một món quà "không cần tiền, không đòi giá" (Ê-sai 55:1). Chúng là của bạn nếu bạn chỉ cần đưa tay ra và tóm lấy chúng. Chúa phán: "Tội các người dù có như hồng điều sẽ trở nên trắng như tuyết; dù có đỏ như vải điều, chúng cũng sẽ trở nên giống như len" (Ê-sai 1:18). "Ta sẽ ban cho các người một trái tim mới và đặt thần khí mới vào trong các người" (Ê-xê-chiên 36:26).

Bạn đã thú nhận tội lỗi của mình và từ bỏ chúng khỏi trái tim mình. Bạn đã quyết tâm dâng mình cho Chúa. Bây giờ, hãy đến với Ngài và cầu xin Ngài ngay lập tức tẩy sạch tội lỗi của bạn và ban cho bạn một tấm lòng mới. Vậy hãy tin rằng Ngài làm điều này vì Ngài đã hứa. Đây là bài học Chúa Giêsu đã dạy khi còn ở trần gian, đó là chúng ta cần tin rằng mình đã nhận được món quà mà Thiên Chúa hứa ban cho chúng ta, và món quà đó là của chúng ta.

Chúa Giê-su chữa lành bệnh tật cho người ta khi họ tin vào quyền năng của Ngài; Ngài giúp đỡ họ trong những điều họ có thể thấy, từ đó truyền cảm hứng cho họ tin tưởng vào Ngài về những điều họ không thể nhìn thấy, khiến họ tin vào quyền năng của Ngài.

để tha tội. Ngài đã dạy điều này một cách trọn vẹn trong việc chữa lành người bại liệt: "Bây giờ để các người biết Con Người ở thế gian có quyền tha tội-rồi Ngài phán cùng kẻ bại rằng: Hãy đứng dậy, vác giường người và đi đến

nhà người" (Ma-thi-ơ 9:6). Vì vậy, nhà truyền giáo John đã nói về các phép lạ của Đấng Christ: "Những điều này đã được ghi lại để anh em tin rằng Đức Chúa Giê-xu là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, và khi tin thì anh em có thể được sự sống nhờ danh Ngài" (Giăng 20). :31).

Thứ hai

Từ câu chuyện đơn giản trong Kinh Thánh về cách Chúa Giê-su chữa lành người bệnh, chúng ta có thể học được điều gì đó về cách tin vào Ngài để được tha tội. Chúng ta hãy trở lại câu chuyện về người bại liệt ở Bethesda. Người đau khổ tội nghiệp bất lực; ông đã không sử dụng tay chân của mình trong ba mươi tám năm. Tuy nhiên, Chúa Giê-su vẫn truyền cho ông: "Hãy đứng dậy, vác giường và đi". Người bệnh có thể nói: "Chúa ôi, nếu Ngài chữa lành con, con sẽ vâng theo lời Ngài". Nhưng không, ông tin lời Chúa Kitô, tin rằng mình đã được chữa lành và lập tức nỗ lực; anh ấy muốn đi bộ, và anh ấy đi bộ. Ông đã hành động theo lời của Đấng Christ và Đức Chúa Trời đã ban quyền năng cho ông. Anh ấy đã được làm cho tỉnh táo.

Tương tự như vậy, bạn là một tội nhân. Bạn không thể chuộc lại tội lỗi trong quá khứ của mình.

Nhưng Đức Chúa Trời hứa sẽ thực hiện tất cả những điều này cho bạn qua Đấng Christ. Bạn tin vào lời hứa đó. Bạn thú nhận tội lỗi của mình, và dâng mình cho Chúa, ý chí của bạn để phục vụ Ngài. Khi bạn làm điều này chắc chắn Chúa sẽ thực hiện lời Ngài dành cho bạn.

Nếu bạn tin vào lời hứa, tin rằng bạn đã được tha thứ và được trong sạch, thì Đức Chúa Trời sẽ làm như vậy; bạn là được lành bệnh, giống như Đấng Christ đã ban quyền năng cho người bại đi được khi người ấy tin rằng mình được chữa lành. Điều này là như vậy nếu bạn tin vào điều đó.

Đừng mong đợi cảm thấy rằng bạn đã được chữa lành toàn vẹn, nhưng hãy nói: "Tôi tin điều này; Điều này là như vậy, không phải vì tôi cảm nhận được mà vì Chúa đã hứa điều đó."

1) Tại sao lời hứa của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm trong cuộc đời Áp-ra-ham? Rôm. 4:17-21.

Đáp: "(Như đã viết: Ta đã đặt người làm cha của nhiều dân tộc) trước Đấng mà người ta tin, tức là Đức Chúa Trời, Đấng ban sự sống cho kẻ chết và gọi những điều không có như đã có. Là người đã tin vào hy vọng, đến nỗi trở thành cha của nhiều dân tộc, như người ta đã nói với ông: Dòng dõi người cũng sẽ như vậy. Và không hề suy yếu đức tin, ông không để ý đến thân xác đã chết của chính mình, vì ông đã gần trăm tuổi, cũng như tử cung của Sarah đã chết. Và ông không nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời bởi sự vô tín, nhưng được củng cố trong đức tin, tôn vinh Đức Chúa Trời và hoàn toàn tin chắc rằng những gì Ngài đã hứa thì Ngài cũng có thể thực hiện được.

Nó."

Thứ ba

1) Chúa Giê-su đã nói gì với người bại liệt khi thấy đức tin của người ấy? Mác 2:5.

Đáp: “Và Chúa Giêsu thấy đức tin của họ, liền nói với người bại liệt: Này con, tội lỗi con đã được tha.”

Chúa Giêsu dạy: “Bất cứ điều gì các con xin trong khi cầu nguyện, hãy tin rằng mình đã được rồi, thì nó sẽ là của các con” (Mác 11:24). Có một điều kiện để nhận được lời hứa này, đó là chúng ta cầu nguyện theo ý Chúa. Nhưng ý muốn của Đức Chúa Trời là thanh tẩy chúng ta khỏi tội lỗi, khiến chúng ta trở nên con cái Ngài và giúp chúng ta sống một cuộc đời thánh khiết. Khi đó chúng ta có thể cầu xin những phước lành này và tin rằng chúng ta đã nhận được chúng, đồng thời cảm ơn Chúa vì chúng ta đã nhận được chúng. Đặc ân của chúng ta là đến với Chúa Giê-su để được trong sạch và đứng trước luật pháp mà không xấu hổ hay hối hận. “Hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ” (Rô-ma 8:1).

2) Sự biến đổi nào xảy ra nơi những người ở trong Đấng Christ? II Cô-rinh-tô 5:17.

Đáp: “Vậy nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những điều cũ đã qua đi; kìa, mọi việc lại được thực hiện lại”.

Từ nay trở đi bạn không thuộc về chính mình; bạn đã được mua với một mức giá. “Biết rằng anh em đã được chuộc không phải bằng vật hay hư nát như bạc hay vàng... mà bằng huyết báu, như huyết chiên con không lỗi không vết, là huyết Đấng Christ” (I Phi-e-rơ 1:18, 19). Qua hành động đơn giản tin vào Chúa này, Chúa Thánh Thần đã tạo ra sự sống mới trong trái tim bạn. Bạn giống như một đứa trẻ được sinh ra trong gia đình của Chúa, và Ngài yêu bạn như yêu Con Ngài.

Bây giờ bạn đã hiến thân cho Chúa Giêsu, đừng quay lưng lại, đừng quay lưng lại với Ngài, nhưng hằng ngày hãy nói: “Tôi là của Chúa Kitô; Tôi đã dâng chính mình cho Ngài,” và xin Ngài ban Thánh Linh của Ngài cho bạn và gìn giữ bạn bằng ân điển Ngài. Cũng như khi dâng mình cho Thiên Chúa, tin vào Ngài, bạn trở thành con cái của Ngài, bạn phải sống trong Ngài. Sứ đồ nói: “Bây giờ, như anh em đã tiếp nhận Đức Chúa Giê-su Christ là Chúa, thì hãy bước đi trong Ngài” (Cô-lô-se 2:6).

“Hãy ở trong Ta và Ta ở trong các con; Cũng như cành nho không thể tự mình sinh trái nếu không gắn liền với cây nho, thì các con cũng vậy, nếu không ở trong Thầy. Ta là cây nho, các con là cành; Ai cứ ở trong Thầy và Thầy ở trong người ấy thì sinh nhiều hoa trái; vì không có Cha, các con không thể làm gì được... Nếu các con tuân giữ các giới răn của Cha, các con sẽ ở lại trong tình yêu của Cha; như ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta và ở trong tình yêu thương của Ngài.” Giăng 15:4, 5, 10.

Thứ Tư

1) Đức Chúa Trời đã hứa tha tội và sự sống đời đời cho những ai? Joe. 3:16.

Trả lời: “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.”

Một số người dường như cảm thấy rằng họ phải bị xét xử và phải chứng minh với Chúa rằng họ đã được cải tạo trước khi có thể cầu xin Ngài ban phước. Nhưng họ có thể cầu xin sự ban phước của Chúa ngay bây giờ. Họ phải có ân điển của Ngài, Thánh Linh của Đấng Christ, để giúp đỡ những sự yếu đuối của họ, nếu không họ không thể chống lại cái ác. Chúa Giêsu yêu thích việc chúng ta đến với Ngài như chính con người chúng ta, đầy tội lỗi, bất lực, lệ thuộc. Chúng ta có thể đến với tất cả những yếu đuối, điên rồ, tội lỗi của mình và sắp mình dưới chân Ngài để đền tội. Vinh quang của Ngài là bao bọc chúng ta trong vòng tay tình yêu của Ngài, băng bó các vết thương của chúng ta, thanh tẩy chúng ta khỏi mọi vết nhơ.

2) Chúa Giêsu đã chết cho bao nhiêu người? II Cô-rinh-tô 5:15.

A.: “Và Ngài đã chết cho mọi người”.

Đây là nơi hàng ngàn người thất bại: họ không tin rằng Chúa Giêsu tha thứ cho họ một cách cá nhân, riêng tư. Họ không giữ vững Lời Chúa. Đó là đặc ân của tất cả những ai đáp ứng các điều kiện để tự mình biết rằng sự tha thứ được tự do mở rộng cho mọi tội lỗi. Hãy vứt bỏ sự nghi ngờ rằng những lời hứa của Chúa không dành cho bạn.

Chúng dành cho mọi kẻ vi phạm ăn năn. Sức mạnh và ân sủng đã được cung cấp qua Đấng Christ để được các thiên sứ phù trợ mang đến cho mọi linh hồn có đức tin. Không ai tội lỗi đến mức không thể tìm thấy sức mạnh, sự trong sạch và sự công chính nơi Chúa Giêsu, Đấng đã chết vì họ. Ngài đang chờ đợi để cởi bỏ những bộ quần áo vấy bẩn và ô nhiễm tội lỗi của họ, và mặc cho họ chiếc áo dài trắng của sự công chính. Ngài ra lệnh cho họ phải sống chứ không được chết.

Thứ năm

1) Đức Chúa Trời mong muốn chúng ta điều gì? Tôi Ti-mô-thê 2:4.

Đáp: “Ai muốn cho mọi người được cứu rỗi và nhận biết lẽ thật”.

Thiên Chúa không thương lượng với chúng ta như những con người hữu hạn thương lượng với nhau. Suy nghĩ của anh ấy là những suy nghĩ về lòng thương xót, tình yêu và lòng trắc ẩn dịu dàng nhất. Ngài phán: “Kẻ ác khá bỏ đường mình, kẻ ác khá bỏ ý tưởng; hãy quay về cùng Đức Giê-hô-va, là Đấng sẽ thương xót anh em, và hãy quay về cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài giàu lòng tha thứ.” “Ta sẽ xóa sạch tội lỗi người như sương mù và tội lỗi người như mây” (Ê-sai 55:7; 44:22).

CHÚA là Đức Chúa Trời phán: “Vì ta không vui khi ai phải chết. Vì vậy, hãy hoán cải và được sống” (Ê-xê-chiên 18:32). Sa-tan sẵn sàng cướp đi ngay sự bảo đảm đầy phước hạnh của Đức Chúa Trời. Nó muốn giật lấy từng tia hy vọng, từng tia sáng của tâm hồn; nhưng bạn không được phép cho phép anh ta làm điều này. Đừng nghe lời kẻ cám dỗ mà hãy nói: “Chúa Giêsu đã chết để tôi được sống. Anh yêu tôi và không muốn tôi phải chết. Tôi có Cha trên trời đầy lòng thương xót; Dù tôi đã lạm dụng tình yêu thương của Ngài, coi những phước lành Ngài ban cho tôi đã uống phí, tôi sẽ đứng dậy trở về cùng Cha tôi mà thưa rằng: Tôi đã phạm tội với Trời và với Cha; Con không còn xứng đáng được gọi là con Cha nữa; hãy coi tôi như một trong những người làm công của Ngài.” Dụ ngôn kẻ

Người bị lạc sẽ được đón nhận như thế nào: “Người cha còn ở đằng xa mới thấy thì động lòng thương xót, chạy ra ôm lấy mà hôn” (Lu-ca 15:18-20).

Nhưng ngay cả dụ ngôn dịu dàng và cảm động này cũng không thể diễn tả hết lòng thương xót vô hạn của Cha trên trời. Chúa tuyên bố qua vị tiên tri của Ngài: “Ta đã yêu thương các người bằng tình yêu vĩnh cửu; Vì thế ta đã lấy lòng nhân từ mà kéo người” (Giê-rê-mi 31:3). Trong khi tội nhân còn xa nhà Cha, lang thang nơi xứ lạ, thì lòng Cha vẫn khao khát; và mọi khao khát trở về với Thiên Chúa được khơi dậy trong tâm hồn không gì khác hơn là lời cầu xin dịu dàng của Thánh Thần Ngài, nài xin, nài xin, hướng dẫn kẻ ương ngạnh đến trái tim phụ tử yêu thương của Ngài.

“Này, Đức Chúa Trời là sự cứu rỗi của tôi; Tôi sẽ tin cậy Ngài và không sợ hãi, vì CHÚA là sức lực và là bài hát của tôi, và Ngài đã trở thành sự cứu rỗi của tôi.” Ê-sai 12:2.

Thứ sáu

“Các kinh sư và người Pha-ri-sêu lắm bầm trách các môn đệ Người rằng: Sao các ông ăn uống với bọn thu thuế và tội lỗi? Đức Giêsu trả lời: “Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần; Tôi đến không phải để kêu gọi người công chính mà để kêu gọi tội nhân ăn năn.” Lu-ca 5:30-32.

Với những lời hứa phong phú của Kinh Thánh trước mắt, bạn có thể nghi ngờ không? Bạn có tin được rằng khi người tội nhân đáng thương khao khát được trở lại, khao khát từ bỏ tội lỗi của mình, thì Chúa sẽ nghiêm khắc ngăn cản người đó đứng dậy ăn năn? Bỏ đi những suy nghĩ như vậy! Không gì có thể làm tổn thương tâm hồn bạn hơn việc nuôi dưỡng quan niệm như vậy về Cha trên trời của chúng ta. Ngài ghét tội lỗi nhưng yêu thương tội nhân, và Ngài phó chính mình Ngài trong thân vị Đấng Christ, để tất cả những ai muốn đều có thể được cứu và được phước đời đời trong vương quốc vinh quang. Còn ngôn ngữ nào mạnh mẽ hơn hoặc dịu dàng hơn có thể được sử dụng hơn ngôn ngữ mà Ngài chọn để bày tỏ tình yêu của Ngài dành cho chúng ta? Ngài nói: “Đàn bà có thể quên được đứa con mình đang bú, đến nỗi không thương đến đứa con trong bụng mình sao? Nhưng dù cô ấy có quên anh ấy thì tôi cũng sẽ không quên anh” (Ê-sai 49:15).

1) Đức Chúa Trời có khinh thường tấm lòng ăn năn không? Thi Thiên 51:17.

A.: “Của tế lễ cho Đức Chúa Trời là tâm hồn đau thương; Lạy Chúa, Chúa sẽ không khinh thường một tấm lòng tan nát và thống hối.”

Thứ bảy

“Vì chúng ta có một vị thượng tế vĩ đại là Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, Đấng đã lên trời, nên chúng ta hãy giữ vững lời tuyên xưng của mình. Bởi vì chúng ta không có Thượng tế

người không thể thông cảm với sự yếu đuối của chúng ta; tuy nhiên, Đấng giống như chúng ta, đã bị cám dỗ về mọi mặt nhưng không phạm tội. Vậy chúng ta hãy vững lòng đến gần Ngài ân điển, để được thương xót và tìm được ân điển để được giúp đỡ trong lúc có cần". Hê-bơ-rơ 4:14-16.

Hãy nhìn lên, hỡi những người đang nghi ngờ và run rẩy; vì Chúa Giê-su hằng sống để chuyển cầu cho chúng ta. Hãy cảm tạ Chúa vì món quà Con yêu dấu của Ngài và cầu nguyện để Ngài không chết vì bạn một cách vô ích. Thánh Thần mời gọi bạn hôm nay. Hãy hết lòng đến với Chúa Giê-su và bạn có thể nhận được phước lành của Ngài.

Ngay khi bạn đọc những lời hứa, hãy nhớ rằng chúng là biểu hiện của tình yêu và lòng thương xót không thể diễn tả được. Trái tim vĩ đại của Tình Yêu Vô Biên được thu hút về phía tội nhân với lòng trắc ẩn vô hạn; "trong Ngài chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội" (Ê-phê-sô 1:7). Vâng, chỉ cần tin rằng Chúa là người giúp đỡ bạn. Ngài mong muốn khôi phục lại hình ảnh đạo đức của Ngài nơi con người. Khi bạn đến với Ngài bằng sự xưng tội và ăn năn, Ngài sẽ đến với bạn với lòng thương xót và tha thứ.

1) Trong Lời Ngài, Thiên Chúa khuyên chúng ta đến với Ngài như thế nào để cầu xin ân sủng và lòng thương xót của Ngài? Heb. 4:16.

Đáp: "Vậy chúng ta hãy vững lòng đến gần Ngài ân điển, để được thương xót và tìm được ân điển, để có thể được giúp đỡ trong lúc có cần".

Bài 7 - Thử thách tinh thần môn đệ

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 7 - Ellen G. White.

Câu thơ vàng: "Hỡi anh em, có ích gì nếu có người nói mình có đức tin mà không có việc làm? Liệu đức tin có thể cứu được anh ta không?" Gia-cơ 2:14.

Chủ nhật

1) Sự thay đổi nào xảy ra trong đời sống của những người đầu phục Đấng Christ? Cô gái. 2:20.

Đáp: "Tôi đã bị đóng đinh với Đấng Christ rồi; và không phải là tôi sống nữa, nhưng Chúa Kitô sống trong tôi; còn cuộc sống hiện nay tôi sống trong xác thịt là sống trong đức tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi".

"Nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những điều cũ đã qua đi; kìa, mọi sự đã trở nên mới mẻ" (II Cô-rinh-tô 5:17).

Một người có thể không biết chính xác thời gian, địa điểm hoặc theo dõi toàn bộ quá trình chuỗi các tình huống trong quá trình chuyển đổi; nhưng điều này không chứng tỏ rằng cô ấy không được cải đạo. Chúa Kitô đã nói với Nicôđem: "Gió muốn thổi đâu thì thổi, ông nghe tiếng gió, nhưng ông không biết gió đến từ đâu và đi đâu; Mọi người đều do Thánh Thần sinh ra" (Ga. 3:8). Giống như cơn gió vô hình nhưng tác dụng của nó được nhìn thấy và cảm nhận rõ ràng, đó là Thần Khí Thiên Chúa đang hoạt động trong tâm hồn con người. Sức mạnh tái sinh đó mà mắt người không thể nhìn thấy được, tạo ra sự sống mới trong tâm hồn; tạo nên một hữu thể mới theo hình ảnh Thiên Chúa. Mặc dù công việc của Thánh Linh diễn ra âm thầm và khó nhận thấy nhưng tác dụng của nó lại rất rõ ràng. Nếu tâm hồn được Thánh Thần Chúa đổi mới thì cuộc sống sẽ làm chứng cho điều đó. Ngay cả khi chúng ta không làm gì để thay đổi tấm lòng mình hoặc để hòa hợp với Chúa; Mặc dù chúng ta không nên tin tưởng vào bản thân hoặc việc làm tốt của mình dưới bất kỳ hình thức nào, nhưng cuộc sống của chúng ta sẽ bộc lộ rằng ân sủng của Chúa đang ngự trong chúng ta. Một sự thay đổi sẽ được nhìn thấy trong tính cách, thói quen, mục tiêu. Sự tương phản sẽ rõ ràng và quyết định giữa những gì họ đã là và những gì họ đang là. Tính cách được bộc lộ không phải bởi những việc làm tốt hay xấu thỉnh thoảng mà bởi xu hướng của những lời nói và hành động thông thường.

2) Xa-chê đã nói gì sau khi ông hoán cải? Và Chúa Giêsu đã nói gì tiếp theo? Luce. 19:8, 9.

A.: "Và Xa-chê đứng dậy thưa với Chúa rằng: Lạy Chúa, này, tôi lấy phân nửa gia tài tôi mà cho người nghèo; và nếu tôi đã lừa gạt ai cái gì, tôi xin đền gấp bốn. Đức Giêsu nói với ông: "Hôm nay ơn cứu độ đã đến cho nhà này, vì người này cũng là con cháu tổ phụ Abraham".

Đúng là có thể sửa chữa hành vi bề ngoài nếu không có quyền năng đổi mới của Đấng Christ. Lòng ham muốn ảnh hưởng và mong muốn được người khác tôn trọng có thể tạo ra một cuộc sống ngăn nắp. Lòng tự trọng có thể giúp chúng ta tránh được vẻ bề ngoài của cái ác. Một trái tim ích kỷ có thể thực hiện những hành động rộng lượng. Tại sao khác, sau đó chúng ta xác định xem chúng ta đang đứng về phía nào? Ai sở hữu trái tim? Suy nghĩ của chúng ta hướng tới ai? Chúng ta thích nói chuyện với ai? Ai có tình cảm nồng nhiệt nhất và năng lượng tốt nhất của chúng ta? Nếu chúng ta là của Chúa Kitô, suy nghĩ của chúng ta

ở với Ngài, và những suy nghĩ ngọt ngào nhất của chúng ta là về Ngài. Mọi sự chúng ta có và là đều được thánh hiến cho Ngài, chúng ta khao khát được mang hình ảnh của Ngài, hít thở Thánh Linh của Ngài, làm theo ý muốn của Ngài và làm đẹp lòng Ngài trong mọi sự.

Thứ hai

1) Những người tin vào Đấng Christ nhận được ân tứ gì? Cô gái. 3:14.

A.: “Để phước lành dành cho Áp-ra-ham có thể đến với dân ngoại nhờ Chúa Giê-su Christ, và để bởi đức tin chúng ta có thể nhận được lời hứa về Thánh Linh.”

2) Tín đồ được hướng dẫn bằng phương tiện nào? Rô-m. 8:1, 14.

Đ.: “VÌ VẬY, hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào đối với những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ, là những kẻ không bước đi theo xác thịt nhưng bước đi theo Thánh Linh. Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt đều là con cái Đức Chúa Trời.”

Những ai trở thành tạo vật mới trong Chúa Giê-su Kitô sẽ thể hiện hoa quả của Thánh Thần là “bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ” (Gal. 5:22, 23). Họ sẽ không còn định hình mình theo những dục vọng trước đây nữa, nhưng bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời, họ sẽ bước theo dấu chân Ngài, phản ánh đặc tính của Ngài và tự thanh tẩy mình như Ngài là sự thanh sạch. Những điều họ từng ghét nay lại yêu thích; và những điều họ từng yêu thích thì lại ghét. Người kiêu ngạo và tự quyết trở nên hiền lành và khiêm tốn trong lòng. Kẻ kiêu ngạo và kiêu căng trở nên nghiêm túc và ôn hòa. Người say trở nên tỉnh táo, kẻ trụy lạc trở nên trong sạch. Những phong tục và thời trang phù phiếm của thế gian bị gạt sang một bên. Cơ-đốc nhân sẽ không tìm kiếm “sự trang điểm bên ngoài” mà tìm kiếm “con người bên trong có tấm lòng, được kết hợp với bộ trang phục không thể hư hỏng là một tâm hồn hiền lành và trầm tĩnh” (1 Phi-e-rơ 3:3, 4).

Không có bằng chứng nào về sự ăn năn thực sự trừ khi anh ta thực hiện một cuộc cải cách.

Nếu lời hứa được trả lại, trả lại những gì đã trộm cắp, thú nhận tội lỗi và yêu mến Thiên Chúa cũng như người lân cận, thì tội nhân có thể tin chắc rằng mình đã từ cõi chết sang cõi sống.

2) Kinh nghiệm mới của những người đã tiếp nhận Chúa Giê-su là gì? I Giăng 3:9.

Đáp: “Ai được Thiên Chúa sinh ra thì không phạm tội; vì hạt giống của Ngài vẫn còn trong người; và người ấy không thể phạm tội, vì người ấy đã được Đức Chúa Trời sinh ra.”

Khi, với tư cách là những sinh vật lang thang và tội lỗi, chúng ta đến với Đấng Christ và trở thành người dự phần vào ân điển tha thứ của Ngài, tình yêu thương sẽ nảy sinh trong lòng. Mọi bốn phận đều nhẹ nhàng, vì ách mà Chúa Kitô đặt ra là ánh sáng. Sự vâng lời trở thành một niềm vui và sự hy sinh trở thành một niềm vui. Con đường tưởng chừng như bị bao phủ bởi bóng tối nay trở nên tươi sáng với những tia sáng của Mặt trời Chính nghĩa.

Tính cách đáng yêu của Đấng Christ sẽ được nhìn thấy nơi những người theo Ngài. Ngài vui thích làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Tình yêu dành cho Chúa và lòng nhiệt thành vì sự vinh hiển của Ngài là quyền năng kiểm soát cuộc đời của Đấng Cứu Rỗi chúng ta. Tình yêu làm đẹp và cao quý mọi hành động của Ngài. Tình yêu thuộc về Thiên Chúa. Trái tim không được thánh hiến không thể bắt nguồn hay tạo ra nó. Nó chỉ được tìm thấy trong trái tim nơi Chúa Giêsu ngự trị. “Chúng ta yêu vì Chúa đã yêu chúng ta trước” (I Giăng 4:19). Trong trái tim được ân sủng Chúa đổi mới, tình yêu là nguyên lý của hành động. Nó thay đổi tính cách, điều khiển các xung động, kiểm soát đam mê, khuất phục sự thù địch và nâng cao tình cảm. Tình yêu này, được ấp ủ trong tâm hồn, làm cho cuộc sống trở nên dễ chịu và mang lại ảnh hưởng tinh tế đến mọi thứ xung quanh.

Thứ ba

Có hai lỗi lầm mà con cái Chúa - đặc biệt là những người mới bắt đầu tin cậy vào ân sủng của Ngài - cần đặc biệt đề phòng. Điều đầu tiên, đã được đề cập, là nhìn vào công việc của chính mình, tin tưởng vào bất cứ điều gì họ có thể làm, để đưa họ hòa hợp với Thiên Chúa. Người cố gắng trở nên thánh thiện bằng chính nỗ lực tuân giữ luật pháp của mình là cố gắng làm điều không thể được. Mọi điều con người có thể làm mà không có Đấng Christ đều bị ô nhiễm bởi sự ích kỷ và tội lỗi. Chỉ có ân sủng của Chúa Kitô, qua đức tin, mới có thể làm cho chúng ta

thánh nhân.

1) Đức tin nơi Đấng Christ có giải thoát con người khỏi việc tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời không? Rôm. 3:31.

Đáp: “Vậy chúng ta lấy đức tin mà bãi bỏ luật pháp sao? Không còn cách nào khác! Đúng hơn là chúng tôi thiết lập luật pháp.”

Sai lầm ngược lại và không kém phần nguy hiểm là niềm tin vào Chúa Kitô giải phóng con người khỏi việc tuân giữ luật Chúa; rằng vì chỉ nhờ đức tin mà chúng ta trở thành người dự phần ân điển của Đấng Christ nên việc làm của chúng ta không liên quan gì đến sự cứu chuộc của chúng ta.

2) Những người đón nhận ân sủng của Thiên Chúa bằng đức tin sẽ sống như thế nào? Rôm. 6:14.

Đáp: “Vì tội lỗi sẽ không cai trị được bạn, vì bạn không ở dưới luật pháp nhưng ở dưới ân điển.”

Nhưng hãy lưu ý ở đây rằng sự vâng phục không chỉ là sự ứng thuận bề ngoài mà còn là sự phục vụ đầy yêu thương. Luật pháp của Đức Chúa Trời là sự thể hiện bản chất của chính Ngài; và là hiện thân của nguyên tắc tình yêu thương, và do đó là nền tảng cho chính phủ của Ngài trên trời và dưới đất. Nếu tâm hồn chúng ta được đổi mới nên giống Thiên Chúa, nếu tình yêu Thiên Chúa được khắc sâu vào tâm hồn, thì lề luật của Thiên Chúa há chẳng được thực hành trong cuộc sống sao? Khi nguyên tắc tình yêu được khắc sâu vào trái tim, khi con người được đổi mới theo hình ảnh Đấng đã tạo dựng nên con người, thì

lời hứa về giao ước mới đã được ứng nghiệm: “Ta sẽ ghi luật pháp ta vào lòng họ và ghi vào tâm trí họ” (Hê-bơ-rơ 10:16). Và nếu luật pháp được viết trong trái tim, nó sẽ không định hình cuộc sống sao? Sự vâng phục - sự phục vụ và sự quy phục của tình yêu - là dấu hiệu thực sự của vai trò môn đệ. Và vì thế Kinh Thánh nói: “Vì yêu mến Thiên Chúa là chúng ta tuân giữ các điều răn của Người”. “Ai nói: Ta biết Ngài mà không tuân giữ các điều răn của Ngài, là kẻ nói dối, lẽ thật không ở trong người” (I Giăng 5:3; 2:4). Thay vì giải thoát con người khỏi sự vâng phục, chính đức tin và chỉ đức tin thôi đã khiến chúng ta dự phần vào ân điển của Đấng Christ, ân điển giúp chúng ta có thể vâng phục.

Thứ Tư

1) Động lực của đức tin chân chính nhờ đó con người được cứu là gì? Cô gái. 5:6.

Đáp: “Vì trong Chúa Giêsu Kitô, việc cắt bao quy đầu hay không cắt bao quy đầu đều không có giá trị gì; nhưng đức tin hoạt động thông qua tình yêu.”

Chúng ta không kiếm được sự cứu rỗi nhờ sự vâng phục của mình; bởi vì sự cứu rỗi là một món quà miễn phí của Thiên Chúa, được đón nhận bởi đức tin. “Anh em cũng biết rằng Ngài đã hiện ra để cất tội lỗi, và trong Ngài không có tội lỗi. Ai ở lại trong Ngài thì không sống trong tội lỗi; phạm ai phạm tội đều chưa hề thấy và chưa biết Ngài” (I Giăng 3:5, 6). Đây là bài kiểm tra thực sự. Nếu chúng ta ở trong Đấng Christ, nếu tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, thì cảm xúc, suy nghĩ, hành động của chúng ta sẽ hòa hợp với ý muốn của Đức Chúa Trời như được bày tỏ trong các giới luật thánh luật của Ngài. “Hỡi các con nhỏ, đừng để ai lừa dối mình; Ai làm điều công chính là người công bình, cũng như Ngài là công bình vậy” (I Giăng 3:7). Công lý được xác định theo tiêu chuẩn luật thánh của Chúa, như được thể hiện trong mười giới luật được ban hành tại Sinai.

Niềm tin được nói nhiều vào Chúa Kitô tuyên xưng giải phóng con người khỏi nghĩa vụ vâng phục Thiên Chúa không phải là đức tin mà là sự tự phụ. “Vì nhờ ân điển, bởi đức tin mà anh em được cứu.” Nhưng “đức tin không có việc làm thì đức tin chết” (Ê-phê-sô 2:8; Gia-cô 2:17).

Chúa Giêsu đã nói về chính Ngài trước khi Ngài đến trần gian: “Lạy Thiên Chúa của con, con vui lòng làm theo ý muốn của Ngài; Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi” (Thi Thiên 40:8). Và ngay trước khi thăng thiên trở lại, Ngài đã tuyên bố: “Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta và ở trong tình thương của Ngài” (Giăng 15:10). Kinh Thánh chép: “Bây giờ chúng ta biết rằng chúng ta đã nhận biết Ngài bởi điều này: nếu chúng ta vâng giữ các điều răn của Ngài... thì ai nói mình ở trong Ngài, thì cũng phải bước đi như Ngài đã bước đi” (I Giăng 2:3-6). “Vì Đấng Christ cũng đã chịu đau khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương để anh em noi dấu chân Ngài” (I Phi-e-rơ 2:21).

2) Đức tin không dẫn dắt con người vâng phục Đức Chúa Trời có đúng không? Dì. 2:18, 20.

A.: “Nhưng có người sẽ nói: Bạn có đức tin, còn tôi có việc làm; Hãy cho tôi thấy đức tin không có việc làm của bạn, và tôi sẽ cho bạn thấy đức tin của tôi bằng việc làm của tôi... đức tin không có việc làm là đức tin chết.”

Thứ năm

1) Như Chúa Giêsu đã dạy, điều kiện để chúng ta có được sự sống đời đời là gì? Mat 19:16, 17.

Đáp: “Và này, có một thanh niên đến gần Ngài và nói: Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm việc lành gì để được sự sống đời đời? Và anh ta nói với anh ta, Tại sao bạn gọi tôi là tốt? Không có điều tốt lành nào ngoại trừ một điều tốt lành, đó là Thiên Chúa. Tuy nhiên, nếu muốn vào cuộc sống, hãy giữ các điều răn”.

Tình trạng của cuộc sống vĩnh cửu bây giờ vẫn giống như trước đây - giống như ở Thiên đường trước khi tổ phụ chúng ta sa ngã, - hoàn toàn tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời, sự công bình hoàn toàn. Nếu sự sống vĩnh cửu được đảm bảo với bất kỳ điều kiện nào kém hơn điều kiện này thì hạnh phúc của toàn thể vũ trụ sẽ gặp nguy hiểm. Con đường sẽ mở ra cho tội lỗi, với tất cả những lời nguyền rủa và đau khổ nối tiếp, được bắt tử.

Adam có thể, trước khi sa ngã, đã hình thành tính cách công chính bằng cách tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Nhưng anh ta đã không làm được điều này, và vì tội lỗi của anh ta, bản chất của chúng ta sa ngã, và chúng ta không thể tự xưng là công chính. Vì là những người tội lỗi, không tin kính nên chúng ta không thể tuân theo luật thánh một cách trọn vẹn. Chúng ta không có sự công chính của riêng mình để đáp ứng những yêu cầu của luật pháp Đức Chúa Trời. Nhưng Đấng Christ đã mở đường cho chúng ta trốn thoát. Ngài sống trên trần gian giữa những thử thách và cám dỗ giống như những thử thách mà chúng ta phải đối mặt. Ông đã sống một cuộc đời vô tội. Ngài đã chết cho chúng ta, và bây giờ Ngài đề nghị cất đi tội lỗi của chúng ta và ban cho chúng ta sự công bình của Ngài. Nếu bạn dâng mình cho Ngài và chấp nhận Ngài làm Cứu Chúa của bạn, thì dù cuộc sống của bạn có tội lỗi đến đâu, nhờ Ngài, bạn vẫn được coi là công bình. Bản tính của Đấng Christ thay thế cho bản tính của bạn, và bạn được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời như thể bạn chưa từng phạm tội.

Hơn thế nữa, Chúa Kitô còn thay đổi tấm lòng. Nó vẫn còn trong trái tim của bạn bởi đức tin. Bạn phải duy trì mối liên hệ này với Đấng Christ bằng đức tin và sự đầu phục ý chí liên tục của bạn cho Ngài; và chừng nào bạn còn giữ được như vậy thì Ngài sẽ tác động trong bạn để bạn mong muốn và hành động theo ý muốn tốt đẹp của Ngài. Khi đó bạn có thể nói: “Còn cuộc sống hiện nay tôi sống trong xác thịt, là tôi sống trong đức tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu thương tôi và hiến mạng vì tôi” (Gal. 2:20). Vì vậy, Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Người: “Không phải các con nói mà là Thần Khí của Cha các con nói trong các con” (Mt 10:20). Khi đó, với Đấng Christ hành động trong bạn, bạn sẽ biểu lộ cùng một tinh thần và thực hiện những công việc giống nhau - công việc công bình, sự vâng phục.

2) Làm thế nào chúng ta có thể thực hiện những việc lành vâng phục Đức Chúa Trời? Giăng 6:28, 29.

Đáp: “Họ nói với ông: Chúng tôi phải làm gì để thực hiện công việc của Thiên Chúa? Đức Giêsu trả lời và nói với họ: “Việc của Thiên Chúa là việc các ông phải tin vào Đấng Người đã sai đến”.

Vì vậy, chúng ta không có gì trong mình để khoe khoang. Chúng ta không có lý do gì để tự đề cao mình. Nền tảng hy vọng duy nhất của chúng ta là nơi sự công bình của Đấng Christ được gán cho chúng ta, và nơi công việc đó trong và qua chúng ta bởi thánh linh Ngài.

Thứ sáu

1) Niềm tin biện minh và cứu rỗi con người là gì? Rôm. 10:9, 10.

Trả lời: “Nếu miệng bạn xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng bạn tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ cõi chết sống lại thì bạn sẽ được cứu. Vì ai tin trong lòng thì được sự công bình, còn ai làm chứng bằng miệng thì sẽ được cứu rồi.”

Khi chúng ta nói về đức tin, có một sự phân biệt cần phải được làm rõ trong tâm trí. Có một loại niềm tin hoàn toàn khác biệt với đức tin. Sự tồn tại và quyền năng của Đức Chúa Trời, tính xác thực của lời Ngài, là những sự thật mà ngay cả Sa-tan và những người theo đạo quân của hắn cũng không thể bằng lòng phủ nhận. Kinh Thánh nói rằng ma quỷ cũng tin và run sợ” (Gia-cơ 2:19); nhưng đây không phải là đức tin. Nơi nào không chỉ có niềm tin vào Lời Chúa mà còn có ý chí phục tùng Ngài; nơi nào trái tim được trao cho Ngài, tình cảm gắn bó với Ngài, ở đó có đức tin; đức tin hoạt động bằng tình yêu và thanh lọc tâm hồn. Nhờ đức tin này, trái tim được đổi mới theo hình ảnh của Thiên Chúa, và trái tim vốn ở trạng thái chưa được đổi mới, không tuân theo luật pháp của Thiên Chúa, (và thực tế là không thể), giờ đây vui mừng trong các giới luật thánh thiện của Ngài, kêu lên với người viết Thi Thiên: “Tôi yêu mến luật pháp Chúa biết bao! Đó là sự thiện định của tôi suốt ngày!” (Tv 119, 97). Và sự công bình của luật pháp được thực hiện nơi chúng ta, “những người không đi theo xác thịt mà đi theo Thánh Linh” (Rô-ma 8:4).

2) Chúng ta nên làm gì nếu sau khi dâng mình cho Chúa Giêsu mà lại phạm tội? I Giăng 2:1.

Đáp: “Hỡi các con bé nhỏ, Cha viết cho các con những điều này để các con khỏi phạm tội; và nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng biện hộ trước mặt Đức Chúa Cha, là Chúa Giê-xu Christ, Đấng công chính. Và Ngài là của lễ chuộc tội cho chúng ta, không chỉ cho tội lỗi của chúng ta mà còn cho tội lỗi của cả thế giới. thế giới”.

Có những người đã biết đến tình yêu tha thứ của Chúa Kitô và thực sự mong muốn được làm con Thiên Chúa, nhưng vẫn nghĩ rằng nhân cách của họ là bất toàn, cuộc sống của họ thiếu thốn, và sẵn sàng nghi ngờ liệu tâm hồn họ có được Chúa Thánh Thần đổi mới hay không. Tinh thần. Với những điều này tôi muốn nói: Đừng nhượng bộ trước sự tuyệt vọng. Chúng ta sẽ phải phủ phục và khóc dưới chân Chúa Giêsu nhiều lần vì những lỗi lầm, lầm lỗi của chúng ta; nhưng chúng ta không cần phải nản lòng. Dù bị kẻ thù đánh bại, chúng ta cũng không bị bỏ rơi, không bị Thiên Chúa bỏ rơi hay chối bỏ. KHÔNG; Đấng Christ là cánh tay phải của Đức Chúa Trời và Ngài cũng cầu thay cho chúng ta. Thánh Gioan yêu dấu nói: “Hỡi các con bé nhỏ của Ta,

Tôi viết cho anh em những điều này để anh em khỏi phạm tội. Tuy nhiên, nếu có ai phạm tội thì chúng ta có Đấng biện hộ trước mặt Cha là Đức Chúa Giê-su Christ Đấng Công Chính” (I Giăng 2:1). Và đừng quên lời của Chúa Kitô: “Chính Chúa Cha yêu thương anh em” (Ga 16:27). Ngài mong muốn hòa giải bạn với Ngài, để nhìn thấy sự trong sạch và thánh thiện của Ngài phản chiếu nơi bạn. Và nếu bạn vâng phục Ngài, thì Đấng đã bắt đầu làm việc lành trong bạn sẽ thực hiện việc đó cho đến ngày của Chúa Giê-xu Christ. Hãy cầu nguyện nhiệt thành hơn; tin tưởng trọn vẹn hơn. Khi chúng ta mất niềm tin vào sức mạnh của chính mình, chúng ta hãy cho phép mình tin tưởng vào quyền năng của Đấng Cứu Chuộc, nhờ đó, chúng ta sẽ ca ngợi Ngài là sức khỏe của khuôn mặt chúng ta.

“Nếu chúng ta bất trung, Ngài vẫn thành tín; không thể phủ nhận chính Ngài.” II Ti-mô-thê 2:13.

Thứ bảy

1) Một Cơ-đốc nhân chân chính tự coi mình như thế nào? I Ti-mô-thê 1:15, 16.

Đáp: “Đây là lời đáng tin cậy và đáng được mọi người chấp nhận, rằng Chúa Giêsu Kitô đã đến thế gian để cứu những người có tội, mà tôi là thủ lĩnh. Nhưng vì lý do này mà tôi được thương xót, để trong tôi, là chính yếu, Chúa Giêsu Kitô có thể tỏ ra mọi sự nhẹn nhục lâu dài của Ngài, làm gương cho những ai tin vào Ngài để được sự sống đời đời.”

Càng đến gần Chúa Giêsu, bạn sẽ càng thấy mình thiếu sót hơn; bởi vì tầm nhìn của bạn sẽ rõ ràng hơn và sự không hoàn hảo của bạn sẽ tương phản rõ ràng và rõ ràng với bản chất hoàn hảo của Ngài. Đây là bằng chứng cho thấy những sự lừa dối của Sa-tan đã mất đi sức mạnh; rằng ảnh hưởng nhanh chóng của Thánh Linh Chúa đang đánh thức bạn.

Không có tình yêu sâu sắc nào dành cho Chúa Giêsu có thể ngự trị trong trái tim không hiểu được tội lỗi của chính mình. Linh hồn nào được ân sủng Chúa Kitô biến đổi sẽ ngưỡng mộ đặc tính thiêng liêng của Người; nhưng nếu chúng ta không nhìn thấy sự đồi bại về mặt đạo đức của chính mình thì đây là bằng chứng không thể chối cãi rằng chúng ta chưa có tầm nhìn về vẻ đẹp và sự xuất sắc của Chúa Kitô.

Chúng ta càng ít thấy trân trọng chính mình thì chúng ta sẽ càng thấy trân trọng sự trong sạch và đáng yêu vô hạn của Đấng Cứu Rỗi. Viễn cảnh về tội lỗi của chúng ta hướng chúng ta đến với Đấng có thể tha thứ; và khi linh hồn nhận ra sự bất lực của mình, bỏ mình theo Chúa Kitô, thì Ngài sẽ tỏ mình ra trong quyền năng. Cảm giác về nhu cầu của chúng ta càng hướng chúng ta đến với Ngài và Lời của Đức Chúa Trời thì chúng ta càng có những cái nhìn cao quý hơn về đặc tính của Ngài và chúng ta sẽ càng phản ánh hình ảnh của Ngài một cách trọn vẹn hơn.

2) Con người trong nỗi thống khổ và tuyệt vọng đã phó mình cho Chúa Kitô sẽ nhận được gì? Mác 9:23-26.

Đáp: “Và Chúa Giêsu đã nói với anh ta: Nếu anh có thể tin, thì mọi sự đều có thể xảy ra với kẻ tin.

Và ngay lập tức, cha của cậu bé vừa khóc vừa nói: Lạy Chúa, tôi tin! giúp đỡ sự không tin tưởng của tôi.

Đức Giê-su thấy đám đông đến, liền quở trách thần ô uế mà nói rằng: Thần câm và điếc, Ta truyền cho người: Hãy ra khỏi người này, đừng nhập vào người này nữa. Người đó la lớn, lắc mạnh người rồi đi ra ngoài; và cậu bé vẫn như chết nên nhiều người cho rằng cậu đã chết. Nhưng Chúa Giê-su nắm lấy tay anh, nâng anh dậy và anh đứng dậy.”

Bài học 8 - Tăng trưởng trong Chúa Kitô

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 8 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Ta là cây nho, các con là cành; ai ở trong Ta và Ta trong người ấy thì sinh nhiều trái, vì ngoài Ta các con chẳng làm chi được". Giăng 15:5.

Chủ nhật

1) Mục đích của Đức Chúa Trời dành cho những người tiếp nhận Chúa Giê-xu làm Cứu Chúa là gì? Tôi Thess. 4:3; Rôm. 6:22.

A.: "Bởi vì đây là ý muốn của Thiên Chúa, sự thánh hóa của bạn". "Nhưng bây giờ đã được giải thoát khỏi tội lỗi và được làm tôi tớ Đức Chúa Trời, thì anh em nhận được kết quả là được nên thánh và cuối cùng là sự sống đời đời."

Sự thay đổi trong lòng để chúng ta trở thành con Thiên Chúa được gọi là sự tái sinh trong Kinh Thánh. Lại nữa, nó được so sánh với sự nảy mầm của hạt giống tốt do người nông dân gieo trồng. Tương tự như vậy, những người mới được cải đạo theo Đấng Christ cũng giống như "những đứa trẻ mới sinh" để "lớn lên" (1 Phi-e-rơ 2:2; Ê-phê-sô 4:15) để đạt đến tầm vóc của những người nam và nữ trong Đấng Christ Chúa Giêsu. Hay như hạt giống tốt được gieo ngoài đồng, chúng phải lớn lên và sinh hoa trái. Ê-sai nói rằng họ phải "được gọi là cây sồi công bình, được Đức Giê-hô-va trồng để làm vinh hiển Ngài" (Ê-sai 61:3). Vì vậy, những hình ảnh minh họa về đời sống tự nhiên được vẽ ra nhằm giúp chúng ta hiểu rõ hơn những chân lý huyền bí của đời sống tâm linh.

2) Ai thánh hóa con người và dẫn dắt họ sinh hoa trái cho Thiên Chúa? Eze. 20:12.

Đáp: "Và Ta cũng đã ban cho họ những ngày Sabát của Ta để làm dấu hiệu giữa Ta và họ; để chúng biết rằng Ta là CHÚA, Đấng thánh hóa chúng."

Tất cả trí tuệ và kỹ năng của con người không thể tạo ra sự sống trong những vật thể nhỏ nhất trong tự nhiên. Chỉ nhờ sự sống mà chính Thiên Chúa đã truyền đạt rằng cả thực vật và động vật đều có thể sống.

Như vậy, chỉ nhờ sự sống của Đức Chúa Trời mà đời sống thiêng liêng mới được hình thành trong lòng con người. Trừ khi một người “được sinh ra từ trên” (Giăng 3:3), người ấy không thể dự phần vào sự sống mà Đấng Christ đã đến để ban cho.

Cuộc sống như thế nào thì sự phát triển cũng vậy. Chính Thiên Chúa là Đấng dẫn dắt mầm cây trở thành hoa và hoa trở thành quả. Chính nhờ quyền năng của Ngài mà hạt giống phát triển, “đầu tiên là lưỡi dao, sau đó là bông, và cuối cùng là bông thành bông” (Mác 4:28). Và tiên tri Ô-sê nói về Y-sơ-ra-ên rằng “nó sẽ nở hoa như hoa huệ”. “Họ sẽ sống nhanh như lúa và sẽ tươi tốt như cây nho” (Ô-sê 14:5, 7).

Thứ hai

1) Nhờ ai mà chúng ta có thể trưởng thành về mặt tâm linh và được thánh hóa? I Cô-rinh-tô 1:30.

A.: "Nhưng anh em thuộc về Ngài trong Đức Chúa Giê-su Christ, Đấng đã được tạo dựng cho chúng ta bởi sự khôn ngoan, công bình, thánh hóa và cứu chuộc của Đức Chúa Trời."

Và Chúa Giêsu mời gọi chúng ta “hãy quan sát hoa huệ xem chúng lớn lên như thế nào” (Lc 12:27). Cây cỏ hoa lá lớn lên không phải nhờ sự chăm sóc, lo lắng hay nỗ lực của chính chúng mà nhờ nhận được những gì Chúa đã cung cấp để cung cấp cho cuộc sống của chúng. Đứa trẻ không thể, bằng bất kỳ sự lo lắng hay sức mạnh nào của riêng mình, có thể nâng cao tầm vóc của mình. Và bạn không còn có thể đảm bảo sự phát triển tâm linh bằng sự lo lắng hay nỗ lực bản thân. Nhà máy và con ơi, hãy lớn lên bằng cách tiếp nhận những gì xung quanh; thứ cung cấp cho cuộc sống của bạn - không khí, ánh sáng mặt trời và thức ăn. Những món quà của thiên nhiên này dành cho động vật và thực vật thì Đấng Christ dành cho những ai tin cậy nơi Ngài. Ngài là “ánh sáng đời đời”, “mặt trời và tấm khiên” của họ (Ê-sai 60:19; Thi thiên 84:11). Anh ấy sẽ giống như “sương sương đối với Israel”. “Ngài sẽ đến như mưa đổ xuống ruộng đã gặt” (Hs. 14:15; Tv 72:6). Ngài là nước hằng sống, “bánh Thiên Chúa. từ trời xuống và ban sự sống cho thế gian” (Ga 6:33).

Với món quà không thể so sánh được là Con của Ngài, Thiên Chúa đã bao bọc thế giới bằng bầu không khí ân sủng chân thực như không khí lưu thông khắp địa cầu. Tất cả những ai chọn hít thở bầu không khí mang lại sự sống này sẽ sống và lớn lên đến tầm vóc con người nam nữ trong Chúa Giêsu Kitô.

Như bông hoa hướng về phía mặt trời, để những tia sáng rực rỡ có thể giúp nó hoàn thiện vẻ đẹp và tính đối xứng của nó, thì chúng ta cũng phải hướng về Mặt trời Công chính, để ánh sáng Thiên đàng có thể chiếu sáng trên chúng ta, để nhân cách của chúng ta có thể được phát triển giống như vậy. của Chúa Kitô.

Chúa Giêsu cũng dạy điều tương tự khi Ngài nói: “Hãy ở trong Thầy thì Thầy sẽ ở trong anh em. Như cành nho không thể tự mình sinh trái nếu không gắn liền với cây nho, thì các con cũng vậy, nếu không ở lại trong Thầy... không có Thầy, các con chẳng làm gì được” (Ga 15:4, 5). Bạn lệ thuộc vào Đấng Christ để sống một đời sống thánh khiết cũng như bạn là cành trên thân cây để lớn lên và sinh hoa trái. Ngoài Ngài bạn không có sự sống.

Bạn không có sức mạnh để chống lại sự cám dỗ hoặc để lớn lên trong ân sủng và sự thánh thiện.

Bằng cách ở trong Ngài, bạn có thể phát triển. Hãy rút cuộc sống của bạn từ Ngài, bạn

nó sẽ không khô héo và không kết quả. Bạn sẽ như cây trồng bên dòng nước.

2) Chúng ta có thể sống thánh thiện mà không cần sự giúp đỡ của Chúa Kitô không? Giảng 15:5.

A.: "không có Ta [Chúa Giêsu Kitô], con không thể làm gì được".

Nhiều người có ý tưởng rằng họ phải tự mình thực hiện một số công việc. Họ đã tin cậy nơi Đấng Christ để được tha tội, nhưng bây giờ họ cố gắng tìm cách sống công bình. Nhưng mọi nỗ lực mang tính chất này sẽ thất bại. Chúa Giêsu đã nói: "Ngoài Thầy các con chẳng làm gì được". Sự tăng trưởng trong ân sủng, niềm vui, sự hữu ích của chúng ta - tất cả đều phụ thuộc vào sự kết hợp của chúng ta với Chúa Kitô. Chính nhờ sự hiệp thông với Ngài hàng ngày, hàng giờ - bằng việc ở trong Ngài - mà chúng ta phải lớn lên trong ân sủng. Ngài không những là Tác Giả mà còn là Đấng Hoàn Thành đức tin của chúng ta. Đó là Chúa Kitô đầu tiên, cuối cùng và luôn luôn.

Ngài phải ở bên chúng ta, không chỉ khi bắt đầu và kết thúc khóa học, mà còn ở mọi bước trên đường đi. Đa-vít nói: "Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi luôn có Ngài ở trước mặt tôi; khi Ngài đứng bên phải tôi, tôi sẽ không rung động" (Thi Thiên 16:8).

Thứ ba

1) Làm thế nào chúng ta ở lại trong Đấng Christ? Rôm. 1:17.

Trả lời: "Người công chính sẽ sống bởi đức tin".

Bạn hỏi: "Làm thế nào tôi sẽ ở trong Đấng Christ?" - Cũng như cách bạn đã tiếp nhận Ngài lúc ban đầu. "Bây giờ anh em đã nhận Đức Giêsu Kitô là Chúa thì hãy bước đi trong Người". "Người công chính sẽ sống bởi đức tin" (Cô-lô-se 2:6; Hê-bơ-rơ 10:38). Bạn đã dâng mình cho Đức Chúa Trời, hoàn toàn thuộc về Ngài, để phục vụ và vâng lời Ngài, và bạn đã nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của mình. Bạn không thể tự mình chuộc tội hoặc thay đổi tâm lòng mình; nhưng khi đã hiến thân cho Đức Chúa Trời, anh em tin rằng Ngài vì Đấng Christ mà làm tất cả những điều này cho anh em. Bởi đức tin, bạn đã thuộc về Đấng Christ, và bởi đức tin, bạn phải lớn lên trong Ngài, - cho và nhận. Bạn phải dâng hiến mọi thứ - trái tim, ý chí, sự phục vụ của bạn - dâng hiến chính mình cho Ngài để tuân theo mọi yêu cầu của Ngài; và bạn sẽ nhận được mọi thứ - Đấng Christ, sự trọn vẹn của mọi phước lành, ngự trong lòng bạn, là sức mạnh, sự công bình của bạn, Đấng Giúp đỡ đời đời của bạn, - ban cho bạn sức mạnh để vâng lời.

2) Chúng ta hợp tác với Chúa như thế nào để ở lại trong Chúa Kitô? Thi Thiên 37:5.

Trả lời: "Hãy ký thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-va, tin cậy nơi Ngài, Ngài sẽ thực hiện".

Hãy dâng mình cho Chúa vào buổi sáng; hãy biến đây thành hoạt động đầu tiên của bạn. Hãy để lời cầu nguyện của bạn là: "Lạy Chúa, xin hãy đưa con hoàn toàn thuộc về Ngài. Tôi đặt mọi kế hoạch của mình dưới chân Ngài, xin hãy sử dụng tôi hôm nay để phục vụ Ngài. Hãy ở với con và khiến mọi công việc của con được hun đúc trong Ngài". Đây là một vấn đề hàng ngày. Mỗi buổi sáng hãy dâng mình cho Chúa trong ngày hôm đó. Hãy giao phó mọi kế hoạch của bạn cho Ngài, sẽ được thực hiện hay từ bỏ tùy theo sự quan phòng của Ngài. Vậy bạn

Bạn có thể phó thác cuộc đời mình từng ngày vào tay Chúa, và cuộc đời bạn sẽ ngày càng giống cuộc đời của Đấng Christ hơn.

Thứ Tư

“Hãy đến với Ta, hỡi những ai lao nhọc và gánh nặng, Ta sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Hãy gánh lấy ách của Ta và học theo Ta, vì Ta có lòng hiền lành và khiêm nhường; và bạn sẽ tìm thấy sự nghỉ ngơi cho tâm hồn mình. Vì ách Ta dễ chịu và gánh Ta nhẹ nhàng.”

Ma-thi-ơ 11:28-30.

Cuộc sống trong Đấng Christ là cuộc sống yên nghỉ. Có thể không có cảm giác ngây ngất nhưng phải có sự tin tưởng bền bỉ và kiên nhẫn. Hy vọng của bạn không nằm ở chính bạn; cô ấy ở trong Chúa Kitô. Sự yếu đuối của bạn kết hợp với sức mạnh của Ngài, sự thiếu hiểu biết của bạn với sự khôn ngoan của Ngài, sự yếu đuối của bạn với sức mạnh bền bỉ của Ngài. Vì vậy, bạn không được nhìn vào chính mình, bạn không được tập trung tâm trí vào chính mình, nhưng hãy nhìn vào Chúa Kitô. Hãy tập trung tâm trí vào tình yêu của Ngài, vào vẻ đẹp, sự hoàn hảo của Ngài tính cách. Chúa Kitô trong sự từ bỏ mình, Chúa Kitô trong sự khiêm nhường, Chúa Kitô trong sự trong sạch và thánh thiện, Chúa Kitô trong tình yêu vô song của Ngài, - đây là chủ đề để linh hồn chiêm ngưỡng. Chính bằng cách yêu mến Ngài, bắt chước Ngài, hoàn toàn lệ thuộc vào Ngài mà bạn phải được biến đổi nên giống Ngài.

Chúa Giêsu nói: “Hãy ở trong Thầy”. Những từ này truyền tải ý tưởng về sự nghỉ ngơi, ổn định, tự tin. Ngài lại mời gọi: “Hãy đến với Ta. Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi” (Ma-thi-ơ 11:28, 29). Lời của tác giả Thi Thiên cũng diễn tả cùng một ý nghĩ: “Hãy yên nghỉ trong Đức Giê-hô-va và kiên nhẫn chờ đợi Ngài”. Và Ê-sai đưa ra lời chắc chắn: “Sức mạnh của người sẽ là sự yên bình và tự tin” (Thi thiên 37:7; Ê-sai 30:15). Sự nghỉ ngơi này không được tìm thấy trong trạng thái không hoạt động; bởi vì trong lời mời gọi của Đấng Cứu Rỗi, lời hứa về sự nghỉ ngơi được kết hợp với lời kêu gọi làm việc: “Hãy gánh lấy ách của Ta... và người sẽ được yên nghỉ” (Ma-thi-ơ 11:29). Tấm lòng nào hoàn toàn yên nghỉ nơi Đấng Christ sẽ tận tâm và tích cực nhất để làm việc cho Ngài.

1) Suy nghĩ của chúng ta nên tập trung vào ai để chúng ta lớn lên trong đời sống Cơ Đốc? Heb. 12:2, 3.

A.: “Hãy nhìn Chúa Giêsu, Tác Giả và Đấng Hoàn Thành đức tin, Đấng vì niềm vui đặt trước mặt mình, đã chịu đựng thập giá, khinh điều sỉ nhục, và ngồi bên hữu ngai Thiên Chúa. Vậy hãy nghỉ đến Đấng đã chịu đựng những sự chống đối như vậy của tội nhân chống lại chính Ngài, để anh em không trở nên yếu đuối và ngã lòng trong tinh thần.”

Khi tâm trí tập trung vào bản thân, nó sẽ bị chệch hướng khỏi Đấng Christ, nguồn sức mạnh và sự sống. Vì lý do này, Satan nỗ lực không ngừng để hướng sự chú ý khỏi Đấng Cứu Rỗi, và do đó ngăn cản sự kết hợp và hiệp thông của linh hồn với Chúa Kitô. Anh ta sẽ cố gắng hướng tâm trí về một hoặc tất cả những điểm này: những thú vui trần thế, những lo lắng trong cuộc sống, những bối rối và buồn phiền, lỗi lầm của người khác, hay lỗi lầm và sự không hoàn hảo của chính chúng ta. Đừng để bị lừa bởi mưu kế của họ. Anh ấy thường xuyên dẫn dắt nhiều người

thực sự tận tâm và mong muốn sống cho Chúa, tập trung vào lỗi lầm và điểm yếu của mình, và do đó hy vọng giành được chiến thắng bằng cách tách họ ra khỏi Chúa Kitô. Chúng ta không được coi mình là trung tâm và nuôi dưỡng sự lo lắng, sợ hãi không biết liệu mình có được cứu hay không. Tất cả những điều này làm tâm hồn chúng ta xa rời Nguồn sức mạnh. Hãy giao phó linh hồn bạn cho Chúa và tin cậy Ngài. Hãy nói về Chúa Giêsu và nghĩ về Ngài. Hãy để mình lạc mất trong Ngài. Hãy từ bỏ mọi nghi ngờ; gạt bỏ nỗi sợ hãi của bạn. Hãy nói như sứ đồ Phao-lô: “Không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; còn sự sống hiện nay tôi sống trong xác thịt, là sống trong đức tin vào Con Đức Chúa Trời, Đấng đã yêu tôi và phó chính mình Ngài vì tôi” (Gal. 2:20). Hãy yên nghỉ trong Chúa. Ngài có thể giữ những gì bạn đã dâng cho Ngài. Nếu bạn phó thác chính mình vào tay Ngài, Ngài sẽ khiến bạn trở thành một kẻ chiến thắng nhờ Đấng đã yêu thương bạn.

Thứ năm

“Vây, anh em đã nhận Chúa Giê-su Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài, đắm rẫy và lập nền trong Ngài, lấy đức tin làm vững vàng, y như anh em đã được dạy dỗ, và hãy dư dật trong lòng cảm tạ. Hãy cẩn thận kẻo có ai bắt anh em làm mỗi bằng triết học và sự lừa dối vô ích, theo lời truyền khẩu của loài người, theo nguyên tắc của thế gian, không phải theo Đấng Christ.” Cô-lô-se 2:6-8.

Khi Đấng Christ mang lấy bản chất con người, Ngài đã ràng buộc nhân loại với chính Ngài bằng mối dây tình yêu không bao giờ có thể bị phá vỡ bởi bất kỳ quyền lực nào ngoại trừ sự lựa chọn của chính con người. Satan sẽ liên tục bày ra những chiêu dụ để lừa chúng ta phá vỡ mối ràng buộc này - hãy chọn tách mình ra khỏi Chúa Kitô. Đây là nơi chúng ta cần canh chừng, chiến đấu, cầu nguyện để không gì có thể cám dỗ chúng ta chọn một vị chúa tể khác; bởi vì chúng tôi luôn được tự do làm điều này. Nhưng chúng ta hãy hướng mắt về Đấng Christ và Ngài sẽ gìn giữ chúng ta. Nhìn vào Chúa Giêsu, chúng ta được an toàn. Không gì có thể cướp chúng ta khỏi tay Ngài. Bằng cách liên tục nhìn ngắm Ngài, chúng ta “được biến đổi nên giống hình ảnh Ngài, từ vinh quang này đến vinh quang khác, như bởi Chúa là Thánh Linh” (1 Cô-rinh-tô 3:18).

Đây là cách các môn đệ đầu tiên có được sự giống với Đấng Cứu Rỗi thân yêu.

Khi những môn đệ đó nghe lời Chúa Giêsu, họ cảm thấy mình cần đến Ngài.

Họ đã tìm kiếm Ngài, họ đã gặp được Ngài, họ đã theo Ngài. Họ ở với Ngài trong nhà, tại bàn ăn, trong phòng, ngoài đồng. Họ đã theo Ngài như những học trò với một người thầy, hằng ngày nhận được từ miệng Ngài những bài học về lẽ thật thánh thiện. Họ trông đợi Ngài, như những tôi tớ của chủ họ, để học hỏi bốn phần của mình. Những môn đồ đó là những người “có cảm xúc như chúng ta” (Giã-cơ 5:17). Họ đã có cùng một cuộc chiến chống lại tội lỗi. Họ cần ân sủng tương tự để sống đời sống thánh thiện.

Ngay cả John, người môn đệ yêu dấu, người phản ánh đầy đủ nhất hình ảnh giống Đấng Cứu Thế, cũng không tự nhiên có được tính cách thánh thiện đó. Anh ta không chỉ viển vông và tham vọng danh dự mà còn nóng nảy và phẫn nộ khi bị xúc phạm. Nhưng ngay khi đặc tính của Thần thánh được thể hiện trước mắt anh ta, anh ta đã nhìn thấy sự thiếu sót của chính mình và khiêm tốn trước sự hiểu biết này. Sức mạnh và sự kiên nhẫn, sức mạnh và sự dịu dàng, sự uy nghi và hiền lành mà ông đã thấy trong cuộc sống hàng ngày của Con Thiên Chúa,

tràn ngập tâm hồn anh với sự ngưỡng mộ và tình yêu. Ngày qua ngày tấm lòng của ông hướng về Đấng Christ, cho đến khi ông đánh mất chính mình vì yêu mến Thầy mình. Tính nóng nảy đầy tham vọng và bức bối của ông đã bị khuất phục bởi quyền năng uốn nắn của Đấng Christ. Ảnh hưởng tái sinh của Chúa Thánh Thần đã đổi mới tấm lòng của ông. Sức mạnh tình yêu của Chúa Kitô đã tạo ra một sự biến đổi về tính cách. Đây là kết quả chắc chắn của sự kết hợp với Chúa Giêsu. Khi Đấng Christ ngự trong lòng, mọi thiên nhiên đều được biến đổi. Thánh Thần của Chúa Kitô, tình yêu của Người, làm mềm lòng, khuất phục tâm hồn, nâng cao những tư tưởng và ước muốn lên Thiên Chúa và thiên đàng.

Thứ sáu

1) Các tông đồ của Chúa Kitô đã được thánh hóa và nhận lãnh Chúa Thánh Thần vào Lễ Ngũ Tuần như thế nào? Công vụ 1:13, 14.

Đáp: “Khi bước vào, họ lên phòng cao, nơi Phi-e-rơ và Gia-cơ, Giăng và An-rê, Phi-líp và Tô-ma, Ba-thê-lô-mê-ô và Ma-thi-ơ, Gia-cơ con ông A-phê, Si-môn nhiệt thành, và Giu-đa em trai của James. Tất cả những người này đã đồng lòng kiên trì cầu nguyện và nài xin với các phụ nữ, với Đức Maria, mẹ Chúa Giêsu, và với anh em của Người”.

Khi Đấng Christ thăng thiên, những người theo Ngài vẫn có cảm giác về sự hiện diện của Ngài. Đó là sự hiện diện cá nhân, tràn đầy tình yêu và ánh sáng. Chúa Giê-su, Đấng Cứu Rỗi, Đấng đã bước đi, trò chuyện và cầu nguyện với họ, là Đấng đã soi dẫn hy vọng và sự an ủi vào lòng họ, trong khi thông điệp bình an vẫn còn trên môi Ngài, đã lên trời và giọng nói của Ngài vang lên một lần nữa với họ, ngay khi đám mây thiên thần tiếp nhận Ngài: “Và đây, Ta luôn ở cùng các con cho đến tận thế”

(Ma-thi-ơ 28:20). Anh ta đã lên trời dưới hình dạng con người. Họ biết rằng Ngài ở trước ngai Đức Chúa Trời, vẫn là Bạn và Đấng Cứu Rỗi của họ; rằng sự cảm thông của Ngài không hề thay đổi; rằng Ngài vẫn được đồng nhất với nhân loại đau khổ. Ngài đang trình bày trước mặt Đức Chúa Trời công nghiệp của huyết báu Ngài, cho thấy tay chân bị thương của Ngài, để tưởng nhớ cái giá Ngài đã trả cho những người được Ngài cứu chuộc. Họ biết rằng Ngài đã thăng thiên để chuẩn bị chỗ cho họ, và rằng Ngài sẽ trở lại và đem họ về với chính Ngài.

Ngay khi gặp nhau, sau khi thăng thiên, họ đã háo hức trình bày những lời cầu xin của mình với Chúa Cha nhân danh Chúa Giêsu. Trong nỗi sợ hãi long trọng, họ phủ phục cầu nguyện, lặp lại lời bảo đảm: “Nếu các con xin Chúa Cha điều gì, Người sẽ nhân danh Thầy mà ban cho các con. Cho đến nay các con chưa hề nhân danh Ta mà cầu xin điều gì; Hãy xin thì sẽ được, để niềm vui của các con được trọn vẹn” (Giăng 16:23, 24). Họ đang bàn tay đức tin ngày càng cao hơn, với lập luận mạnh mẽ: “Chính Đức Giêsu Kitô đã chết, hay đúng hơn là Đấng đã sống lại, đang ngự bên hữu Thiên Chúa và cũng cầu thay cho chúng ta” (Rm 8: 34). Và Lễ Ngũ Tuần mang đến cho họ sự hiện diện của Đấng Yên ủi, Đấng mà Chúa Kitô đã nói: Ngài “sẽ ở trong anh em”.

Và sau này Người đã nói: “Thầy đi thì tốt cho anh em hơn, vì nếu Thầy không đi, Đấng Yên ủi sẽ không đến với anh em; Nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai anh ấy đến với anh em” (Ga 14:17; 16:7). Từ nay trở đi, nhờ Thánh Linh, Đấng Christ sẽ tiếp tục ngự trong lòng con cái Ngài. Sự kết hợp của họ với Ngài gần gũi hơn so với khi Ngài ở với họ. Ánh sáng, tình yêu và quyền năng ngự trị của Chúa Kitô chiếu soi khắp

trong số họ, và vì vậy, những người đàn ông đó đang trầm ngâm, “tự hỏi; và họ nhận ra mình đã từng ở với Chúa Giêsu” (Cv 4:13).

Thứ bảy

1) Chúa Giêsu có thể thánh hóa chúng ta ngày nay như Ngài đã thánh hóa các tông đồ ngày xưa không? Heb. 13:8.

Đáp: “Chúa Giêsu Kitô hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi”.

Tất cả những gì Đấng Christ đã có đối với các môn đồ đầu tiên, Ngài mong muốn trở thành đối với con cái Ngài ngày nay; bởi vì trong lời cầu nguyện cuối cùng đó, khi một nhóm nhỏ môn đệ tụ tập quanh Ngài, Ngài đã nói: “Ta cầu nguyện không chỉ cho những người này, mà còn cho những ai tin Ta qua lời của họ” (Giăng 17:20) .

Chúa Giêsu cầu nguyện cho chúng ta và Ngài yêu cầu chúng ta nên một với Ngài như Ngài là một với Chúa Cha. Thật là một sự kết hợp tuyệt vời! Đấng Cứu Rỗi đã nói về chính Ngài: “Con chẳng tự mình làm được việc gì;” “Cha ở trong Ta thực hiện công việc của Ngài” (Giăng 5:19; 14:10). Vì vậy, nếu Đấng Christ ngự trong lòng chúng ta, thì Ngài sẽ hành động trong chúng ta “để vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài” (Phi-líp 2:13). Chúng ta sẽ làm việc như Ngài đã làm; chúng ta sẽ thể hiện tình thần tương tự. Và như vậy, yêu mến Ngài và ở trong Ngài, chúng ta sẽ “lớn lên trong mọi sự trong Đấng Christ là đầu” (Ê-phê-sô 4:15).

Bài 9 - Công việc và Cuộc sống

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 9 - Ellen G. White.

Câu vàng: "Và Ngài phán với họ rằng: Hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo."

Mác 16:15.

Chủ nhật

1) Chúa Giêsu nói điều gì sẽ xảy ra trong cuộc đời của những ai tin vào Ngài? Giảng 7:38, 39.

"Ai tin vào Ta... những dòng nước sống sẽ chảy từ bụng người ấy. Và điều này Ngài đã nói từ thần khí, mà những ai tin vào Ngài sẽ nhận được."

Thiên Chúa là nguồn sự sống, ánh sáng và niềm vui trong vũ trụ. Giống như những tia nắng, như những dòng nước tuôn ra từ một nguồn sống, những phước lành từ Ngài tuôn đổ xuống mọi tạo vật của Ngài. Và bất cứ nơi nào sự sống của Chúa ở trong trái tim con người, nó sẽ chảy đến người khác trong tình yêu và phước lành.

Niềm vui của Đấng Cứu Rỗi là nâng đỡ và cứu chuộc những người sa ngã. Vì điều này, Ngài đã không coi sự sống quý báu của mình cho riêng mình, mà chịu đựng thập tự giá, bất chấp sự sỉ nhục. Tương tự như vậy, các thiên thần luôn cam kết làm việc vì hạnh phúc của người khác. Đây là niềm vui của bạn. Điều mà những tấm lòng kiêu ngạo coi là sự phục vụ nhục nhã, phục vụ những người khốn khổ và ở mọi khía cạnh thấp kém về tính cách và địa vị, là công việc của các thiên thần vô tội. Tình thần yêu thương vị tha của Chúa Kitô là tình thần tràn ngập thiên đàng và là cốt lõi của niềm vui trên thiên đàng.

Đây là tình thần mà những người theo Chúa Kitô sẽ sở hữu, công việc họ sẽ làm.

Khi tình yêu Chúa Kitô dẹt vào tâm hồn như hương thơm ngọt ngào thì không thể giấu được. Tất cả những người chúng ta tiếp xúc sẽ cảm nhận được ảnh hưởng thiêng liêng của Ngài. Thần khí của Chúa Kitô trong trái tim như một dòng suối trong hoang mạc, chảy ra để làm tươi mới mọi thứ, và những ai sẵn sàng diệt vong có thể tham lam uống nước sự sống.

Tình yêu dành cho Chúa Giêsu sẽ được thể hiện ở việc mong muốn làm việc như Ngài đã làm, vì phước lành và nâng đỡ nhân loại. Ngài sẽ mang đến cho mọi tạo vật tình yêu, sự dịu dàng, sự cảm thông và sự quan tâm của Cha trên trời của chúng ta.

Thứ hai

Cuộc sống trên trần gian của Đấng Cứu Rỗi không phải là một cuộc sống thoải mái và tận tâm với chính Ngài. Ngài đã nỗ lực bền bỉ, tận tâm, không biết mệt mỏi để cứu rỗi nhân loại đã hư mất. Từ máng cỏ đến Đồi Sọ, Ngài đã đi theo con đường từ bỏ chính mình và tìm cách không thoát khỏi những nhiệm vụ gian khổ, những hành trình mệt mỏi, sự chăm sóc và lao động mệt mỏi. Ngài nói: “Con Người đến không phải để được phục vụ nhưng để phục vụ và hiến mạng sống làm giá chuộc nhiều người” (Ma-thi-ơ 20:28). Đây là mục đích duy nhất và lớn lao nhất của cuộc đời Ngài. Mọi thứ khác chỉ là thứ yếu và ít quan trọng hơn. Đó là thức ăn và đồ uống của Ngài để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời và hoàn thành công tác của Ngài. Cái tôi và tư lợi không có vai trò gì trong công việc của Ngài.

1) Ý muốn của Phao-lô là gì? II Cô-rinh-tô 12:15.

"Anh sẽ sẵn lòng dành và cho phép mình được dành cho tâm hồn em, ngay cả khi ngày càng yêu em nhiều hơn, anh lại được yêu ít hơn."

Vì vậy, những người dự phần ân điển của Đấng Christ sẽ sẵn sàng hy sinh bất kỳ điều gì để những người khác mà Ngài đã chết thay có thể dự phần ân tứ trên trời. Họ sẽ làm mọi thứ có thể để làm cho thế giới tốt đẹp hơn khi ở trong đó. Tinh thần này là kết quả chắc chắn của một tâm hồn thực sự hoán cải. Ngay khi có người đến với Đấng Christ, lòng người ấy nảy sinh ước muốn muốn cho người khác biết đến người bạn quý giá mà họ đã tìm thấy nơi Chúa Giê-su; sự thật cứu rỗi và thánh hóa không thể im lặng trong trái tim bạn. Nếu chúng ta mặc lấy sự công chính của Đấng Christ và tràn đầy niềm vui của Thánh Linh Ngài ở bên trong, chúng ta sẽ không thể im lặng được. Nếu đã nếm và thấy Chúa tốt lành thì chúng ta sẽ có điều gì đó để nói. Giống như Phi-líp khi ông gặp Đấng Cứu Rỗi, chúng ta sẽ mời những người khác đến nơi hiện diện của Ngài. Chúng tôi sẽ tìm cách trình bày cho họ những điểm thu hút của Đấng Christ và những thực tế vô hình của thế giới sắp tới. Sẽ có một ước muốn mãnh liệt được đi trên con đường mà Chúa Giê-su đã đi. Sẽ có một sự khao khát tận tình dành cho những người xung quanh chúng ta được nhìn thấy “Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng xóa tội trần gian”.

Và nỗ lực ban phước cho người khác sẽ mang lại phước lành cho chính chúng ta. Đây là mục đích của Đức Chúa Trời khi ban cho chúng ta một phần để tham gia vào kế hoạch cứu chuộc. Ngài ban cho loài người đặc ân được dự phần vào bản chất thiêng liêng, và từ đó ban phước lành cho đồng loại của họ. Đây là vinh dự cao nhất, niềm vui lớn nhất mà Thiên Chúa có thể ban tặng cho con người. Do đó, những ai tham gia vào công cuộc yêu thương sẽ được đến gần Đấng Tạo Hóa hơn.

Thứ ba

1) Đức Chúa Trời giao phó công việc rao giảng Phúc Âm cho ai? I Cô-rinh-tô 3:9.

"Vì chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời và là nhà của Đức Chúa Trời xây".

Đức Chúa Trời lẽ ra có thể giao phó sứ điệp phúc âm và mọi công việc phục vụ tình yêu thương cho các thiên sứ trên trời. Ngài có thể sử dụng những phương tiện khác để hoàn thành mục đích của Ngài. Nhưng trong tình yêu vô hạn của Ngài, Ngài đã chọn làm cho chúng ta trở thành những người cộng tác với Ngài, với Chúa Kitô và các thiên thần, để chúng ta có thể chia sẻ phước lành, niềm vui, sự nâng cao tinh thần do chức vụ vị tha này mang lại.

Chúng ta được đồng cảm với Chúa Kitô qua việc tham dự vào những đau khổ của Người.

Mọi hành động hy sinh bản thân vì lợi ích của người khác đều củng cố tinh thần tử thiện

trong trái tim của người cho đi, liên kết họ chặt chẽ hơn với Đấng Cứu Chuộc thế giới, Đấng “giàu có nhưng đã trở nên nghèo vì chúng ta, để nhờ sự nghèo khó của Ngài mà chúng ta có thể trở nên giàu có.” Và chỉ khi chúng ta thực hiện được mục đích thiêng liêng trong sự sáng tạo của mình thì cuộc sống mới có thể là một phước lành cho chúng ta.

Thứ Tư

1) Vì mục đích gì Đức Chúa Trời ban cho mỗi người những ân tứ và trách nhiệm làm việc để cứu rỗi người khác? Efe. 4:11-13.

“Chính Ngài đã cho một số người làm sứ đồ, một số làm tiên tri, một số làm nhà truyền giáo, một số làm mục sư và giáo sư, nhằm mục đích hoàn thiện các thánh đồ trong công việc của chức dịch, nhằm gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến khi tất cả chúng ta đều đến.” đến sự hiệp nhất trong đức tin và trong sự nhận biết Con Thiên Chúa, con người hoàn hảo, theo tầm vóc viên mãn của Chúa Kitô.”

Nếu bạn chịu làm theo những gì Đấng Christ chỉ định cho các môn đồ của Ngài làm và thu phục các linh hồn cho Ngài, thì bạn sẽ cảm thấy cần có một trải nghiệm sâu sắc hơn và hiểu biết sâu sắc hơn về những điều thiêng liêng, và bạn sẽ đói khát sự công bình. Bạn sẽ cầu xin Chúa, đức tin của bạn sẽ được củng cố, và tâm hồn bạn sẽ được uống những ngụm nước sâu hơn từ giếng cứu rỗi. Việc gặp phải sự chống đối và đấu tranh sẽ dẫn bạn đến với Kinh thánh và lời cầu nguyện. Bạn sẽ lớn lên trong ân điển và sự hiểu biết về Đấng Christ, và bạn sẽ phát triển được một kinh nghiệm phong phú.

Tinh thần lao động vì tha vì người khác mang lại chiều sâu, sự ổn định và sự đáng yêu giống như Đấng Christ cho nhân vật, đồng thời mang lại bình an và hạnh phúc cho người sở hữu nó. Khát vọng rất cao. Không có chỗ cho sự lười biếng hay ích kỷ. Như vậy, những ai thực thi ân sủng Kitô giáo sẽ lớn lên và trở nên mạnh mẽ để làm việc cho Thiên Chúa. Họ sẽ có những hiểu biết tâm linh rõ ràng, một đức tin vững chắc, ngày càng tăng trưởng và sức mạnh cầu nguyện gia tăng. Thánh Linh của Chúa, tác động lên tâm hồn bạn, đánh thức sự hòa hợp thiêng liêng của tâm hồn để đáp lại sự tiếp xúc thiêng liêng. Như vậy, những người tận tâm nỗ lực vì tha vì lợi ích của người khác chắc chắn đang thực hiện sự cứu rỗi cho chính mình.

Thứ năm

1) Chúng ta hợp tác với Chúa như thế nào để mang lại lợi ích và sự cứu rỗi cho chính mình? I Ti-mô-thê 4:13, 16.

“Hãy tiếp tục đọc, khuyên nhủ và giảng dạy. hãy cẩn thận với chính mình và giáo lý; hãy kiên trì trong những điều này; vì làm như vậy, bạn sẽ cứu được chính mình và những người nghe bạn.”

Cách duy nhất để lớn lên trong ân sủng là thực hiện một cách vô vị lợi công việc mà Chúa Kitô đã giao phó cho chúng ta - tận tâm, trong khả năng của mình, giúp đỡ và chúc phúc cho những người cần sự giúp đỡ mà chúng ta có thể dành cho họ. . Sức mạnh đến từ việc tập luyện; hoạt động chính là điều kiện của cuộc sống. Những người tìm cách duy trì đời sống Cơ-đốc bằng cách thụ động tiếp nhận các phước lành đến từ ân điển mà không làm bất cứ điều gì cho Đấng Christ, chỉ đang cố gắng sống

vì ăn mà không làm việc. Và trong thế giới tâm linh cũng như trong thế giới tự nhiên, điều này luôn dẫn đến sự thoái hóa và suy thoái. Một người từ chối vận động tứ chi của mình sẽ sớm mất hết khả năng sử dụng chúng. Vì vậy, người Kitô hữu không thực thi các ân sủng Thiên Chúa ban không những không lớn lên trong Chúa Kitô mà còn mất đi sức mạnh mình đã có. Hội thánh của Đấng Christ là cơ quan được Đức Chúa Trời chỉ định để cứu rỗi con người. Sự mệnh của nó là mang Phúc âm đến với thế giới. Và nghĩa vụ thuộc về tất cả các Kitô hữu. Mỗi người, tùy theo tài năng và cơ hội của mình, phải hoàn thành sứ mệnh của Đấng Cứu Rỗi. Tình yêu của Chúa Kitô, được mặc khải nơi chúng ta, khiến chúng ta trở nên mắc nợ tất cả những ai chưa biết Ngài. Thiên Chúa đã ban ánh sáng cho chúng ta, không phải cho riêng chúng ta mà để tuôn đổ trên họ.

Thứ sáu

1) Nhiệm vụ của các thành viên trong hội thánh chân chính của Đấng Christ là gì? 16 tháng 3: 15.

“Hãy đi khắp thế gian rao giảng Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo”.

Nếu những người theo Đấng Christ tỉnh thức thực hiện bổn phận, thì ngày nay sẽ có hàng ngàn người rao giảng phúc âm ở những vùng đất ngoại đạo. Và tất cả những người không thể trực tiếp tham gia vào công việc vẫn nên hỗ trợ nó bằng phương tiện, sự cảm thông và lời cầu nguyện của họ. Và cần phải có nhiều lao động tận tâm hơn nữa cho các linh hồn ở các quốc gia theo đạo Thiên Chúa.

2) Chúng ta có thể làm việc cho Đấng Christ ở đâu? I Cô-rinh-tô 7:20.

“Mỗi người hãy ở trong tình trạng mà mình đã được kêu gọi.”

Chúng ta không cần phải đến những vùng đất ngoại đạo, hoặc thậm chí rời khỏi vòng nhà chật hẹp, nếu đó là nơi chúng ta có trách nhiệm làm việc cho Đấng Christ. Chúng ta có thể làm điều này trong gia đình, trong hội thánh, giữa những người mà chúng ta kết giao và những người chúng ta làm ăn.

Phần lớn cuộc đời của Đấng Cứu Rỗi trên đất là kiên nhẫn làm việc cực nhọc trong xưởng mộc ở Nazareth. Các thiên sứ phục vụ đã quan sát Chúa sự sống khi Ngài bước đi bên cạnh những người nông dân và công nhân, mà không được công nhận và không được tôn vinh. Ngài đã trung thành hoàn thành sứ mệnh của mình khi làm việc trong nghề thủ công khiêm tốn của Ngài cũng như khi Ngài chữa lành người bệnh hoặc bước đi trên những cơn sóng bão ở Ga-li-lê. Như vậy, trong những bổn phận khiêm tốn nhất và những chặng thấp nhất của cuộc đời, chúng ta có thể bước đi và làm việc cho Chúa Giêsu.

Sứ đồ nói: “Mỗi người đứng trước mặt Đức Chúa Trời theo chức danh mình được gọi” (I Cô-rinh-tô 7:24). Doanh nhân có thể tiến hành hoạt động kinh doanh của mình theo cách phù hợp

tôn vinh Thầy mình vì sự thành tín của Ngài. Nếu anh ta là một tín đồ thực sự của Đấng Christ, anh ta sẽ đưa tôn giáo của mình vào mọi việc được thực hiện và tiết lộ cho mọi người tinh thần của Đấng Christ. Người thợ máy có thể là một người đại diện siêng năng và trung thành của Đấng đã lao động trên con đường sống khiêm tốn giữa vùng núi Ga-li-lê. Do đó, mọi người nhân danh Chúa Kitô phải làm việc để những người khác, khi nhìn thấy những việc tốt lành của họ, có thể được hướng dẫn để tôn vinh Đấng Tạo Hóa và Đấng Cứu Chuộc của họ.

Thứ bảy

1) Có bao nhiêu thành viên trong hội thánh có công việc phải làm cho Chúa Giê-su và những người không biết Ngài? I Cô-rinh-tô 12:17-22.

"Nếu toàn bộ cơ thể là mắt, thì thính giác ở đâu? Nếu toàn bộ đều nghe, thì khứu giác sẽ ở đâu? Nhưng bây giờ Chúa đã đặt các bộ phận trong cơ thể, mỗi bộ phận theo ý Ngài muốn. Và nếu chúng là Tất cả một bộ phận, thân thể ở đâu? Vậy thì có nhiều bộ phận, nhưng chỉ có một thân thể. Và mắt không thể nói với tay rằng: Tôi không cần bạn; cũng như với đầu, với chân, tôi không cần. bạn. Nhưng những thành viên có vẻ yếu đuối nhất trong cơ thể đều cần thiết."

Nhiều người tự bào chữa cho việc không dâng các ân tứ của mình để phục vụ Đấng Christ vì những người khác có những ân tứ và lợi thế vượt trội hơn. Ý kiến chiếm ưu thế là chỉ những người có năng khiếu đặc biệt mới được yêu cầu dâng hiến khả năng của mình để phục vụ Chúa. Nhiều người hiểu rằng tài năng chỉ được trao cho một tầng lớp được ưu ái, loại trừ những người khác, những người rõ ràng không được mời tham gia lao động hoặc phần thưởng.

Nhưng điều này không được trình bày như thế trong dụ ngôn. Khi chủ nhà gọi đầy tớ đến, ông giao việc cho mỗi người.

Với tinh thần yêu thương, chúng ta phải thực hiện những bổn phận khiêm nhường của cuộc sống "như đối với Chúa" (Cô-lô-se 3:23). Nếu tình yêu Thiên Chúa ở trong trái tim thì nó sẽ được thể hiện trong cuộc sống. Hương thơm ngọt ngào của Đấng Ky Tô sẽ bao quanh chúng ta, và ảnh hưởng của chúng ta sẽ nâng cao tinh thần và ban phước.

Bạn không nên chờ đợi những sự kiện trọng đại hay chờ đợi những khả năng phi thường trước khi đi làm việc cho Chúa. Bạn không cần phải suy nghĩ xem thế giới sẽ nghĩ gì về bạn. Nếu cuộc sống hàng ngày của bạn là bằng chứng cho sự trong sạch và chân thành trong đức tin của bạn, và những người khác tin chắc rằng bạn muốn mang lại lợi ích cho họ, thì nỗ lực của bạn sẽ không hoàn toàn uổng phí.

Người môn đệ khiêm tốn nhất và nghèo nhất của Chúa Giêsu cũng có thể là phúc lành cho người khác. Họ có thể không nhận ra rằng họ đang làm điều tốt đặc biệt nào đó, nhưng bằng ảnh hưởng vô thức của mình, họ có thể bắt đầu những làn sóng phước lành ngày càng lan rộng và sâu sắc, và những kết quả may mắn mà họ có thể không bao giờ biết được cho đến ngày nhận được phần thưởng cuối cùng. Họ không cảm thấy hoặc biết rằng họ đang làm điều gì đó tuyệt vời.

Họ không được kêu gọi phải mệt mỏi vì lo lắng về thành công. Họ chỉ cần bình tĩnh tiến bước, trung thành thực hiện công việc mà Chúa quan phòng chỉ định, thì mạng sống của họ sẽ không vô ích. Tâm hồn của họ sẽ ngày càng trở nên giống Chúa Kitô; họ là những người cùng làm việc với Đức Chúa Trời trong đời này, và do đó đang chuẩn bị bản thân cho công việc vĩ đại hơn và niềm vui đích thực của cuộc sống sắp tới.

Bài 10 - Sự Hiểu Biết Về Thiên Chúa

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 10 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Và đây là sự sống đời đời: chỉ có Ngài là Đức Chúa Trời chân thật duy nhất và Chúa Giê-xu Christ mà Ngài đã sai đến." Giăng 17:3.

Chủ nhật

1) Thiên Chúa nói với giác quan của chúng ta như thế nào về tình yêu và vinh quang của Ngài? Thi Thiên 19:1-3; Rôm. 1:19, 20.

"Các tầng trời bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa, và bầu trời công bố công việc của bàn tay Ngài. Ngày này tuyên bố với ngày khác, và đêm này tỏ ra khôn ngoan cho đêm khác. Không có ngôn ngữ, không có lời nói, tiếng nói của họ được nghe thấy"; "bởi vì những gì có thể biết về Thiên Chúa đều được biểu lộ nơi họ, bởi vì Thiên Chúa đã biểu lộ điều đó cho họ. Vì những điều vô hình của Ngài từ khi sáng tạo thế giới, cả quyền năng vĩnh cửu lẫn thần tính của Ngài, đều được những vật được tạo ra hiểu và nhìn thấy rõ ràng."

Có nhiều cách mà Thiên Chúa đang tìm cách làm cho chúng ta nhận biết chính Ngài và đưa chúng ta vào sự hiệp thông với Ngài. Ồ

tấm lòng rộng mở sẽ được ấn tượng bởi tình yêu và vinh quang của Thiên Chúa như được mạc khải qua các công việc của bàn tay Ngài. Đôi tai chăm chú có thể nghe và hiểu được những lời truyền đạt của Thiên Chúa qua những sự vật trong thiên nhiên. Những cánh đồng xanh tươi, những cây cao chót vót, những nụ hoa, những đám mây bay qua, những cơn mưa rơi, dòng suối gầm rú, và vinh quang của các tầng trời, nói với tâm hồn chúng ta và mời gọi chúng ta làm quen với Đấng đã tạo nên tất cả. . .

Đấng Cứu Rỗi của chúng ta liên kết những bài học quý báu của Ngài với những điều trong thiên nhiên. Cây cối, chim chóc, hoa của thung lũng, những ngọn đồi, hồ nước và bầu trời tươi đẹp cũng như những sự việc và môi trường của cuộc sống hàng ngày đều được liên kết với những lời lẽ thật, để các bài học của Ngài có thể được áp dụng như vậy. nhiều lần được gợi lại trong ký ức, ngay cả giữa những lo toan bận rộn của cuộc sống lao động của con người.

Thứ hai

Đức Chúa Trời mong muốn con cái Ngài đánh giá cao công việc của Ngài và vui thích trước vẻ đẹp giản dị, êm đềm mà Ngài đã tô điểm cho ngôi nhà trần thế của chúng ta. Anh ấy là người yêu cái đẹp, và hơn hết là vẻ ngoài hấp dẫn, anh ấy yêu vẻ đẹp của tính cách; Ngài muốn chúng ta vun trồng sự thuần khiết và giản dị, vẻ duyên dáng lặng lẽ của những bông hoa.

1) Tác giả Thi Thiên đã nói gì sau khi suy ngẫm về công trình sáng tạo của Chúa? Thi Thiên 104:24, 27, 28, 31.

"Lạy Chúa, công việc của Chúa thật đa dạng biết bao! Chúa đã làm nên mọi sự một cách khôn ngoan; trái đất tràn đầy sự giàu có của Chúa... Mọi người đều trông đợi Chúa ban cho họ đồ ăn đúng lúc. Bằng cách ban cho họ, họ sẽ thu thập nó ; Chúa sẽ tay ra, thì chúng nó được chan chứa điều tốt lành... Sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va còn đến đời đời! Nguyện Đức Giê-hô-va vui mừng về công việc Ngài!".

Nếu chúng ta chú ý hơn thì công trình sáng tạo của Chúa sẽ dạy cho chúng ta những bài học quý giá về sự vâng phục và lễ thật. Từ các ngôi sao, trong cuộc hành trình vô hình xuyên không gian, đi theo con đường được chỉ định cho chúng từ thế kỷ này sang thế kỷ khác, cho đến nguyên tử nhỏ nhất, vạn vật trong tự nhiên đều tuân theo ý muốn của Đấng Tạo Hóa. Và Chúa trông chừng mọi thứ và duy trì mọi thứ Ngài đã tạo ra. Đấng duy trì vô số thế giới qua sự bao la, đồng thời trông nom nhu cầu của chú chim sẽ nâu nhỏ bé, ca hát giai điệu khiêm tốn của mình mà không hề sợ hãi. Khi con người bắt tay vào công việc lao động hàng ngày cũng như khi họ chuyên tâm cầu nguyện; khi họ đi ngủ vào ban đêm và khi họ thức dậy vào buổi sáng; khi người giàu dự tiệc trong cung điện của mình hoặc khi người nghèo quây quần con cái quanh chiếc bàn ít ỏi, mỗi người đều được Cha trên trời dịu dàng chăm sóc. Không có giọt nước mắt nào rơi ra mà Chúa không nhận ra. Không có nụ cười nào mà Ngài không để ý.

Nếu chúng ta chỉ tin vào điều này thì mọi lo lắng thái quá sẽ bị loại bỏ. Cuộc sống của chúng ta sẽ không đầy rẫy những thất vọng như bây giờ; bởi vì mọi sự, dù lớn hay nhỏ, sẽ được phó thác vào tay Thiên Chúa, Đấng không bối rối trước vô số mối quan tâm, hay bị gánh nặng bởi sức nặng của chúng. Vậy thì chúng ta nên tận hưởng sự nghỉ ngơi trong tâm hồn mà nhiều người đã xa lạ từ lâu.

Trong khi các giác quan của bạn đang say mê với vẻ đẹp hấp dẫn của Trái đất, hãy nghĩ về thế giới là điều sẽ đến, sẽ không bao giờ biết đến vết nhơ của tội lỗi và sự chết; nơi bề mặt của thiên nhiên sẽ không còn mang bóng dáng của lời nguyền nữa. Hãy để trí tưởng tượng của bạn vẽ nên ngôi nhà của những người được cứu, và hãy nhớ rằng nó sẽ huy hoàng hơn những gì trí tưởng tượng cao nhất của bạn có thể miêu tả. Trong những món quà đa dạng của Đức Chúa Trời trong thiên nhiên, chúng ta chỉ nhìn thấy tia sáng mờ nhạt nhất của vinh quang Ngài. Có lời viết: "Điều mắt chưa thấy, tai chưa nghe, lòng người chưa hề nghĩ đến, điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai yêu mến Người" (I Cô-rinh-tô 2:9).

Nhà thơ và người theo chủ nghĩa tự nhiên có nhiều điều để nói về thiên nhiên; nhưng chính Cơ đốc nhân là người vui mừng trước vẻ đẹp của trái đất với sự đánh giá cao hơn, bởi vì họ nhận ra công việc của Cha mình và nhận ra tình yêu của Ngài trong bông hoa, bụi cây và cái cây. Không ai có thể đánh giá đầy đủ tầm quan trọng của núi non, thung lũng, sông ngòi và biển cả mà không coi chúng là biểu hiện tình yêu của Thiên Chúa dành cho con người.

Thứ ba

1) Thiên Chúa mạc khải chính Ngài cho chúng ta bằng cách nào? I Cô-rinh-tô 2:10; Joe. 1:18.

“Thiên Chúa đã mạc khải chúng cho chúng ta bằng thần khí của Ngài”; “Chưa ai thấy Thiên Chúa bao giờ. Con Một ở trong lòng Chúa Cha đã mạc khải Người”.

Đức Chúa Trời phán với chúng ta qua công việc quan phòng của Ngài và qua ảnh hưởng của Thánh Linh Ngài trên tâm lòng. Trong hoàn cảnh và khu vực lân cận của chúng ta, trong những thay đổi diễn ra hàng ngày xung quanh chúng ta, chúng ta có thể tìm thấy những bài học quý giá, nếu trái tim chúng ta rộng mở để nhận ra chúng. Tác giả Thánh Vịnh, khi mô tả công cuộc quan phòng của Thiên Chúa, đã nói: “Trái đất tràn đầy lòng nhân hậu của Chúa” (Tv 33:5). “Người khôn ngoan hãy xem xét những điều này, và hãy xem xét lòng thương xót của Chúa” (Thi thiên 107:43).

Đức Chúa Trời phán với chúng ta bằng Lời Ngài. Ở đây chúng ta có sự mạc khải rõ ràng về bản chất của Ngài, về cách Ngài đối xử với con người và về công tác cứu chuộc vĩ đại. Mở ra trước mắt chúng ta lịch sử của các tổ phụ, các nhà tiên tri và những người thánh thiện khác thời cổ đại. Họ là những người “có cùng những đam mê như chúng ta” (Gia-cơ 5:17). Chúng ta thấy họ đã chiến đấu như thế nào qua những nỗi chán nản như chúng ta, họ đã rơi vào những cám dỗ như chúng ta đã làm như thế nào, nhưng họ lại được khích lệ và vượt qua nhờ ân sủng của Chúa, và khi quan sát họ, chúng ta được khuyến khích trong cuộc đấu tranh cho công lý.

Khi chúng ta đọc về những trải nghiệm quý giá mà họ được ban cho, ánh sáng, tình yêu và phúc lành mà họ được ban để tận hưởng, cũng như công việc họ hoàn thành nhờ ân sủng ban cho, tinh thần truyền cảm hứng cho họ đã thấp lên ngọn lửa động lực thánh thiện trong trái tim chúng ta, và mong muốn được giống họ về tính cách, và giống như họ, được bước đi với Chúa.

Thứ Tư

1) Chúng ta nên tìm hiểu ai qua Kinh Thánh? Joe. 5:39.

“Hãy tra xem Kinh thánh, vì tưởng rằng trong đó có sự sống đời đời, và chính Kinh thánh làm chứng về Ta”.

Chúa Giêsu đã nói về Kinh Thánh trong Cựu Ước - và điều này còn đúng hơn nữa trong Kinh Thánh Tân Ước, - “Chính Kinh Thánh làm chứng về Ta” (Giăng 5:39), Đấng Cứu Chuộc, Đấng mà chúng ta đặt hy vọng vào cuộc sống vĩnh cửu trung tâm. Đúng vậy, toàn bộ Kinh Thánh đều nói về Đấng Christ. Từ trình thuật đầu tiên về việc tạo dựng, vì “không có Ngài thì chẳng có gì được tạo thành” (Ga 1:3), - cho đến lời hứa cuối cùng: “Này đây Ta đến nhanh chóng” (Kh 22:12), chúng ta đang đọc từ việc làm của Ngài và nghe tiếng Ngài. Nếu bạn muốn làm quen với Đấng Cứu Rỗi, hãy nghiên cứu Kinh Thánh.

Đổ đầy trái tim của bạn với những lời của Thiên Chúa. Chúng là nước sống, làm dịu đi cơn khát cháy bỏng của bạn. Họ là bánh hằng sống từ trời, Chúa Giêsu tuyên bố: “Nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình”. Và Ngài giải thích điều đó bằng cách nói: “Những lời Ta phán với các người đều là thần linh và là sự sống” (Giăng 6:53 và 63). Cơ thể chúng ta được xây dựng bởi những gì chúng ta ăn và uống; và như điều đó xảy ra trong nền kinh tế tự nhiên, thì trong nền kinh tế tâm linh cũng vậy: chính những gì chúng ta suy ngẫm sẽ mang lại sắc thái và sức sống cho bản chất tâm linh của chúng ta.

Chủ đề cứu chuộc là chủ đề mà các thiên thần mong muốn tham dự; Đây sẽ là sự hiểu biết và bài ca của những người được cứu chuộc trong suốt nhiều thế kỷ vô tận của cõi vĩnh hằng. Chẳng lẽ bây giờ nó không đáng được xem xét và nghiên cứu kỹ lưỡng sao? Lòng thương xót và tình yêu vô hạn của Chúa Giêsu, sự hy sinh thay cho chúng ta, đòi hỏi sự suy tư nghiêm túc và trang trọng nhất. Chúng ta nên tập trung vào đặc tính của Đấng Cứu Chuộc và Đấng Cầu Thay yêu quý của chúng ta. Chúng ta nên suy ngẫm về sứ mệnh của Đấng đã đến để cứu dân Ngài khỏi tội lỗi. Như vậy, khi chúng ta chiêm ngưỡng các chủ đề thiên đàng, đức tin và tình yêu của chúng ta sẽ mạnh mẽ hơn, và những lời cầu nguyện của chúng ta sẽ ngày càng được Chúa chấp nhận, bởi vì chúng sẽ ngày càng hòa quyện với đức tin và tình yêu. Họ sẽ thông minh và nhiệt thành. Sẽ có sự tin cậy thường xuyên hơn nơi Chúa Giê-su và kinh nghiệm sống động hàng ngày về quyền năng cứu rỗi hoàn toàn của Ngài cho tất cả những ai đến với Đức Chúa Trời qua Ngài.

Khi suy ngẫm về sự hoàn hảo của Đấng Cứu Rỗi, chúng ta sẽ mong muốn được biến đổi hoàn toàn và đổi mới theo hình ảnh thanh khiết của Ngài. Sẽ có sự đói khát của tâm hồn để trở nên giống như Đấng mà chúng ta tôn thờ. Càng suy nghĩ về Đấng Christ, chúng ta càng nói về Ngài với người khác và đại diện cho Ngài trước thế giới.

Thứ năm

1) Chúng ta có thể nhờ người khác biết ý muốn Chúa hay chúng ta nên tự mình tìm cách biết ý muốn đó? Rô-m. 14:12; Công vụ 17:11.

“Để mọi người khai trình việc mình với Thiên Chúa”; “Những người này còn cao quý hơn những người ở Tê-sa-lô-ni-ca, vì họ rất vui mừng tiếp nhận những lời đó và hằng ngày tra xem Kinh Thánh xem những điều đó có đúng như vậy không.”

Kinh thánh không được viết chỉ dành cho người nghiên cứu; đúng hơn, nó được thiết kế cho những người bình thường. Những chân lý vĩ đại cần thiết cho sự cứu rỗi được nói ra rõ ràng như giữa trưa; và không ai sẽ bị lừa dối và lạc đường, ngoại trừ những người đi theo sự phán xét của chính mình hơn là ý muốn được bày tỏ rõ ràng của Đức Chúa Trời.

Chúng ta không được lấy lời chứng của bất kỳ người nào về những gì Kinh thánh dạy, nhưng chúng ta phải tự mình nghiên cứu lời Chúa. Nếu chúng ta để người khác suy nghĩ hộ mình, năng lượng của chúng ta sẽ yếu đi và khả năng của chúng ta sẽ bị hạn chế.

Các khả năng cao quý của trí óc, do thiếu luyện tập về các chủ đề đáng tập trung, có thể trở nên yếu đi đến mức mất khả năng nắm bắt ý nghĩa sâu xa của Lời Chúa. Tâm trí sẽ mở rộng nếu nó được sử dụng để tìm kiếm mối liên hệ giữa các chủ đề trong Kinh thánh, so sánh Kinh thánh với Kinh thánh và những điều thuộc linh với tâm linh.

Không có gì có tính toán để củng cố trí tuệ hơn việc nghiên cứu Kinh thánh.

Không có cuốn sách nào khác có tác dụng mạnh mẽ trong việc nâng cao tư tưởng, tăng cường năng lực cho bằng những chân lý rộng rãi và cao quý của Kinh thánh. Nếu Lời Chúa được nghiên cứu đúng cách, con người sẽ có đầu óc rộng lượng, tính cách cao thượng và mục đích ổn định như điều hiếm thấy trong thời đại này.

Thứ sáu

1) Chúng ta nên học Kinh Thánh như thế nào? Là một. 28:13.

“Như vậy, lời Đức Giê-hô-va sẽ đối với họ là điều răn nói điều răn, điều răn nói điều răn, quy tắc nói quy tắc, quy tắc nói quy tắc: một ít ở đây, một ít ở đó.”

Nhưng việc đọc Kinh Thánh vội vàng sẽ mang lại rất ít lợi ích. Một người có thể đọc toàn bộ Kinh Thánh từ đầu đến cuối nhưng không thấy được vẻ đẹp hoặc hiểu được ý nghĩa sâu xa, ẩn giấu của nó. Một đoạn văn được nghiên cứu cho đến khi tâm trí hiểu rõ ý nghĩa của nó và mối liên hệ của nó với kế hoạch cứu rỗi là hiển nhiên, sẽ có giá trị lớn hơn nhiều so với việc đọc kỹ nhiều chương mà không có mục đích xác định nào và không thu được bất kỳ sự hướng dẫn tích cực nào. Hãy giữ Kinh Thánh bên mình. Khi có cơ hội, hãy đọc nó; sửa chữa các văn bản trong bộ nhớ của bạn.

Ngay cả khi đi bộ trên phố, bạn có thể đọc một đoạn văn và suy ngẫm về nó, nhờ đó ghi nhớ nó trong tâm trí.

Chúng ta không thể có được sự khôn ngoan nếu không có sự quan tâm nhiệt thành và nghiên cứu cầu nguyện. Trên thực tế, một số phần Kinh thánh quá rõ ràng để có thể hiểu lầm.

hiểu; nhưng cũng có những ý nghĩa khác không nằm ở bề ngoài, chỉ cần nhìn thoáng qua là có thể nhận ra. Kinh thánh phải được so sánh với Kinh thánh. Phải có sự nghiên cứu và suy ngẫm cẩn thận kèm theo lời cầu nguyện. Và nghiên cứu như vậy sẽ được khen thưởng phong phú. Giống như người thợ mỏ phát hiện ra những mạch kim loại quý ẩn dưới bề mặt trái đất, thì người kiên trì tìm kiếm Lời Chúa như kho báu ẩn giấu cũng sẽ tìm thấy những sự thật có giá trị cao nhất, vốn bị che giấu khỏi tầm nhìn của người tìm kiếm bất cẩn. Những lời soi dẫn, được suy ngẫm trong lòng, sẽ như dòng nước chảy từ nguồn sự sống.

Thứ bảy

1) Ai có thể mở trí hiểu của chúng ta để hiểu Kinh Thánh? Bằng phương tiện gì?

I Cô-rinh-tô 2:10.

“Thiên Chúa đã mạc khải chúng cho chúng ta bằng Thánh Thần của Ngài”.

Không bao giờ nên học Kinh Thánh mà không cầu nguyện. Trước khi mở các trang của nó, chúng ta phải cầu xin sự soi sáng của Chúa Thánh Thần và điều đó sẽ được ban cho. Khi Na-tha-na-ên đến với Chúa Giê-su, Đấng Cứu Rỗi đã kêu lên: “Đây quả thật là một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có chút gì gian dối”.

Nathanael nói: “Chúa biết tôi từ đâu?” Chúa Giê-su trả lời: “Trước khi Phi-líp gọi con, Ta đã thấy con ở dưới cây vả” (Ga 1:47,48). Và Chúa Giê-su cũng sẽ nhìn thấy chúng ta trong những nơi cầu nguyện bí mật, nếu chúng ta tìm kiếm ánh sáng của Ngài, để chúng ta có thể biết điều gì là sự thật. Các thiên thần từ thế giới ánh sáng sẽ ở bên những người có tấm lòng khiêm nhường tìm kiếm sự hướng dẫn thiêng liêng.

Đức Thánh Linh tôn cao và tôn vinh Đấng Cứu Rỗi. Công việc của Ngài là giới thiệu Đấng Christ, sự thanh khiết của sự công chính của Ngài và sự cứu rỗi vĩ đại mà chúng ta có được qua Ngài. Chúa Giê-su đã nói: “Người sẽ nhận những gì của Thầy và sẽ loan báo cho anh em” (Ga 16,14). Thần Khí sự thật là

người thầy hữu hiệu duy nhất của lẽ thật thiêng liêng. Đức Chúa Trời quý trọng loài người biết bao vì Ngài đã ban Con Ngài để chết thay cho loài người, và bổ nhiệm Thánh Linh của Ngài làm người thầy và người hướng dẫn thường xuyên của con người!

Bài 11 - Đặc Quyền Cầu Nguyện

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 11 - Ellen G. White.

Câu Vàng: "Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi việc hãy trình các lời cầu xin của mình trước mặt Đức Chúa Trời bằng lời cầu nguyện, nài xin và sự tạ ơn."

Phi-líp 4:6.

Chủ nhật

1) Chúa khuyên chúng ta luôn làm điều gì? Tới Thess. 5:17.

"Cầu nguyện không ngừng"

Qua thiên nhiên và sự mặc khải, qua sự quan phòng của Ngài và nhờ ảnh hưởng của Thánh Linh Ngài, Đức Chúa Trời phán với chúng ta. Nhưng điều này là không đủ; chúng ta cũng cần trút hết tâm hồn mình với Ngài, để có được đời sống và năng lượng thiêng liêng, chúng ta phải có mối quan hệ thực sự với Cha trên trời. Tâm trí chúng ta có thể hướng về Ngài; chúng ta có thể suy ngẫm về các công việc của Ngài, lòng thương xót của Ngài, các phước lành của Ngài; nhưng theo nghĩa rộng nhất thì đây không phải là giao tiếp với Ngài, để giao tiếp với Chúa, chúng ta phải có điều gì đó để nói với Ngài về đời sống thực của mình.

Cầu nguyện là mở lòng ra với Thiên Chúa như với một người bạn. Không nhất thiết phải cho Thiên Chúa biết chúng ta là ai; nhưng để giúp chúng ta đón nhận Ngài. Cầu nguyện không đưa Thiên Chúa xuống với chúng ta nhưng nâng chúng ta lên với Ngài.

Khi Chúa Giêsu ở trần gian, Ngài đã dạy các môn đệ cách cầu nguyện.

Ông hướng dẫn họ trình bày những nhu cầu hàng ngày của mình trước mặt Chúa và trao mọi lo lắng của họ cho Ngài. Và sự chắc chắn mà Ngài dành cho họ rằng những lời thỉnh cầu của họ sẽ được lắng nghe cũng là điều chắc chắn đối với chúng tôi.

Chính Chúa Giêsu, khi ở giữa loài người, cũng thường cầu nguyện.

Đấng Cứu Rỗi tự nhận ra Ngài với những nhu cầu và điểm yếu của chúng ta, trong đó Ngài trở thành một người cầu xin, một kẻ ăn xin tìm kiếm từ Cha Ngài những nguồn sức mạnh mới, để Ngài có thể được củng cố cho bốn phận và thử thách. Anh ấy là tấm gương của chúng tôi trong mọi việc.

Người là người anh em trong những bệnh tật của chúng ta: "Người đã bị cám dỗ đủ mọi cách cũng như chúng ta"; nhưng, giống như Đấng vô nhiễm nguyên tội, bản chất của Ngài đã tránh xa sự ác; Ngài đã chịu đựng những đấu tranh và tra tấn tâm hồn trong một thế giới tội lỗi. Nhân tính của Ngài khiến cho việc cầu nguyện trở thành một điều cần thiết và một đặc ân. Ông tìm thấy sự an ủi và niềm vui trong mối quan hệ với Cha Ngài, và nếu Đấng Cứu Rỗi

Trong số loài người, Con Thiên Chúa, cảm thấy cần phải cầu nguyện, thì những con người yếu đuối, đầy tội lỗi lại càng cảm thấy cần phải cầu nguyện nhiệt thành và liên tục biết bao.

Thứ hai

1) Đức Chúa Trời muốn ban điều gì cho những ai cầu nguyện với Ngài? I Cô-rinh-tô 2:9.

“Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, lòng người chưa hề nghĩ tới, đó là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai yêu mến Người”.

Cha Thiên Thượng của chúng ta chờ đợi để tuôn đổ trên chúng ta phước hạnh trọn vẹn của Ngài. Đặc quyền của chúng ta là được uống sâu từ nguồn tình yêu vô hạn. Thật tuyệt vời biết bao khi chúng ta cầu nguyện rất ít! Đức Chúa Trời sẵn sàng và vui lòng lắng nghe lời cầu nguyện chân thành của những người con khiêm nhường nhất của Ngài, tuy nhiên chúng ta vẫn tỏ ra rất miễn cưỡng trong việc trình bày những nhu cầu của mình cho Đức Chúa Trời. Các thiên thần trên Thiên đàng có thể nghĩ gì về những con người tội nghiệp, vô vọng, bị cám dỗ, khi trái tim yêu thương vô hạn của Thiên Chúa hướng về họ, sẵn sàng ban cho họ nhiều hơn những gì họ cầu xin hay suy nghĩ, vậy mà họ lại cầu nguyện? , và có quá ít đức tin? Các thiên thần thích phủ phục trước Thiên Chúa; Họ thích được ở gần Ngài, họ coi sự hiệp thông với Thiên Chúa là niềm vui cao nhất của họ, tuy nhiên con cái trần gian, những người rất cần sự giúp đỡ mà chỉ Thiên Chúa mới có thể ban, lại dường như bằng lòng bước đi mà không có ánh sáng của Thánh Thần Ngài, sự đồng hành của Ngài. Ngài, về sự hiện diện của Ngài.

Bóng tối của ma quỷ vây quanh những người bỏ bê việc cầu nguyện. Những cám dỗ do kẻ thù gợi ý dụ dỗ chúng ta phạm tội; và tất cả điều này là do họ không tận dụng những đặc ân mà Thiên Chúa đã ban cho họ trong việc chỉ định cầu nguyện thiêng liêng. Tại sao con cái Thiên Chúa lại miễn cưỡng cầu nguyện, khi cầu nguyện là chìa khóa trong tay đức tin để mở kho thóc Thiên Đường, nơi chứa đựng nguồn lực vô hạn của Đấng Toàn Năng? Nếu không ngừng cầu nguyện và siêng năng tỉnh thức, chúng ta có nguy cơ trở nên bất cẩn và lạc khỏi con đường ngay thẳng. Kẻ thù liên tục tìm cách cản trở con đường dẫn tới ngai tòa thương xót, kéo chúng ta, bằng lời khản cầu và đức tin nhiệt thành, nhận được ân sủng và sức mạnh để chống lại cám dỗ.

Thứ ba

1) Kinh Thánh đưa ra lời khuyên nào để chúng ta không bị ma quỷ dẫn dắt? Tes. 5:17.

"Cầu nguyện không ngừng."

Có những điều kiện nhất định mà chúng ta có thể mong đợi Chúa nghe và đáp lại lời cầu nguyện của chúng ta. Một trong những điều đầu tiên là chúng ta cảm thấy mình cần sự giúp đỡ của Ngài. Ngài hứa: “Ta sẽ đổ nước cho kẻ khát, cho suối chảy trên đất khô”.

(Ê-sai 44:3). Những ai đói khát sự công chính, những ai khao khát Thiên Chúa, chắc chắn rằng họ sẽ được thỏa mãn. Tâm hồn phải rộng mở trước ảnh hưởng của Thánh Thần, nếu không thì không thể nhận được phúc lành của Thiên Chúa.

Bản thân nhu cầu lớn lao của chúng ta là một lý lẽ và biện hộ một cách hùng hồn nhất

có lợi cho chúng tôi. Nhưng chúng ta phải tìm kiếm Chúa để thực hiện những điều này cho chúng ta.

Ngài nói: “Hãy xin thì sẽ được.” (Ma-thi-ơ 7:7). “Đấng đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy, thì Ngài há chẳng ban mọi sự ở với Con ấy cho chúng ta sao (Rô-ma 8:32)?”

Nếu chúng ta áp ủ sự gian ác trong lòng, nếu chúng ta bám víu vào bất kỳ tội lỗi nào đã biết, thì Chúa sẽ không nghe chúng ta; nhưng lời cầu nguyện của tâm hồn thống hối và ăn năn luôn được chấp nhận. Khi tất cả những lỗi lầm đã biết đều được sửa chữa, chúng ta có thể tin rằng Chúa sẽ chấp nhận những lời cầu xin của chúng ta. Công lao của chúng ta sẽ không bao giờ khiến chúng ta được ơn Chúa; chính công nghiệp của Chúa Kitô sẽ cứu chúng ta, máu của Người sẽ thanh tẩy chúng ta; tuy nhiên, chúng tôi có việc phải làm trong việc tuân thủ các điều kiện chấp nhận.

2) Chúng ta nên trình bày những lời cầu xin của mình với Chúa như thế nào? Di. 1:6

“Nhưng hãy hỏi với đức tin, đừng nghi ngờ.”

Một yếu tố khác để vượt qua lời cầu nguyện là đức tin. “...người đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài hiện hữu và Ngài ban thưởng cho những ai tìm kiếm Ngài” (Hê-bơ-rơ 11:6).

Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Người: “Bất cứ điều gì các con cầu nguyện, hãy tin rằng các con đã nhận được, thì các con sẽ nhận được điều đó” (Mác 11:24). Chúng ta có tin theo lời Ngài không?

Sự chắc chắn là rộng rãi và không giới hạn; và Đấng đã hứa là thành tín. Khi không nhận được chính xác những điều chúng ta cầu xin trong thời gian chúng ta cầu xin, chúng ta vẫn phải tin rằng Chúa nghe thấy và Ngài sẽ đáp lại lời cầu nguyện của chúng ta. Chúng ta quá dễ sai lầm và thiếu cận đến nỗi đôi khi chúng ta cầu xin những điều không phải là phước lành cho chúng ta, và Cha trên trời của chúng ta sẽ

đáp lại những lời cầu nguyện của chúng ta một cách triu mến bằng cách ban cho chúng ta điều tốt nhất cho chúng ta - điều mà chính chúng ta mong muốn nếu, với tầm nhìn được soi sáng thiêng liêng, chúng ta có thể nhìn thấy mọi thứ như chúng thực sự là. Khi những lời cầu nguyện của chúng ta dường như không được đáp lại, chúng ta phải giữ chặt lời hứa; vì thời điểm trả lời chắc chắn sẽ đến, và chúng ta sẽ nhận được phước lành mà chúng ta cần nhất. Nhưng giả vờ rằng lời cầu nguyện luôn được đáp lại theo cùng một cách và đối với điều cụ thể mà chúng ta mong muốn là sự tự phụ. Đức Chúa Trời quá khôn ngoan để không phạm sai lầm, và quá tốt lành nên không từ chối điều tốt lành nào dành cho những người bước đi ngay thẳng. Vì vậy, đứng ngại tin cậy Ngài, ngay cả khi bạn không thấy câu trả lời ngay lập tức cho lời cầu nguyện của mình. Hãy nương tựa vào lời hứa chắc chắn của Ngài: “Hãy xin thì sẽ được” (Ma-thi-ơ 7:7).

Thứ Tư

1) Chúa Giêsu đã nói gì về kết quả của việc cầu nguyện không ngừng? Luce. 18:7, 8.

“Và Thiên Chúa há chẳng ban công lý cho những người Người tuyển chọn, những người ngày đêm kêu cầu Người, mặc dù Người chậm chạp với họ sao? Tôi bảo cho các ông biết, Người sẽ ban công lý cho họ một cách nhanh chóng.”

Nếu chúng ta đưa ra lời khuyên với những nghi ngờ và sợ hãi của mình, hoặc tìm cách giải quyết mọi thứ mà chúng ta không thể nhìn thấy rõ ràng, trước khi có đức tin, thì những bối rối sẽ chỉ gia tăng và sâu sắc hơn. Nhưng nếu chúng ta đến với Chúa mà cảm thấy bất lực và

phụ thuộc, như chúng ta thực sự là, và, trong đức tin khiêm tốn, tin tưởng, chúng ta trình bày các nhu cầu của mình cho Đấng có sự hiểu biết vô hạn, Đấng nhìn thấy mọi sự trong tạo vật, và Đấng cai trị mọi sự bằng ý muốn và lời nói của Ngài, Ngài có thể và sẽ đáp lại tiếng kêu của chúng ta, và sẽ làm cho ánh sáng chiếu rọi vào tâm hồn chúng ta. Thông qua lời cầu nguyện chân thành, chúng ta được kết nối với tâm trí của Đấng Vô tận. Có thể chúng ta không cùng lúc có được bằng chứng đáng chú ý rằng khuôn mặt của Đấng Cứu Chuộc đang hướng về phía chúng ta với lòng trắc ẩn và yêu thương; nhưng mọi chuyện chỉ có vậy thôi. Chúng ta có thể không cảm nhận được sự đụng chạm hữu hình của Ngài, nhưng bàn tay của Ngài ở trên chúng ta trong tình yêu và sự dịu dàng nhân ái.

2) Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta không tha thứ lỗi lầm của anh em mình? Ma-thi-ơ 6:15.

“Nhưng nếu không tha thứ cho người ta, thì Cha các người cũng sẽ không tha thứ cho các người”.

Khi chúng ta đến cầu xin lòng thương xót và phúc lành của Thiên Chúa, chúng ta phải có tinh thần yêu thương và tha thứ trong lòng. Làm sao chúng ta có thể cầu nguyện: “Xin tha nợ chúng tôi như chúng tôi cũng tha kẻ có nợ chúng tôi” (Ma-thi-ơ 6:12), mà vẫn nuôi dưỡng tinh thần bất hòa? Nếu chúng ta mong đợi lời cầu nguyện của mình được lắng nghe, chúng ta phải tha thứ cho người khác theo cách tương tự và ở mức độ tương tự như chúng ta mong đợi được tha thứ cho chính mình.

Kiên trì cầu nguyện đã được coi là điều kiện để được chấp nhận. Chúng ta phải luôn cầu nguyện nếu muốn lớn lên trong đức tin và kinh nghiệm. Chúng ta phải “kiên trì cầu nguyện”, “tiếp tục cầu nguyện và tỉnh thức với lòng tạ ơn” (Rm.12:12; Col.4:2). Phi-e-rơ khuyên các tín đồ “hãy tiết độ và tỉnh thức trong khi cầu nguyện” (1 Phi-e-rơ 4:7).

Phao-lô hướng dẫn: “Tuy nhiên, trong mọi việc, hãy trình những lời cầu xin của anh em trước mặt Đức Chúa Trời, bằng lời cầu nguyện, nài xin và sự tạ ơn” (Phi-líp 4:6). Giuđa nói: “Hỡi anh em yêu dấu, hãy cầu nguyện trong Chúa Thánh Thần, hãy giữ mình trong tình yêu Thiên Chúa” (Jude 20, 21). Cầu nguyện không ngừng là sự kết hợp không ngừng của tâm hồn với Thiên Chúa, để sự sống của Thiên Chúa tuôn chảy vào đời sống chúng ta; và từ cuộc sống của chúng ta, sự trong sạch và thánh thiện sẽ quay về với Thiên Chúa.

Cần phải siêng năng cầu nguyện; Đừng để bất cứ điều gì ngăn cản bạn. Hãy cố gắng hết sức để duy trì sự hiệp thông cởi mở giữa Chúa Giêsu và tâm hồn của chính bạn. Hãy tìm mọi cơ hội để đến nơi thường cầu nguyện. Những người thực sự tìm kiếm sự hiệp thông với Thiên Chúa sẽ được nhìn thấy trong buổi nhóm cầu nguyện, trung thành thực hiện bổn phận của mình, chú ý và mong muốn gạt hái mọi lợi ích mà họ có thể đạt được.

Họ sẽ tận dụng mọi cơ hội để đặt mình vào nơi có thể đón nhận những tia sáng từ Thiên Đàng.

Thứ năm

1) Đa-ni-ên cầu nguyện riêng với Chúa bao nhiêu lần một ngày? Đa-ni-ên 6:10.

“Daniel... ba lần một ngày anh ấy quỳ xuống cầu nguyện và tạ ơn Chúa, như anh ấy vẫn thường làm trước đây.”

Chúng ta phải cầu nguyện trong vòng gia đình; và trên hết, chúng ta không được bỏ qua lời cầu nguyện thầm kín, vì đó là cuộc sống của tâm hồn. Linh hồn không thể thịnh vượng nếu lơ là việc cầu nguyện. Cầu nguyện trong gia đình và cầu nguyện chung vẫn chưa đủ. Trong cô tịch, hãy để tâm hồn được mở ra cho cái nhìn dò xét của Thiên Chúa. Lời cầu nguyện bí mật chỉ được nghe bởi Thiên Chúa, Đấng nghe lời cầu nguyện. Không có đôi tai tò mò nào nên bị gánh nặng với những kiến nghị như vậy. Trong lời cầu nguyện bí mật, linh hồn thoát khỏi ảnh hưởng của môi trường, không bị kích động. Bình tĩnh nhưng nhiệt thành, cô sẽ đến được với Chúa. Nhẹ nhàng và lâu dài sẽ là ảnh hưởng phát ra từ Đấng nhìn thấy trong bí mật và có đôi tai rộng mở để nghe lời cầu nguyện xuất phát từ trái tim. Bằng đức tin bình thản và đơn sơ, linh hồn duy trì sự hiệp thông với Thiên Chúa và hấp thụ những tia sáng thần linh để củng cố và nâng đỡ linh hồn trong cuộc xung đột với Satan. Chúa là tháp sức mạnh của chúng tôi.

Hãy cầu nguyện trong phòng của bạn; và khi bạn thực hiện công việc hàng ngày của mình, hãy để trái tim bạn hướng lên Chúa nhiều lần. Đây là cách Enoch bước đi với Chúa. Những lời cầu nguyện thầm lặng này bay lên ngai ân sủng như hương thơm quý giá trước ngai ân sủng. Sa-tan không thể chiến thắng người có tấm lòng hướng về Đức Chúa Trời như vậy.

Không có thời gian hoặc địa điểm không thích hợp để dâng lời cầu xin lên Chúa. Không có gì có thể ngăn cản chúng ta nâng tâm hồn lên trong tinh thần cầu nguyện chân thành. Giữa đám đông trên đường phố, giữa một cuộc mua bán thương mại, chúng ta có thể cầu xin Chúa và cầu nguyện xin Chúa hướng dẫn, như Nê-hê-mi đã làm khi ông trình bày lời thỉnh cầu của mình trước nhà vua. Artaxerxes. Chúng ta có thể tìm thấy tử cầu nguyện ở bất cứ đâu. Chúng ta phải liên tục mở cửa trái tim và lời mời ngày càng tăng lên để Chúa Giêsu có thể đến và cư trú như một vị khách trên trời trong tâm hồn chúng ta.

Mặc dù xung quanh chúng ta có thể có một bầu không khí ô nhiễm, bại hoại, nhưng chúng ta không cần phải hít thở khí độc này mà có thể sống trong môi trường thanh khiết của Thiên đàng. Chúng ta có thể đóng mọi cánh cửa khỏi những tưởng tượng không trong sạch và những ý nghĩ xấu xa bằng cách nâng tâm hồn mình lên trước sự hiện diện của Chúa qua lời cầu nguyện chân thành. Những ai có tấm lòng rộng mở để đón nhận sự giúp đỡ và phúc lành của Thiên Chúa sẽ bước đi trong bầu không khí thánh thiện hơn bầu không khí dưới đất và sẽ thường xuyên hiệp thông với Thiên Đàng.

Chúng ta cần có những quan điểm rõ ràng hơn về Chúa Giêsu và hiểu biết rộng hơn về giá trị của những thực tại vĩnh cửu. Vẻ đẹp thánh thiện phải tràn ngập tâm hồn con cái Thiên Chúa; và để điều này được hoàn thành, chúng ta phải tìm kiếm những điều mặc khải thiêng liêng về những điều trên trời.

Hãy để tâm hồn được mở rộng và nâng cao, để Thiên Chúa ban cho chúng ta hơi thở bầu khí thiên đàng. Liệu chúng ta có thể ở gần Chúa đến mức, trong mỗi thử thách bất ngờ, suy nghĩ của chúng ta hướng về Ngài một cách tự nhiên như hoa hướng về mặt trời.

Hãy trình bày những nhu cầu, niềm vui, nỗi buồn, sự quan tâm và nỗi sợ hãi của bạn trước mặt Chúa. Bạn không thể làm Ngài quá tải; bạn không thể làm Ngài mệt mỏi. Người đếm từng sợi tóc trên đầu mình không thờ ơ với nhu cầu của con cái mình. “vì Chúa đầy lòng thương xót và nhân ái” (Gia-cơ 5:11). Trái tim yêu thương của Ngài cảm động trước nỗi đau buồn của chúng ta, và thậm chí bởi cách chúng ta bày tỏ chúng. Hãy mang đến cho Ngài mọi điều khiến tâm trí bạn bối rối. Không có gì là quá lớn để Ngài có thể mang theo, vì

Ngài duy trì các thế giới và cai trị mọi công việc của Vũ trụ. Không có điều gì liên quan đến sự bình an của chúng ta mà Ngài không để ý đến là không đáng kể. Không có chương nào trong kinh nghiệm của chúng ta quá đen tối để Ngài đọc được; Không có vấn đề rắc rối nào quá khó để Ngài giải quyết. Không một tai họa nào có thể xảy đến với những đứa con nhỏ nhất của Ngài, không một nỗi lo lắng nào quấy rầy tâm hồn họ, không một tiếng reo vui nào, không một lời cầu nguyện chân thành nào thoát ra khỏi môi họ, mà Cha Thiên Thượng của chúng ta không để ý đến, hoặc không thu hút được sự quan tâm ngay lập tức của Ngài. Ngài “chữa lành những tấm lòng tan vỡ và băng bó vết thương của họ” (Thi Thiên 147:3). Mối liên hệ giữa Thiên Chúa và mỗi linh hồn rất rõ ràng và trọn vẹn, như thể không có linh hồn nào khác mà Ngài đã ban Con yêu dấu của Ngài cho.

Thứ sáu

Chúa Giêsu nói: “Các con sẽ nhân danh Thầy mà cầu xin, và Thầy không nói với các con rằng Thầy sẽ cầu xin Chúa Cha cho các con, vì chính Chúa Cha yêu thương các con” (Ga 16:26 và 27). “Thầy đã chọn anh em. để bất cứ điều gì anh em nhân danh Thầy xin Chúa Cha, Người sẽ ban cho anh em” (Ga 15:16). Nhưng cầu nguyện nhân danh Chúa Giêsu không chỉ đơn thuần nhắc đến danh Ngài ở đầu và cuối lời cầu nguyện. Đó là cầu nguyện theo tâm trí và tinh thần của Chúa Giêsu, khi chúng ta tin vào lời hứa của Ngài, yên nghỉ trong ân sủng của Ngài và làm công việc của Ngài.

1) Sự mệnh của Chúa Kitô là gì? Ma-thi-ơ 20:28.

“Con Người đến không phải để được phục vụ nhưng để phục vụ và hiến mạng sống làm giá chuộc nhiều người”.

Thiên Chúa không có ý định cho bất kỳ ai trong chúng ta trở thành ẩn sĩ hay tu sĩ, và rút lui khỏi thế gian để cống hiến hết mình cho các hoạt động thờ phượng. Cuộc sống phải giống như cuộc sống của Chúa Kitô - giữa núi non và đám đông. Người không làm gì khác ngoài cầu nguyện sẽ sớm ngừng làm việc đó, nếu không lời cầu nguyện của người đó sẽ trở nên hình thức và thông lệ. Khi con người rút lui khỏi đời sống xã hội, rời xa phạm vi các nghĩa vụ Kitô giáo và khỏi việc vác thập giá; khi họ ngừng làm việc nhiệt tình cho Thầy, Đấng đã làm việc nhiệt tình cho họ, họ đánh mất mục tiêu thiết yếu của việc cầu nguyện và không có động lực để sùng kính. Những lời cầu nguyện của bạn trở nên cá nhân và ích kỷ. Họ không thể cầu nguyện cho những nhu cầu của nhân loại hay cho việc xây dựng vương quốc của Đấng Christ, mà lại cầu xin sức mạnh để cùng làm việc.

Thật là một sự mất mát cho chúng ta khi chúng ta bỏ qua đặc ân củng cố và khích lệ lẫn nhau trong việc phục vụ Chúa. Những lễ thật trong Lời Ngài mất đi sức sống và tầm quan trọng trong tâm trí. Tâm hồn chúng ta không còn được soi sáng và đánh thức bởi ảnh hưởng thánh hóa của nó, và chúng ta sa sút về mặt tâm linh. Chúng ta đánh mất nhiều điều trong mối quan hệ của mình với tư cách là Kitô hữu vì thiếu sự cảm thông với nhau. Người khép kín mình sẽ không lấp đầy được vị trí mà Chúa đã hoạch định cho người đó. Việc trau dồi đúng đắn các yếu tố xã hội trong bản chất của chúng ta khiến chúng ta có sự cảm thông với người khác, trở thành phương tiện để phát triển bản thân và trở nên mạnh mẽ hơn trong việc phục vụ Chúa.

2) Đức Chúa Trời mong muốn có mối quan hệ nào giữa con cái Ngài để họ trưởng thành về mặt thiêng liêng? Đại tá 3:12-16.

“Vây, là những người được Đức Chúa Trời chọn, thánh và yêu dấu, hãy mặc lấy lòng thương xót, nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục, chịu đựng lẫn nhau và tha thứ cho nhau, nếu có ai phàn nàn với nhau, như Đấng Christ đã tha thứ cho anh em. , anh em cũng vậy. Và trên hết, hãy mặc lấy tình yêu thương, đó là mối dây của sự hoàn hảo. Và sự bình an của Thiên Chúa, mà anh em cũng được kêu gọi trong một thân thể, hãy ngự trị trong tâm hồn anh em, và hãy tạ ơn. Lời Chúa Kitô ngự trong anh em thật dồi dào, với mọi sự khôn ngoan, dùng thánh vịnh, thánh ca và thánh ca và các bài hát thiêng liêng để dạy dỗ và khuyên nhủ nhau; hãy ca hát mừng Chúa với lòng đầy ân sủng.”

Nếu các Cơ-đốc nhân kết hợp với nhau, nói với nhau về tình yêu thương của Đức Chúa Trời và những lẽ thật quý giá về sự cứu chuộc, thì tấm lòng của chính họ sẽ được tươi mới và họ sẽ làm tươi mới lẫn nhau. Hàng ngày chúng ta nên học hỏi nhiều hơn từ Cha thiên thượng, có được trải nghiệm mới về ân điển của Ngài; Khi đó, chúng ta sẽ mong muốn được nói về tình yêu thương của Ngài, và khi làm như vậy, tấm lòng của chúng ta sẽ được sưởi ấm và khích lệ. Nếu chúng ta suy nghĩ và nói nhiều hơn về Chúa Giêsu và ít nói về bản thân hơn, chúng ta sẽ có nhiều sự hiện diện của Ngài hơn.

Nếu chúng ta nghĩ đến Chúa thường xuyên khi có bằng chứng về sự quan tâm của Ngài dành cho chúng ta, chúng ta sẽ luôn nghĩ đến Ngài và chúng ta sẽ vui vẻ nói về Ngài và ca ngợi Ngài. Chúng ta nói về những điều tạm bợ vì chúng ta quan tâm đến chúng. Chúng ta nói về bạn bè vì chúng ta yêu họ; niềm vui và nỗi đau của chúng ta đều hợp nhất với chúng. Tuy nhiên, chúng ta có vô số lý do để yêu mến Thiên Chúa hơn là yêu thương những người bạn trần thế của mình; và điều tự nhiên nhất trên thế giới là dành cho Ngài vị trí đầu tiên trong mọi suy nghĩ của chúng ta, để nói về lòng nhân lành của Ngài và nói về quyền năng của Ngài. Khi ban cho chúng ta những món quà phong phú như vậy, chẳng phải Ngài đã thiết kế để chúng hấp thụ những suy nghĩ của chúng ta và trân trọng chúng đến mức chúng ta không còn gì để dâng cho Ngài; Những điều này phải liên tục nhắc nhở chúng ta về Ngài, kết nối chúng ta bằng những mối ràng buộc yêu thương và biết ơn đối với Đấng Ân Nhân trên trời. Chúng ta sống rất gần bó với Trái đất. Chúng ta phải ngước mắt lên cánh cửa mở của cung thánh phía trên, nơi ánh sáng vinh quang của Thiên Chúa chiếu soi trên khuôn mặt của Chúa Kitô, Đấng “cũng có khả năng cứu vớt tối đa những ai nhờ Ngài mà đến với Thiên Chúa” (Dt 7). . :25).

Thứ bảy

1) Chúng ta nên tham gia vào công việc của Chúa với tinh thần nào? Đại tá 3:17.

“Và bất cứ điều gì anh em làm bằng lời nói hay việc làm, hãy nhân danh Chúa Giêsu mà làm mọi sự, tạ ơn Thiên Chúa Cha vì Người”.

Chúng ta nên ca ngợi Chúa nhiều hơn “vì lòng nhân từ và những việc kỳ diệu của Ngài đối với con cái loài người” (Thi Thiên 107:8). Việc sùng kính của chúng ta không chỉ bao gồm việc xin và nhận. Chúng ta đừng cho phép mình luôn nghĩ đến nhu cầu của mình và không bao giờ nghĩ đến những lợi ích nhận được. Chúng ta không cầu nguyện nhiều và thậm chí chúng ta còn nghèo hơn trong việc tạ ơn. Chúng ta là những người thường xuyên nhận được lòng thương xót của Thiên Chúa, thế nhưng chúng ta bày tỏ lòng biết ơn ít biết bao, chúng ta ca ngợi Ngài ít biết bao vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta!

Vào thời xa xưa, Chúa đã truyền lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên khi họ nhóm lại để thờ phượng Ngài: “Ở đó Anh em sẽ ăn trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em, và anh em sẽ vui mừng về mọi điều anh em làm, cũng như trong nhà mình, về những điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em đã ban phước cho anh em” (Phục truyền 12:7). Những gì được thực hiện vì vinh quang của Thiên Chúa phải được thực hiện với niềm vui, những bài thánh ca ca ngợi và tạ ơn, không phải với sự buồn bã và u sầu.

Thiên Chúa của chúng ta là Người Cha dịu dàng và nhân hậu, việc phục vụ Ngài không nên bị coi là một việc làm đau đớn và buồn bã. Thật là một niềm vui khi được thờ phượng Chúa và tham gia vào công việc của Ngài. Đức Chúa Trời không muốn con cái Ngài, những người mà Ngài đã chuẩn bị cho sự cứu rỗi vĩ đại như vậy, hành động như thể Ngài là một người đốc công khó tính và khắt khe. Ngài là Người Bạn tốt nhất của họ, và Ngài hy vọng rằng khi họ thờ phượng Ngài, Ngài có thể ở bên họ, ban phước và an ủi họ, khiến tâm hồn họ tràn ngập niềm vui và tình yêu. Chúa mong muốn con cái Ngài tìm thấy niềm an ủi trong sự phục vụ Ngài, tìm thấy niềm vui hơn là khó khăn trong sự phục vụ Ngài. Ngài mong muốn những ai đến thờ phượng Ngài sẽ mang theo mình những tư tưởng quý báu về sự quan tâm và yêu thương của Ngài, để họ được vui vẻ trong mọi công việc của cuộc sống hằng ngày và được ân sủng để đối xử một cách trung thực và trung tín trong mọi sự.

Chúng ta phải tập hợp quanh thập tự giá. Chúa Kitô và Ngài bị đóng đinh phải là chủ đề để chúng ta chiêm ngưỡng, trò chuyện và cảm xúc vui mừng nhất. Chúng ta nên ghi nhớ mọi ơn lành chúng ta nhận được từ Thiên Chúa và khi hiểu được tình yêu cao cả của Ngài, chúng ta nên sẵn sàng phó thác mọi sự cho bàn tay bị đóng đinh trên thập giá vì mỗi người chúng ta.

Linh hồn có thể bay lên Thiên Đàng trên đôi cánh ca ngợi. Đức Chúa Trời được tôn thờ bằng những bài thánh ca và bài hát trong các cung điện trên trời, và bằng cách bày tỏ lòng biết ơn, chúng ta đưa chúng ta đến gần hơn với việc thờ phượng các thiên binh. “Ai dâng của lễ tạ ơn cho Ta đều tôn vinh Đức Chúa Trời” (Thi Thiên 50:23). Chúng ta hãy đến với niềm vui tôn kính trước Đấng Tạo Hóa, với “sự tạ ơn và tiếng nhạc” (Ê-sai 51:3).

Bài học 12 - Phải làm gì khi có nghi ngờ

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 12 - Ellen G. White.

Câu thơ vàng: "Khi tôi nói: Chân tôi lão đảo; Hỡi Đức Giê-hô-va, sự nhân từ Ngài nâng đỡ tôi" Thi-thiên 94:18.

Chủ nhật

1) Gióp đã nói gì sau khi nghe những điều từ Chúa mà ông không thể hiểu được? Gióp 42:1-4.

"Gióp thưa với Đức Giê-hô-va rằng: Tôi biết rằng Ngài có thể làm được mọi sự, và không ý tưởng nào của Ngài có thể bị cản trở. Ngài nói rằng ai là người không có tri thức che giấu lời khuyên? Vì vậy, tôi đã nói về những điều tôi không hiểu; những điều tôi lấy làm lạ lùng mà tôi không hiểu. Vậy hãy nghe tôi thì tôi sẽ nói; tôi sẽ hỏi anh, thì anh sẽ dạy tôi."

Nhiều người, đặc biệt là những người mới bước vào đời sống Kitô hữu, đôi khi gặp rắc rối với những gợi ý hoài nghi. Có nhiều điều trong Kinh thánh mà họ không thể giải thích, thậm chí không thể hiểu được, và Sa-tan lợi dụng những điều đó để làm lung lay niềm tin của họ vào Kinh thánh như một sự mặc khải từ Đức Chúa Trời. Họ hỏi: "Làm sao tôi biết được con đường đúng đắn? Nếu Kinh Thánh thực sự là Lời Chúa thì làm sao tôi có thể thoát khỏi những nghi ngờ và bối rối này?"

Chúa không bao giờ yêu cầu chúng ta tin mà không cho chúng ta đủ bằng chứng để làm cơ sở cho đức tin của chúng ta. Sự tồn tại của Ngài, đặc tính của Ngài, lẽ thật của Lời Ngài, tất cả đều được thiết lập bằng lời chứng thu hút lý trí của chúng ta; và lời chứng này rất phong phú.

Tuy nhiên, Chúa không bao giờ loại bỏ khả năng nghi ngờ. Đức tin của chúng ta phải dựa trên bằng chứng chứ không phải sự chứng minh. Ai muốn nghi ngờ sẽ có cơ hội; trong khi những người thực sự mong muốn biết sự thật sẽ tìm thấy rất nhiều bằng chứng để làm cơ sở cho đức tin của họ.

Tâm trí hữu hạn không thể hiểu hết được tính chất và công việc của Đấng Vô Hạn. Đối với sự hiểu biết sâu sắc nhất, trí tuệ có học thức cao nhất, Đấng thánh thiện phải luôn luôn bị che phủ trong bí ẩn. "Bạn sẽ làm sáng tỏ bí ẩn của Chúa hay thâm nhập vào sự hoàn hảo của Đấng toàn năng? Sự khôn ngoan của Ngài cao như các tầng trời; bạn có thể làm gì? Cô ấy sâu hơn vực thẳm; Bạn có thể biết được điều gì?" (Gióp 11:7 và 8).

Sứ đồ Phao-lô đã thốt lên: "Ôi sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan và hiểu biết của Đức Chúa Trời! Sự phán xét của Ngài nào ai hiểu được, đường lối Ngài nào ai hiểu được!" (Rô-ma 11:33). Nhưng mặc dù "mây và bóng tối vây quanh Ngài," "sự công chính và phán xét là nền tảng của ngai Ngài" (Thi Thiên 97:2). Chúng ta có thể hiểu cách Ngài đối xử với chúng ta và lý do tại sao Ngài làm việc mà chúng ta có thể nhận ra không thể so sánh được.

tình yêu và lòng thương xót, hiệp nhất với sức mạnh vô hạn. Chúng ta có thể hiểu được nhiều mục đích của Ngài ở mức cần thiết để chúng ta biết; và hơn nữa, hãy tin tưởng vào bàn tay toàn năng, vào trái tim tràn đầy tình yêu thương.

“Những điều bí mật dành cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; còn những điều được tiết lộ thì dành cho chúng ta và con cháu chúng ta mãi mãi, để ứng nghiệm mọi lời của luật pháp này.”

Phục truyền luật lệ ký 29:29.

Thứ hai

1) Kinh Thánh nói gì về Đức Chúa Trời, sau khi báo cáo một số điều Ngài sẽ làm mà con người khó hiểu? Là một. 45:15.

“Quả thật, Ngài là Đức Chúa Trời ẩn mình, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Đấng Cứu Thế”.

Lời Chúa, giống như đặc tính của Tác giả thiêng liêng của nó, trình bày những điều huyền nhiệm mà những hữu thể hữu hạn không bao giờ có thể hiểu được trọn vẹn. Sự xâm nhập của tội lỗi vào thế gian, sự nhập thể của Chúa Kitô, sự tái sinh, sự phục sinh và nhiều chủ đề khác được trình bày trong Kinh thánh là những bí ẩn quá sâu sắc mà tâm trí con người không thể giải thích, thậm chí không thể hiểu hết được. Nhưng chúng ta không có lý do gì để nghi ngờ Lời Chúa vì chúng ta không hiểu những màu nhiệm về sự quan phòng của Ngài.

Trong thế giới tự nhiên, chúng ta luôn bị bao quanh bởi những bí ẩn mà chúng ta không thể hiểu được. Những dạng sống đơn giản nhất hiện tại có những vấn đề mà triết gia khôn ngoan nhất không thể giải thích được. Ở khắp mọi nơi có những điều kỳ diệu vượt quá tầm hiểu biết của chúng ta. Vậy chúng ta có nên ngạc nhiên khi thấy rằng trong thế giới tâm linh cũng có những điều huyền bí mà chúng ta không thể hiểu được? Khó khăn chỉ nằm ở sự yếu đuối và hạn hẹp của tâm hồn con người. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta trong Kinh thánh đầy đủ bằng chứng về đặc tính thiêng liêng của Ngài, và chúng ta không nên nghi ngờ Lời Ngài vì chúng ta không thể hiểu hết mọi lẽ màu nhiệm về sự quan phòng của Ngài.

Sứ đồ Phi-e-rơ nói rằng trong Kinh thánh “có những điều khó hiểu, mà kẻ ngu dốt và thiếu kiên định bóp méo để chuốc lấy sự hư mất” (II Phi-e-rơ 3:16). Những khó khăn của Kinh thánh đã được những người hoài nghi viện dẫn như một lý lẽ chống lại Kinh thánh; Tuy nhiên, những điều này còn xa mới tạo thành bằng chứng mạnh mẽ về nguồn cảm hứng thiêng liêng của họ. Nếu nó không chứa đựng gì về Chúa ngoại trừ những gì chúng ta có thể dễ dàng hiểu được; Nếu trí óc hữu hạn có thể hiểu được sự vĩ đại và uy nghi của Ngài thì Kinh thánh sẽ không trình bày những bằng chứng không thể nhầm lẫn về thẩm quyền thiêng liêng. Chính sự vĩ đại và bí ẩn của các chủ đề được trình bày sẽ truyền cảm hứng cho niềm tin vào đó là Lời Chúa.

Kinh thánh tiết lộ sự thật một cách đơn giản và thích ứng hoàn hảo với nhu cầu và ước muốn của trái tim con người, đến nỗi nó đã khơi dậy sự ngưỡng mộ và say mê trong tâm trí có học thức nhất, đồng thời giúp những người khiêm tốn và ngu dốt có thể nhận ra con đường của sự cứu rỗi. Tuy nhiên, những sự thật được công bố đơn giản này liên quan đến những vấn đề quá cao cả, quá rộng lớn, vượt quá khả năng hiểu biết của con người đến mức chúng ta chỉ có thể chấp nhận chúng bởi vì Thiên Chúa đã tuyên bố chúng. Như vậy, kế hoạch cứu chuộc được bày ra trước mắt chúng ta, để mỗi người có thể thấy được những bước mình phải thực hiện trong sự ăn năn đối với Đức Chúa Trời và đức tin nơi Chúa chúng ta là Đức Chúa Giê-xu Christ, Đấng

để được cứu theo cách Chúa chỉ định. Tuy nhiên, bên dưới những lễ thật rất dễ hiểu này là những bí ẩn vốn là nơi ẩn náu của vinh quang Ngài—những bí ẩn khiến tâm trí choáng ngợp khi tìm kiếm; tuy nhiên chúng truyền cảm hứng cho những người chân thành tìm kiếm sự thật bằng sự tôn kính và đức tin. Càng nghiên cứu Kinh Thánh, ông càng tin chắc rằng đó là Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, và lý trí con người cúi đầu trước sự uy nghi của sự mặc khải thiêng liêng.

Thứ ba

1) Chúng ta có thể hiểu đầy đủ về Chúa và đường lối của Ngài không? Là một. 40:28.

"Bạn không biết, bạn chưa nghe nói rằng Thiên Chúa vĩnh cửu, Chúa, Đấng tạo ra tận cùng trái đất, không hề mệt mỏi hay mệt mỏi sao? Sự hiểu biết của Ngài không thể tìm kiếm được."

Nhận ra rằng chúng ta không thể hiểu hết những chân lý vĩ đại của Kinh thánh cũng chỉ là thừa nhận rằng tâm trí hữu hạn không có khả năng hiểu được cái vô hạn; người đàn ông đó, với kiến thức nhân loại hạn chế của mình, không thể hiểu được mục đích của Omniscience.

Bởi vì họ không thể dò thấu hết mọi mầu nhiệm của nó, nên những người hoài nghi và những kẻ ngoại đạo đều khước từ Lời Chúa; và không phải tất cả những người tuyên bố tin vào Kinh thánh đều thoát khỏi nguy hiểm về điểm này. Sứ đồ nói: "Hỡi anh em, hãy cẩn thận, kẻo có ai trong anh em có lòng gian tà, chẳng tin, khiến anh em xa rời Đức Chúa Trời hằng sống" (Hê-bơ-rơ 3:12). Việc xem xét cẩn thận những lời dạy trong Kinh thánh và tìm kiếm "sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời" (I Cô-rinh-tô 2:10) theo những gì chúng được tiết lộ cho chúng ta trong Kinh thánh là điều đúng đắn. Trong khi "những điều bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta" thì "những điều được tiết lộ thuộc về chúng tôi" (Phục. 29:29). Nhưng công việc của Satan là làm sai lệch khả năng tìm hiểu của tâm trí. Sự kiêu ngạo nào đó xen lẫn với việc xem xét lễ thật của Kinh Thánh, đến nỗi người ta trở nên mất kiên nhẫn và cảm thấy thất vọng nếu không thể giải thích mọi phần của Kinh Thánh theo ý mình. Thật là nhục nhã khi họ nhận ra rằng họ không hiểu những lời được soi dẫn. Họ không sẵn lòng kiên nhẫn chờ đợi cho đến khi Đức Chúa Trời thấy rằng lễ thật có lợi cho họ. Họ cảm thấy rằng sự khôn ngoan của con người mà không cần sự trợ giúp của họ cũng đủ để giúp họ hiểu được Kinh thánh, và nếu không làm được điều đó, họ hầu như phủ nhận thẩm quyền của Kinh thánh. Đúng là nhiều lý thuyết và giáo lý được mọi người hiểu là bắt nguồn từ Kinh thánh lại không dựa trên những lời dạy trong Kinh thánh và thực tế là trái ngược với phương pháp soi dẫn chung. Những điều này đã gây ra sự nghi ngờ và bối rối trong tâm trí nhiều người. Tuy nhiên, chúng không phải do Lời Chúa mà là do sự xuyên tạc mà con người tạo ra.

Nếu các loài thọ tạo có thể đạt được sự hiểu biết trọn vẹn về Đức Chúa Trời và các công việc của Ngài, thì khi đạt đến điểm này, họ sẽ không còn gì để khám phá về chân lý, không có sự tiến bộ về kiến thức, không có sự phát triển về trí óc hay trái tim. Chúa sẽ không còn là đáng tối cao nữa; và con người, khi đã đạt đến giới hạn của kiến thức và thành tựu, sẽ không còn tiến bộ nữa. Chúng ta hãy tạ ơn Chúa vì điều này không phải như vậy. Thiên Chúa là vô hạn; nơi Ngài được tìm thấy "tất cả cả kho tàng khôn ngoan và hiểu biết" (Côl. 2:3). Và trong suốt cõi vĩnh hằng, con người có thể luôn tìm kiếm, học hỏi mà không bao giờ cạn kiệt kho tàng khôn ngoan, lòng nhân từ và quyền năng của Ngài.

Thứ Tư

1) Chúng ta có thể hiểu lời Chúa bằng phương tiện nào? I Cô-rinh-tô 2:10, 12.

“Nhưng Đức Chúa Trời đã mạc khải những điều đó cho chúng ta bởi Thánh Linh Ngài; vì Thánh Linh thẩm nhập vào mọi sự, ngay cả những điều sâu nhiệm nhất của Đức Chúa Trời. Nhưng chúng ta không nhận lấy tinh thần của thế gian, nhưng là Thánh Linh đến từ Đức Chúa Trời, để chúng ta biết những gì là của chúng ta”. . được Chúa ban tặng miễn phí."

Đức Chúa Trời mong muốn rằng, ngay cả trong cuộc sống này, những lẽ thật trong Lời Ngài luôn được bày tỏ cho dân Ngài. Chỉ có một cách duy nhất để có được kiến thức này. Chúng ta chỉ có thể đạt được sự hiểu biết về Lời Chúa nhờ sự soi sáng của Thánh Thần qua đó Lời Chúa được ban cho. “Không ai biết được những điều của Thiên Chúa ngoại trừ Thánh Thần của Thiên Chúa;” “vì Thánh Linh dò xét mọi sự, ngay cả những điều sâu nhiệm nhất của Đức Chúa Trời” (I Cô-rinh-tô 2:11 và 10). Và lời hứa của Đấng Cứu Rỗi với những người theo Ngài là: “Khi Thần lẽ thật đến, Ngài sẽ dẫn các người vào mọi lẽ thật...vì Ngài sẽ nhận lấy điều của Ta và sẽ rao truyền điều đó cho các người” (Giăng 16). : 13 và 14).

Đức Chúa Trời mong muốn con người sử dụng khả năng lý luận của mình; và việc nghiên cứu Kinh Thánh sẽ củng cố và nâng cao tâm trí mà không một nghiên cứu nào khác có thể làm được. Tuy nhiên, chúng ta phải cẩn thận với việc thần thánh hóa lý trí, vốn dễ bị yếu đuối và ốm yếu của con người. Nếu chúng ta không muốn Kinh Thánh bị đóng kín trước sự hiểu biết của mình, khiến chúng ta không thể hiểu được những chân lý rõ ràng nhất, thì chúng ta phải có sự đơn sơ và đức tin của một đứa trẻ nhỏ, sẵn sàng học hỏi, tìm kiếm sự trợ giúp của Chúa Thánh Thần. Cảm nhận về quyền năng và sự khôn ngoan của Thiên Chúa, cũng như về sự bất lực của chúng ta trong việc hiểu được sự vĩ đại của Ngài, sẽ khơi dậy lòng khiêm tốn của chúng ta, và chúng ta nên mở Lời Ngài với lòng tôn kính, như thể chúng ta bước vào sự hiện diện của Ngài, với lòng kính sợ thánh thiện. Khi chúng ta đến với Kinh Thánh, lý trí phải nhận ra một uy quyền lớn hơn chính nó, trái tim và trí tuệ phải cúi đầu trước Đấng TA LÀ vĩ đại.

Có nhiều điều có vẻ khó khăn hoặc khó hiểu, mà Thiên Chúa sẽ làm cho rõ ràng và đơn giản cho những ai tìm kiếm sự hiểu biết về chúng. Nhưng không có sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, chúng ta liên tục có nguy cơ xuyên tạc hoặc hiểu sai Kinh thánh. Việc đọc Kinh Thánh nhiều mà không mang lại lợi ích gì, và trong nhiều trường hợp, còn có tác hại tích cực. Khi Lời Chúa được mở ra mà không có sự tôn kính và cầu nguyện; khi những suy nghĩ và tình cảm không hướng về Thiên Chúa hoặc không hòa hợp với ý muốn của Ngài, tâm trí sẽ trở nên u ám với những nghi ngờ; và trong việc nghiên cứu Kinh thánh, thái độ hoài nghi ngày càng mạnh mẽ hơn. Kẻ thù kiểm soát suy nghĩ và đưa ra những cách giải thích không chính xác. Bất cứ khi nào con người không tìm kiếm sự hòa hợp với Đức Chúa Trời bằng lời nói và hành động, thì dù có chuẩn bị sẵn sàng đến đâu, họ vẫn có thể mắc sai lầm trong cách hiểu Kinh thánh và không an toàn khi tin vào những lời giải thích trong đó. Những người tra cứu Kinh thánh để tìm ra những điểm khác biệt đều không có sự sáng suốt thuộc linh. Với tầm nhìn lệch lạc, họ sẽ tìm ra nhiều nguyên nhân để nghi ngờ và không tin vào những điều thực sự có thật.

rõ ràng và đơn giản.

Thứ năm

1) Những người không tin Chúa được Đức Chúa Trời xem xét như thế nào? Heb. 3:18, 19.

"Và Ngài đã thề với ai rằng họ sẽ không vào nơi an nghỉ của Ngài, ngoại trừ những người không vâng phục? Và chúng ta thấy rằng họ không thể vào được vì lòng vô tín của họ."

Dù có thể được nguy trang như thế nào đi nữa, nguyên nhân thực sự của sự nghi ngờ và hoài nghi, trong hầu hết các trường hợp, là tình yêu tội lỗi. Những sự dạy dỗ và hạn chế của Lời Đức Chúa Trời không được chào đón đối với tấm lòng kiêu ngạo, yêu tội lỗi, và những ai không sẵn lòng tuân theo những yêu cầu của nó thì sẵn sàng nghi ngờ thẩm quyền của nó. Để đạt được lẽ thật, chúng ta phải có lòng khao khát chân thành muốn biết nó và một tấm lòng sẵn sàng vâng theo nó. Tất cả những ai đến nghiên cứu Kinh Thánh với tinh thần này sẽ tìm thấy nhiều bằng chứng cho thấy đó là Lời Chúa, và sẽ có thể đạt được sự hiểu biết về các lẽ thật của Ngài, điều sẽ khiến họ trở nên khôn ngoan để được cứu rỗi.

Chúa Kitô đã nói: "Nếu ai muốn làm theo ý muốn của Ngài, thì sẽ biết giáo lý".

(Giăng 7:17). Thay vì thắc mắc và than phiền về những điều bạn không hiểu, hãy chú ý đến ánh sáng đã chiếu rọi vào bạn và bạn sẽ nhận được nhiều ánh sáng hơn. Nhờ ân sủng của Đấng Christ, hãy hoàn thành mọi nghĩa vụ mà bạn hiểu rõ, và bạn sẽ có thể hiểu và hoàn thành những nghĩa vụ mà hiện tại bạn đang nghi ngờ.

Thứ sáu

1) Sứ đồ Giăng biết Chúa Giê-su qua kinh nghiệm hay ông chỉ nghe nói về Ngài? Tôi John. 1:1-3.

"Điều chúng tôi đã thấy tận mắt, điều chúng tôi đã ngẫm và tay chúng tôi đã sờ về Lời sự sống (vì sự sống đã bày tỏ, chúng tôi đã thấy, và chúng tôi làm chứng về điều đó, và chúng tôi rao truyền cho anh em sự sống đời đời). Sự sống vốn ở với Chúa Cha và đã được bày tỏ cho chúng tôi), những điều chúng tôi đã thấy và đã nghe, chúng tôi loan báo cho anh em".

Có một bài kiểm tra dành cho tất cả mọi người - cả những người có trình độ học vấn cao nhất và những người mù chữ nhất - bài kiểm tra kinh nghiệm. Đức Chúa Trời mời gọi chúng ta tự mình kiểm chứng tính xác thực của Lời Ngài và tính trung thực của những lời hứa của Ngài. Ngài mời gọi chúng ta: "Hãy nếm thử xem Chúa tốt lành dường bao" (Tv 34:8). Thay vì dựa vào lời nói của người khác, chúng ta phải tự mình chứng minh điều đó. Ngài tuyên bố: "Hãy xin thì sẽ nhận được" (Ga 16:24). Lời hứa của bạn sẽ được thực hiện. Họ không bao giờ thất bại; họ không bao giờ có thể thất bại. Và khi chúng ta đến gần Chúa Giêsu hơn và vui mừng trong tình yêu trọn vẹn của Ngài, những nghi ngờ và bóng tối của chúng ta sẽ biến mất trong ánh sáng hiện diện của Ngài.

Sứ đồ Phao-lô nói rằng "Ngài (Đức Chúa Trời) đã giải thoát chúng ta khỏi đế quốc tối tăm và đưa chúng ta vào vương quốc của Con yêu dấu Ngài" (Cô-lô-se 1:13). Và tất cả những ai đã từ cõi chết bước vào cõi sống đều có thể "chứng nhận rằng Đức Chúa Trời là chân thật" (Giăng 3:33). Anh ta có thể làm chứng: "Tôi cần sự giúp đỡ và tôi đã tìm thấy điều đó nơi Chúa Giêsu. Mọi nhu cầu đều

được cung cấp, cơn đói của tâm hồn tôi được thỏa mãn; và bây giờ đối với tôi Kinh thánh là sự mặc khải về Chúa Giêsu Kitô. Bạn hỏi tại sao tôi tin Chúa Giêsu? - Bởi vì Ngài là Đấng Cứu Thế thiêng liêng đối với tôi. Tại sao tôi tin vào Kinh Thánh? - Bởi vì tôi đã tìm thấy cô ấy chính là tiếng nói của Chúa cho tâm hồn tôi." Chúng ta có thể có trong mình lời chứng rằng Kinh Thánh là chân thật và Đấng Christ là Con Đức Chúa Trời. Chúng tôi biết rằng chúng tôi đã không theo dõi những câu chuyện ngụ ngôn được sáng tác một cách giả tạo.

Thứ bảy

1) Khi chúng ta tiếp nhận Chúa Giêsu, chúng ta có học được toàn bộ sự thật ngay lập tức hay chúng ta nên gia tăng kiến thức? Đại tá 1:10.

"hầu cho anh em bước đi cách xứng đáng trước mặt Chúa, đẹp lòng Ngài trong mọi việc, sinh hoa quả trong mọi việc lành, và ngày càng gia tăng sự hiểu biết về Đức Chúa Trời."

Phi-e-rơ khuyến khích các anh em của mình lớn lên "trong ân điển và sự hiểu biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Giê-su Christ" (II Phi-e-rơ 3:18). Khi dân Chúa ngày càng lớn lên trong ân điển, họ sẽ không ngừng hiểu rõ hơn về Lời Ngài.

Họ sẽ nhận ra ánh sáng và vẻ đẹp mới trong những chân lý thiêng liêng của nó. Điều này đã đúng trong lịch sử hội thánh ở mọi thời đại, và nó sẽ tiếp tục đúng cho đến cuối cùng. "Nhưng đường người công bình giống như ánh sáng bình minh, càng lúc càng sáng tỏ cho đến ngày trọn vẹn" (Châm ngôn 4:18).

Nhờ đức tin, chúng ta có thể nhìn về tương lai và giữ vững lời hứa của Thiên Chúa về việc phát triển trí tuệ bằng khả năng của con người kết hợp với thần thánh và tất cả mọi thứ. Khả năng của linh hồn được tiếp xúc trực tiếp với Nguồn ánh sáng. Chúng ta có thể vui mừng vì mọi điều khiến chúng ta bối rối trước sự quan phòng của Chúa rồi sẽ được làm sáng tỏ; điều khó hiểu sẽ tìm được lời giải thích; và nơi tâm trí hữu hạn của chúng ta chỉ khám phá ra sự nhầm lẫn và những mục đích tan vỡ, chúng ta sẽ thấy sự hòa hợp hoàn hảo và đẹp đẽ nhất. "Bây giờ chúng ta nhìn như trong gương, tối tăm; rồi chúng ta sẽ gặp mặt trực tiếp. Bây giờ tôi biết được một phần; thì tôi sẽ biết như tôi đã được biết" (I Cô-rinh-tô 13:12).

Bài 13 - Vui Mừng Trong Chúa

Văn bản cơ bản: "Sách Các bước đến với Đấng Christ", Chương 13 - Ellen G. White.

Câu vàng: "Hỡi những người công chính, hãy vui mừng trong Đức Giê-hô-va, và hãy vui mừng ca hát, hỡi tất cả những ai có lòng ngay thẳng". Thi Thiên 33:1.

Chủ nhật

1) Chúng ta được kêu gọi để làm gì? Mat 5:14, 16.

"Các con là ánh sáng của thế gian... vậy ánh sáng của các con hãy soi trước mặt người ta, để họ thấy những việc lành của các con và tôn vinh Cha các con ở trên trời".

Con cái Thiên Chúa được mời gọi làm đại diện cho Chúa Kitô, thể hiện lòng nhân hậu và lòng thương xót của Chúa. Giống như Chúa Giêsu đã mặc khải cho chúng ta về bản tính thực sự của Chúa Cha, chúng ta cũng phải mặc khải Chúa Kitô cho thế giới chưa biết đến tình yêu dịu dàng và nhân ái của Ngài. Chúa Giêsu nói: "Như Cha đã sai Con đến thế gian, Con cũng sai họ đến thế gian". "Con ở trong họ và Cha ở trong Con... để thế gian biết rằng Cha đã sai Con" (Ga 17:18, 23). Sứ đồ Phao-lô nói với các môn đồ của Chúa Giê-su: "Rõ ràng anh em là thư của Đấng Christ", "mọi người đều biết và đọc" (II Cô-rinh-tô 3:3 và 2).

Nơi mỗi con cái của Ngài, Chúa Giêsu gửi một lá thư cho thế giới. Nếu bạn là người theo Chúa Kitô, Ngài sẽ gửi thư cho bạn đến gia đình, làng quê, đường phố nơi bạn ở. Chúa Giêsu ngự trong các con, muốn nói với tâm hồn của những ai chưa quen thuộc với Người: Có lẽ họ không đọc Kinh Thánh, hoặc không lắng nghe tiếng nói với họ từ các trang Kinh Thánh; không nhìn thấy tình yêu của Thiên Chúa qua công việc của Ngài. Nhưng nếu bạn là một đại diện thực sự của Chúa Giêsu, có thể qua bạn họ sẽ được dẫn dắt để hiểu được điều gì đó về lòng nhân lành của Ngài, và được thuyết phục để yêu mến và phục vụ Ngài.

Các Kitô hữu được đặt làm những ngôi sao sáng trên đường về Thiên Đàng, để phản chiếu trên thế giới ánh sáng chiếu soi từ Chúa Kitô. Đời sống và tính cách của họ phải sao cho qua họ, những người khác sẽ có quan niệm đúng đắn về Đấng Christ và sự phục vụ của Ngài.

2) Một Cơ-đốc nhân cam kết phục vụ Thầy như thế nào? Thi Thiên 100:2.

"Hãy vui vẻ phục vụ sự Đức Giê-hô-va và ca hát trình diện Ngài."

Nếu chúng ta đại diện cho Đấng Christ, chúng ta sẽ làm cho sự phục vụ của Ngài có vẻ hấp dẫn như thực tế. Những Cơ-đốc nhân chống chất những bóng tối và nỗi buồn lên tâm hồn, làm bầm và phàn nàn, đang tạo cho người khác một hình ảnh sai lạc về Thiên Chúa và đời sống Cơ-đốc nhân. Họ tạo ấn tượng rằng Đức Chúa Trời không hài lòng khi con cái Ngài được hạnh phúc, và trong việc này họ lan truyền lời chứng sai lầm về Cha thiên thượng của chúng ta.

Satan vui mừng khi hắn có thể dẫn dắt con cái Thiên Chúa đến chỗ vô tín và tuyệt vọng. Ngài vui mừng khi thấy chúng ta nghi ngờ Thiên Chúa, nghi ngờ thiện chí và quyền năng cứu độ của Ngài. Hắn thích làm cho chúng ta cảm thấy rằng Thiên Chúa sẽ làm hại chúng ta bằng sự quan phòng của Ngài. Công việc của Sa-tan là thể hiện Chúa là Đấng thiếu lòng trắc ẩn và thương xót. Nó bóp méo sự thật về Ngài. Nó lấp đầy trí tưởng tượng của chúng ta bằng những ý tưởng sai lầm về Thiên Chúa, và thay vì cố định tâm trí chúng ta về sự thật về Cha trên trời, Chúng ta thường để tâm đến những lời dối trá của Satan, làm ô danh Chúa bằng cách không tin tưởng Ngài và làm bầm chống lại Ngài. Satan luôn tìm cách biến đời sống tôn giáo thành một cái bóng. Ngài muốn việc đó có vẻ vất vả và khó khăn đối với chúng ta; và, khi một Cơ đốc nhân trình bày quan điểm này về tôn giáo trong đời sống của chính mình, thì do sự vô tín của mình, họ ủng hộ sự giả dối của Sa-tan.

Thứ hai

Nhiều người khi bước đi trên đường đời, cứ đắm chìm quá lâu vào những lỗi lầm, lỗi lầm và thất vọng của mình, và tâm hồn họ tràn ngập nỗi buồn bã và chán nản.

Khi tôi ở Châu Âu, một chị đang làm công việc này và đang vô cùng đau khổ, đã viết thư cho tôi để xin vài lời động viên. Đêm sau

Đọc thư của bạn, tôi mơ thấy mình đang ở trong một khu vườn và có ai đó dường như là chủ nhân của khu vườn đang dẫn tôi đi dọc theo những con đường trong đó. Tôi đang hái những bông hoa và thưởng thức hương thơm của chúng, thì chị này đang đi bên cạnh tôi, khiến tôi chú ý đến một số cây gai góc xấu xí đang chắn đường chị. Cô ấy ở đó, than thở và đau buồn. Cô ấy không đi trên con đường, đi theo người hướng dẫn, mà đi giữa bụi gai và cây tật lê. "Ồ!" Cô than thở: "Khu vườn xinh đẹp này đầy gai chẳng phải xấu hổ sao?"

Sau đó, người hướng dẫn nói: "Hãy để những chiếc gai sang một bên, vì chúng sẽ chỉ làm bạn tổn thương mà thôi. Hãy thu hoạch hoa hồng, hoa huệ và hoa cẩm chướng."

1) Tại sao tác giả Thi Thiên mời mọi người ca ngợi CHÚA? Thi Thiên 117:1, 2.

"Hỡi các nước, hãy ca ngợi Đức Giê-hô-va; hỡi các dân, hãy ca ngợi Ngài. Vì lòng nhân từ Ngài rất lớn đối với chúng ta, và lẽ thật của Đức Giê-hô-va còn đến đời đời."

Không có điểm sáng nào trong trải nghiệm của bạn? Bạn chưa từng có những khoảnh khắc quý giá khi trái tim bạn đập mạnh để đáp lại Thánh Linh của Chúa sao?

Khi nhìn lại những chương trải nghiệm cuộc sống của mình, bạn không tìm thấy những trang thú vị sao? Chẳng phải những lời hứa của Chúa giống như những bông hoa thơm ngát đang lớn lên theo từng bước bạn đi trên con đường sao? Và liệu bạn có để cho vẻ đẹp và sự ngọt ngào của cô ấy tràn ngập niềm vui trong trái tim bạn không?

Cây kế và gai sẽ chỉ làm tổn thương và làm tổn thương bạn; và nếu bạn chỉ thu thập những thứ này và tặng chúng cho người khác, chẳng những bạn coi thường sự tốt lành của Đức Chúa Trời mà còn cản trở những người xung quanh bạn bước đi trên con đường sự sống sao?

Thật không khôn ngoan nếu gom góp tất cả những kỷ niệm khó chịu của kiếp trước - những tội ác và thất vọng của nó - rồi nói và than thở về chúng cho đến khi chúng ta tràn ngập chán nản. Một tâm hồn chán nản sẽ bị bóng tối lấp đầy, dập tắt ánh sáng của Chúa khỏi tâm hồn mình và phủ bóng lên con đường của người khác.

Cảm ơn Chúa vì những bức ảnh tươi sáng mà bạn đã trình bày cho chúng tôi. Chúng ta hãy nhóm lại tất cả những lời hứa phước hạnh của tình yêu Ngài, để chúng ta có thể thường xuyên nhìn vào chúng. Con Thiên Chúa, rời bỏ ngai của Cha Ngài, mặc lấy nhân tính vào thần tính của Ngài, để có thể giải cứu con người khỏi quyền lực của Sa-tan; Sự khải hoàn của Ngài thay cho chúng ta, mở ra thiên đàng cho con người, tiết lộ cho con người tầm nhìn căn phòng nơi Thiên Chúa bày tỏ vinh quang của Ngài; chúng tộc sa ngã đã trở dậy từ vực thẳm hủy diệt mà tội lỗi đã nhấn chìm nó, và được kết nối trở lại với Đức Chúa Trời vô hạn, và đã đứng trước thử thách thiêng liêng qua đức tin nơi Đấng Cứu Chuộc của chúng ta, mặc lấy sự công chính của Đấng Christ và được tôn cao trên ngai của Ngài - đây là những hình ảnh mà Chúa muốn chúng ta chiêm ngưỡng.

Thứ ba

1) Chúng ta không nên làm gì để tránh làm buồn lòng Chúa? Efe. 4:29, 30.

"Chớ có lời độc ác nào ra khỏi miệng anh em, nhưng chỉ những lời có ích, có ích cho sự gây dựng, để mang lại ân điển cho người nghe. Và đừng làm buồn Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, trong Ngài, anh em được ấn chứng cho ngày cứu chuộc." ."

Khi chúng ta có khuynh hướng nghi ngờ tình yêu của Chúa và không tin vào những lời hứa của Ngài, chúng ta làm ô danh Ngài và làm buồn Đức Thánh Linh của Ngài. Một người mẹ sẽ cảm thấy thế nào nếu con cái liên tục phàn nàn với bà, như thể bà không muốn chúng hạnh phúc, trong khi cả cuộc đời bà đã nỗ lực để đoán trước những sở thích của chúng và mang đến cho chúng sự thoải mái? Giả sử họ nghi ngờ tình yêu của anh; nó sẽ làm tan nát trái tim anh ấy.

Có bậc cha mẹ nào sẽ cảm thấy thế nào khi bị con cái mình đối xử như vậy? Và làm sao Cha Thiên Thượng của chúng ta có thể quan tâm đến chúng ta khi chúng ta không tin vào tình yêu của Ngài, tình yêu đã khiến Ngài ban Con Một của Ngài để chúng ta có được sự sống? Thánh Tông đồ viết: "Đấng đã không tha chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà nộp Con ấy, thì Ngài há chẳng ban cho chúng ta mọi sự luôn ở với Con ấy sao?" (Rô-ma 8:32). Tuy nhiên, có bao nhiêu bằng hành động, nếu không phải bằng lời nói, đang nói: "Chúa không nói với tôi điều này. Có lẽ tôi yêu người khác, nhưng Ngài không yêu tôi!"

Tất cả những điều này đang làm tổn hại đến tâm hồn của chính bạn, vì mỗi lời nghi ngờ mà bạn thốt ra đều đang mời gọi sự cám dỗ của Satan; Nó đang cố gắng xu hướng nghi ngờ trong bạn và nó đang đẩy các thiên thần phù trợ ra xa bạn. Khi Satan cố gắng bạn, đừng nói một lời nghi ngờ hay đen tối. Nếu bạn chọn mở cửa đón nhận những gợi ý của họ, tâm trí bạn sẽ tràn ngập sự ngờ vực và những câu hỏi rối loạn. Nếu bạn bày tỏ cảm xúc của mình, mọi nghi ngờ bạn bày tỏ không chỉ phản ứng lại

chính bạn, nhưng đó là hạt giống sẽ nảy mầm và sinh hoa trái trong cuộc đời của người khác; và có thể không thể chống lại được ảnh hưởng từ lời nói của anh ta. Bản thân bạn có thể phục hồi sau thời kỳ cám dỗ và lừa dối của Satan, nhưng những người khác bị ảnh hưởng bởi ảnh hưởng của bạn có thể không thể giải thoát họ khỏi sự vô tín mà bạn đã gợi ý. Thật quan trọng biết bao khi chúng ta chỉ nói những điều sẽ mang lại sức mạnh thiêng liêng và sự sống!

Các thiên thần đang lắng nghe xem bạn đang báo cáo thể nào về Thầy trên trời của bạn. Hãy để cuộc trò chuyện của bạn là cuộc trò chuyện của Đấng hằng sống để chuyển cầu cho bạn trước mặt Chúa Cha. Khi nắm tay một người bạn, hãy để lời ca ngợi Chúa ở trên môi và trong tâm hồn bạn. Điều này sẽ thu hút suy nghĩ của bạn đến với Chúa Giêsu.

Thư Tư

1) Chúng ta có nên bồn chồn và lo lắng trước những vấn đề không? Suy nghĩ của chúng ta nên tập trung vào đâu? Fil. 4:6-8.

"Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi việc hãy trình những lời cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời, bằng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn. Và sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ bảo vệ lòng và trí anh em trong Đức Chúa Giê-su Christ. Cuối cùng, thưa anh em, điều gì chân thật, điều gì đáng tôn trọng, điều gì công chính, điều gì trong sạch, điều gì đáng yêu chuộng, điều gì đáng ca ngợi, nếu có nhân đức nào đó, và nếu có điều gì đáng khen ngợi, thì hãy suy nghĩ."

Mọi người đều có những thử thách, những lo lắng khó chịu đựng, những cám dỗ khó cưỡng lại. Đừng kể những khó khăn của bạn với đồng loại, nhưng hãy dâng mọi sự lên Chúa qua lời cầu nguyện.

Hãy đặt ra quy tắc không bao giờ thốt ra một lời nghi ngờ hay chán nản. Bạn có thể làm nhiều điều để soi sáng cuộc sống của người khác và củng cố nỗ lực của họ bằng những lời hy vọng và niềm vui thánh thiện.

Có rất nhiều tâm hồn dũng cảm bị cám dỗ áp bức nặng nề, sẵn sàng ngất xỉu trong cuộc xung đột với bản thân và quyền lực của sự dữ. Đừng làm cô ấy nản lòng trong cuộc chiến khó khăn. Hãy cổ vũ cô ấy bằng những lời dũng cảm và hy vọng điều đó sẽ thúc đẩy cô ấy trên con đường của mình. Vì vậy, ánh sáng của Chúa Kitô có thể tỏa ra từ bạn. "Không ai trong chúng ta sống cho chính mình" (Rô-ma 14:7). Bằng ảnh hưởng vô thức của chúng ta, những người khác có thể được khích lệ và tiếp thêm sức mạnh, hoặc nản lòng và xa lánh Đấng Christ và lẽ thật.

Có nhiều người có quan niệm sai lầm về cuộc đời và tính cách của Đấng Christ. Họ nghĩ rằng Ngài thiếu sự ấm áp và sinh động, rằng Ngài nghiêm túc, nghiêm khắc và không vui vẻ. Trong nhiều trường hợp, toàn bộ trải nghiệm tôn giáo bị nhuộm màu bởi hình ảnh đen tối này.

Người ta thường nói rằng Chúa Giêsu đã khóc nhưng chưa bao giờ thấy Ngài mỉm cười. Đấng Cứu Rỗi của chúng ta thực sự là một người đau khổ và quen với sự khổ đau, bởi vì Ngài đã mở lòng đón nhận mọi đau khổ của con người. Nhưng mặc dù cuộc sống của Ngài là một sự chối bỏ bản thân và bị che phủ bởi những nỗi đau và sự quan tâm, tinh thần của Ngài vẫn không bị khuất phục. Về mặt của bạn không

Ngài thể hiện một vẻ mặt đau khổ và bất mãn, nhưng luôn có vẻ thanh thản bình yên. Trái tim anh là nguồn sống tốt đẹp; và bất cứ nơi nào Ngài đi, Ngài đều mang lại sự yên nghỉ và bình an, niềm vui và sự mãn nguyện.

Đấng Cứu Rỗi của chúng ta rất nghiêm túc và có quyết tâm cao độ, nhưng không bao giờ ảm đạm hoặc nhàm chán. Cuộc sống của những người noi gương Ngài sẽ tràn đầy mục đích chân thành; họ sẽ có ý thức sâu sắc về trách nhiệm cá nhân. Sự phù phiếm sẽ bị kìm nén; sẽ không có những cuộc vui ồn ào, không có những chuyện dờ khóc dờ cười; nhưng tôn giáo của Chúa Giêsu mang lại hòa bình như một dòng sông. Nó không dập tắt được niềm vui tươi sáng; nó không hạn chế hạnh phúc, cũng không che mờ khuôn mặt tươi cười rạng rỡ. Chúa Kitô đến không phải để được phục vụ nhưng để phục vụ; và khi tình yêu của Ngài ngự trị trong lòng, chúng ta sẽ noi gương Ngài.

Nếu chúng ta để những hành động bất lịch sự và bất công của người khác chiếm ưu thế trong tâm trí mình, chúng ta sẽ thấy không thể yêu thương họ như Chúa Kitô đã yêu thương chúng ta; nhưng nếu suy nghĩ của chúng ta tập trung vào tình yêu tuyệt vời và lòng thương xót của Chúa Kitô dành cho chúng ta, tình thần đó sẽ tràn đến người khác. Chúng ta phải yêu thương và tôn trọng lẫn nhau, bắt chước những lỗi lầm và sự không hoàn hảo mà chúng ta không thể không nhìn thấy. Khiêm tốn và thiếu tin tưởng bản thân cần được trau dồi và phải có sự dịu dàng kiên nhẫn đối với lỗi lầm của người khác. Điều này sẽ tiêu diệt mọi ích kỷ nhỏ mọn, làm cho chúng ta có tấm lòng quảng đại và rộng mở.

Thứ năm

1) Chúng ta nên làm gì với những lo lắng? Luce. 12:29-31.

“Và nếu Đức Chúa Trời mặc cho cỏ như vậy, hôm nay ngoài đồng, ngày mai đã ném vào lò, thì huống chi đối với các ông, hỡi những người ít đức tin? Vì thế, đừng hỏi các ông sẽ ăn gì hay sẽ ăn gì? Hãy uống và đừng đi bộ bồng chồn. Vì dân ngoại trên thế giới tìm kiếm tất cả những thứ đó, nhưng Cha các người biết các người cần những thứ đó. Thay vào đó, các người hãy tìm kiếm vương quốc của Đức Chúa Trời, và tất cả những thứ đó sẽ được thêm cho các người.”

Tác giả Thi Thiên nói: “Hãy tin cậy Đức Giê-hô-va và làm điều lành; hãy ở trên đất và ăn bằng lễ thật” (Thi Thiên 37:3). “Niềm tin vào Chúa.” Mỗi ngày đều có những nhiệm vụ, những lo lắng và bối rối của nó; và khi gặp nhau, chúng ta sẵn sàng nói ra những khó khăn và thử thách của mình biết bao! Biết bao đau khổ vay mượn được xen vào, biết bao nỗi sợ hãi được nâng niu, nỗi lo âu đè nặng được bày tỏ, đến nỗi người ta sẽ cho rằng chúng ta không có một Đấng Cứu Thế đầy lòng thương xót, yêu thương, sẵn sàng lắng nghe mọi lời cầu xin của chúng ta và là một món quà cho chúng ta. giúp đỡ mọi lúc khi cần thiết.

Một số luôn lo sợ và vay mượn vấn đề. Mỗi ngày đều có những bằng chứng về tình yêu của Chúa; mỗi ngày họ đang tận hưởng tiền thưởng của sự quan phòng của Ngài; nhưng họ bỏ qua những phước lành hiện tại. Tâm trí họ liên tục bận rộn với những điều khó chịu mà họ lo sợ có thể xảy đến; hoặc nếu không, một số khó khăn thực sự tồn tại, dù nhỏ đến đâu, cũng làm bạn mù quáng trước rất nhiều điều đòi hỏi lòng biết ơn. Những khó khăn họ gặp phải, thay vì hướng họ đến với Thiên Chúa, nguồn trợ giúp duy nhất của họ, lại tách họ ra khỏi Ngài, vì chúng gây ra sự bồng chồn và phàn nàn.

Chúng ta có đúng khi trở thành những người không tin tưởng như thế này không? Tại sao chúng ta lại phải vô ơn và không tin tưởng? Chúa Giêsu là Bạn của chúng ta; tất cả Thiên đường đều quan tâm đến hạnh phúc của chúng ta. Chúng ta không được để cho những rắc rối và lo toan của cuộc sống hàng ngày làm phiền não và khép kín khuôn mặt của chúng ta. Nếu làm như vậy, chúng ta sẽ luôn có điều gì đó khiến chúng ta khó chịu và khó chịu. Chúng ta không được nuôi dưỡng sự lo lắng chỉ khiến chúng ta đau khổ và mệt mỏi mà không giúp chúng ta chịu đựng được thử thách.

Bạn có thể bối rối trong công việc kinh doanh, triển vọng ngày càng trở nên ảm đạm và có thể bị đe dọa thua lỗ, nhưng đừng nản lòng; Hãy trao mọi lo lắng của bạn cho Chúa và giữ bình tĩnh và tràn đầy niềm vui. Hãy cầu xin trí tuệ để quản lý công việc của mình một cách thận trọng, nhờ đó tránh được mất mát và tai họa. Hãy làm mọi thứ trong khả năng của mình để phát huy những kết quả thuận lợi. Chúa Giêsu đã hứa giúp đỡ, nhưng Ngài không từ bỏ những nỗ lực của chúng ta. Khi dựa vào Người trợ giúp của chúng tôi, bạn đã làm tất cả những gì có thể, hãy vui vẻ chấp nhận kết quả.

Ý muốn của Đức Chúa Trời không phải là dân Ngài phải chịu gánh nặng chăm sóc. Nhưng Đấng Cứu Rỗi không lừa dối chúng ta. Ngài không nói với chúng ta: "Đừng sợ; Trên đường đi không có nguy hiểm." Ngài biết có những thử thách và nguy hiểm, và Ngài đối xử với chúng ta một cách thành thật. Anh ấy không có ý định lấy Người dân của ông từ một thế giới tội lỗi và xấu xa, nhưng chỉ cho họ nơi ẩn náu không thể sai lầm. Lời cầu nguyện của Ngài dành cho các môn đệ là: "Con không xin Cha đưa họ ra khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ khỏi sự dữ". Ngài phán: "Trên đời, các con gặp hoạn nạn, nhưng hãy vui lên; Tôi đã thắng thế gian" (Giăng 17:15; 16:33).

Thứ sáu

1) Chúng ta nên làm gì với sự lo lắng? Tôi thú cưng. 5:7.

"Hãy trao mọi lo lắng của bạn cho Ngài, bởi vì Ngài quan tâm đến bạn."

Trong bài giảng trên núi, Đấng Christ đã dạy các môn đồ Ngài những bài học quý giá về cần phải tin cậy vào Chúa. Những bài học này nhằm mục đích khích lệ con cái Chúa qua mọi thời đại, và chúng đã đến thời đại chúng ta với đầy sự hướng dẫn và an ủi. Đấng Cứu Rỗi đã chỉ ra cho những người đi theo Ngài những con chim trời, cách chúng điều chỉnh những bài hát ca ngợi mà không cần suy nghĩ và quan tâm, vì "chúng không gieo cũng không gặt." Tuy nhiên, Người Cha vĩ đại vẫn chu cấp cho những nhu cầu của họ. Đấng Cứu Rỗi hỏi: "Các người chẳng giá trị hơn loài chim là bao sao?" (Ma-thi-ơ 6:26). Đấng Cung cấp vĩ đại của con người và động vật mở rộng bàn tay của Ngài và cung cấp cho tất cả các tạo vật của Ngài. Những chú chim không đáng được Ngài chú ý. Ngài không cho thức ăn vào mỏ chúng mà cung cấp thức ăn cho nhu cầu của chúng. Họ phải thu lại hạt lúa mà Ngài đã rải cho họ.

Chúng phải chuẩn bị nguyên liệu cho chiếc tổ nhỏ của mình. Họ cần cho con non ăn. Họ đi làm và ca hát vì "Cha trên trời nuôi họ".

Và "không phải bạn có giá trị hơn họ nhiều sao?" Chẳng phải bạn, với tư cách là những người tôn thờ thông minh và tâm linh, có giá trị hơn những con chim trời sao? Chẳng phải Tác giả của sự tồn tại của chúng ta, Đấng Bảo tồn sự sống của chúng ta, Đấng đã tạo nên chúng ta theo hình ảnh thiêng liêng của chính Ngài, sẽ cung cấp những nhu cầu của chúng ta nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài sao?

Chúa Kitô hướng sự chú ý của các môn đệ đến những bông hoa trên cánh đồng đang phát triển màu mỡ dồi dào, tỏa sáng trong vẻ đẹp giản dị mà Cha trên trời ban tặng cho họ, như một biểu hiện tình yêu của Ngài dành cho con người. Ngài nói: “Hãy xem hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào” (Ma-thi-ơ 6:28, 30). Vẻ đẹp và sự giản dị của những bông hoa tự nhiên này vượt xa sự huy hoàng của Solomon. Những đồ trang sức rực rỡ nhất được tạo ra bởi các kỹ năng nghệ thuật không thể so sánh được với vẻ đẹp duyên dáng tự nhiên và vẻ đẹp rạng ngời của những bông hoa do Chúa sáng tạo. Chúa Giêsu hỏi: “Nếu Thiên Chúa cho cỏ ngoài đồng hôm nay và ngày mai bị ném vào lò mà Thiên Chúa cho đẹp như vậy, thì huống chi các ông là những kẻ ít đức tin?” Mt 6: 28,30. Nếu Thiên Chúa, Người nghệ sĩ thần thánh, ban cho những bông hoa đơn sơ sẽ tàn lụi trong một ngày những màu sắc tinh tế và đa dạng của chúng, thì Ngài sẽ quan tâm nhiều hơn đến những ai được tạo dựng theo hình ảnh của Ngài? Bài học này của Chúa Kitô là một lời quả trách đối với những suy nghĩ lo lắng, bối rối và nghi ngờ của tấm lòng không có đức tin.

Chúa mong muốn được nhìn thấy tất cả các con trai và con gái của Ngài được hạnh phúc, bình an và vâng lời. Chúa Giêsu nói: “Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban bình an cho anh em; Tôi không trao nó cho bạn như thế giới trao nó. Lòng người đừng bối rối, đừng sợ hãi”. “Ta bảo các con những điều này để niềm vui của Ta ở trong các con và niềm vui của các con được trọn vẹn” (Giăng 14:27; 15:11).

Hạnh phúc được tìm kiếm vì những lý do ích kỷ, ngoài con đường bỏn phận, là mất cân bằng, bòn chôn và nhất thời; điều này qua đi, tâm hồn tràn ngập sự cô đơn và buồn bã; nhưng có niềm vui và sự hài lòng khi phục vụ Chúa; Kitô hữu không bị bỏ rơi trong những con đường không chắc chắn; Anh ta không bị bỏ rơi trong sự đau khổ và thất vọng vô ích. Nếu như Chúng ta không có những thú vui ở đời này nhưng vẫn có thể vui vẻ nhìn về cuộc sống sắp tới.

Nhưng ngay cả ở đây các Kitô hữu cũng có thể có được niềm vui hiệp thông với Chúa Kitô; họ có thể có được ánh sáng tình yêu của Ngài, sự an ủi vĩnh viễn của sự hiện diện của Ngài. Mỗi bước đi trong cuộc sống có thể đưa chúng ta đến gần Chúa Giêsu hơn, có thể cho chúng ta trải nghiệm sâu sắc hơn về tình yêu của Ngài và có thể đưa chúng ta một bước gần hơn đến ngôi nhà hạnh phúc bình an. Vì vậy, chúng ta đừng chối bỏ sự tin tưởng của mình, nhưng chúng ta hãy có một sự chắc chắn vững chắc, vững chắc hơn bao giờ hết. “Cho đến nay Chúa đã giúp đỡ chúng ta” (I Sa-mu-ên 7:12), và Ngài sẽ giúp đỡ chúng ta cho đến cùng. Chúng ta hãy cho phép mình nhìn vào những cây cột vĩ đại, những đài tưởng niệm những gì Thiên Chúa đã làm để an ủi chúng ta và cứu chúng ta khỏi tay kẻ hủy diệt. Chúng ta hãy để cho mình luôn ghi nhớ trong trí nhớ tất cả những lòng thương xót dịu dàng mà Thiên Chúa đã tỏ ra cho chúng ta - những giọt nước mắt Ngài lau đi, những nỗi đau Ngài xoa dịu, những lo lắng Ngài xóa bỏ, những nỗi sợ hãi Ngài xua tan, những nhu cầu Ngài đáp ứng, những phước lành Ngài ban - do đó chúng ta củng cố bản thân trước tất cả những gì nằm trước mắt chúng ta trong suốt phần còn lại của cuộc hành hương.

Thứ bảy

1) Mặc dù chúng ta có thể có những mâu thuẫn trong sự nghiệp Cơ Đốc, nhưng Chúa sẽ làm gì cho chúng ta? I Cô-rinh-tô 10:13.

“Thiên Chúa là thành tín, Ngài chẳng hề để anh em bị cám dỗ quá sức mình, nhưng khi bị cám dỗ, Ngài sẽ mở đường thoát khỏi, để anh em có thể chịu đựng được.”

Chúng ta không thể không nhìn vào những tình huống phức tạp mới trong cuộc xung đột sắp tới, nhưng chúng ta có thể nhìn vào những gì đã qua cũng như những gì sắp đến và nói: “Cho đến nay Chúa đã giúp đỡ chúng ta” (1 Sa-mu-ên 7:12). . “Các ngày của người thế nào, sự bình an của người sẽ tồn tại bấy nhiêu” (Phục.

33:25). Những thử thách sẽ không vượt quá sức mạnh được ban cho chúng ta để chịu đựng chúng.

Vì vậy, chúng ta hãy thực hiện công việc của mình chính xác ở nơi chúng ta tìm thấy nó, tin rằng bất cứ điều gì xảy ra sẽ có sức mạnh tương ứng với thử thách.

2) Phần thưởng nào được hứa cho người chiến thắng? Apoc. 21:1-4, 7.

"Và tôi đã thấy trời mới và đất mới. Vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã qua đi, biển cũng không còn nữa. Và tôi, John, đã thấy Thành Thánh, Giêrusalem mới, từ Đức Chúa Trời đi xuống từ trên trời, chuẩn bị như người vợ trang điểm cho chồng mình, và tôi nghe có một tiếng lớn từ trên trời phán rằng: Này, đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người, Ngài sẽ ở với họ, họ sẽ là dân Ngài và chính Đức Chúa Trời sẽ ở với họ, và Ngài sẽ là Đức Chúa Trời của Ngài, Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt khỏi mắt Ngài, sẽ không còn sự chết, than khóc, kêu la hay đau đớn nữa, vì những điều trước kia đã qua rồi... Kẻ nào thắng sẽ được thừa hưởng mọi sự, ta sẽ là Đức Chúa Trời của người ấy, và người ấy sẽ là con trai ta".

Và từ chân này sang chân khác, cửa Thiên Đàng sẽ mở ra đón nhận con cái Thiên Chúa, và từ môi miệng của Vua vinh quang lời chúc phúc sẽ rơi vào tai họ như một bản nhạc du dương nhất: "Hãy đến, hỡi những người được Chúa ban phúc lành. Cha tôi! Hãy vào vương quốc đã dọn sẵn cho các người từ khi tạo dựng thế gian" (Ma-thi-ơ 25:34).

Sau đó, những người được cứu chuộc sẽ được chào đón vào những ngôi nhà mà Chúa Giêsu đang chuẩn bị cho họ. Ở đó, những người bạn đồng hành của bạn sẽ không còn là những kẻ hèn hạ trên Trái đất, những kẻ nói dối, những kẻ thờ thần tượng, những kẻ ô uế và những kẻ không tin đạo; nhưng họ sẽ kết giao với những người đã chiến thắng Sa-tan, và nhờ ân sủng thiêng liêng, đã hình thành nên những nhân cách hoàn hảo. Mọi khuyh hưởng tội lỗi, mọi sự bất toàn đang hành hạ họ ở đây, sẽ bị huyết của Đấng Christ loại bỏ, và sự cao cả và huy hoàng của vinh quang Ngài, vượt xa ánh sáng chói lọi của Mặt trời, được truyền đạt đến họ. Và vẻ đẹp đạo đức, sự hoàn hảo của nhân cách Ngài, tỏa sáng qua họ, có giá trị lớn lao hơn không gì sánh được so với vẻ rực rỡ bên ngoài. Chắc chắn họ đang đứng trước ngai trắng vĩ đại, chia sẻ phẩm giá và đặc ân của các thiên thần.

Trước cơ nghiệp vinh quang có thể thuộc về mình, "người ta sẽ lấy gì để đổi lấy linh hồn mình?" (Ma-thi-ơ 16:26). Anh ta có thể nghèo nhưng lại sở hữu trong mình sự giàu có và phẩm giá mà thế giới không bao giờ có thể ban tặng. Linh hồn được cứu chuộc và thanh tẩy khỏi tội lỗi, với tất cả các khả năng cao quý được hiến dâng để phục vụ Thiên Chúa, có giá trị tuyệt vời; và có niềm vui trên Thiên đàng, trước sự hiện diện của Thiên Chúa và các thiên thần thánh thiện trên một linh hồn được cứu chuộc, một niềm vui được thể hiện trong những bài hát chiến thắng thánh thiện.

Ưu đãi đặc biệt cho ngày thứ 7 ngày 13

Xây dựng Nhà thờ Chính ở Curitiba - Brazil

Trong quý này, lễ vật dâng ngày Thứ Bảy lần thứ 13 sẽ được sử dụng để xây dựng nhà thờ trụ sở của Bộ Thiên thần Thứ tư - Cảnh báo Cuối cùng, ở Curitiba, Brazil. Công việc đã bắt đầu trên trang web. Tòa nhà sẽ có cấu trúc để truyền tải các bài giảng trên mạng toàn cầu thông qua internet, và sẽ cho phép, thông qua lời của phúc âm chân chính, nhiều bên quan tâm ở tất cả các quốc gia được thức tỉnh và tìm ra con đường dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu. Đây sẽ là một trong những phương tiện mà qua đó phúc âm sẽ được rao giảng cho mọi quốc gia, bộ tộc, ngôn ngữ và dân tộc. Xin Chúa chúc lành cho nỗ lực của tất cả những người được thúc đẩy cống hiến cho dự án này!

Mục sư Jairo Carvalho

Ảnh 1 - San lấp mặt bằng

Ảnh 2 - Thi công mặt bằng và